

சிங்கை ஆரம்

M. S. S. Thiruvalluvar

பிரதேச மலர் - 04

நல்லூர்ப் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவை

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

சுங்கை ஆரம்

பிரதேச மலர் - 04

பொதுசனநூலகம்

30 MAR 2021

மாநகரசபை
யாழ்ப்பாணம்

வெளியீடு

பிரதேச கலாசாரப் பேரவை

பிரதேச செயலகம்

நல்லூர்

2020

10868CP
PC

நூல் விபரம்

நூல்	:	சிங்கை ஆரம் - 04
வெளியீடு	:	நல்லூர் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.
மலராசிரியர்	:	திருமதி விஜிதா செல்வகுமார் கலாசார உத்தியோகத்தர், நல்லூர்.
முதற்பதிப்பு	:	2020
நூல் அளவு	:	B5
பக்கங்கள்	:	iii - 114
பிரதிகள்	:	250
பதிப்புரிமை	:	நல்லூர் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை, பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.
பதிப்பகம்	:	தீபம் பிறிண்டேர்ஸ், யாழ்ப்பாணம்
அனுசரணை	:	வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்
தரப்புத்தக எண்	:	2773 - 6806
நூலின் விலை	:	350/=

Journal	:	Singai Aaram - 04
Publishers	:	Nallur Divisional Cultural Council Divisional Secretariat, Nallur.
Editors	:	Mrs. Vijitha Selvakumar, Cultural Office Nallur.
Front page Artist	:	Mr.M.S.Sivathanan
First Edition	:	2020
Size	:	B5
Pages	:	iii - 114
Copies	:	250
Copyright	:	Divisional Cultural Council, Divisional Secretariat, Nallur.
Printers	:	Theepam Printers, Jaffna.
ISSN	:	2773 - 6806
Price	:	350/=

2௭௭௭....

	பக்கம்
01. நல்லூர் பிரதேச கீதம்	iv
02. கலாசாரப் பேரவைக் கீதம்	v
03. அருளாசிச் செய்தி	vi
04. கல்வி அமைச்சு செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	vii
05. யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி	viii
06. வடக்கு மாகாண உதவிப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	ix
07. பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	x
08. மலராசிரியரின் எண்ணத்திலிருந்து	xi
10. மலர்க்குழு விபரம்	xi
வரலாறு	
11. சேது நாணய வெளியீடுகளும்.....	1-16
12. தமிழ் சூழலிலே அகராதி	17-26
13. நல்லூர் சரஸ்வதிமகால் எனும் அறிவாலயம்....	27-31
சமயம்	
14. ஈழத்துச் தமிழ்ச் சைவ சமுகத்தின்....	32-39
பண்பாடு	
15. யாழ்ப்பாணத்தில் வேலிப்பண்பாடும் தொன்மைச் சான்றுகளும்	40-49
16. நல்லூர் ஆவுரஞ்சிக்கற்கள்	50-52
கலை	
17. நல்லூரில் வளர்ந்த இசைக்கலை	53-63
18. நாடகம் வாழ்க்கையை பிரதிபலிக்கின்றது	64-77
19. பெண் பாத்திரமேற்று நாடகங்களில்	78-86
கவிதை	
20. தனிமை	87-89
21. வெம்மை	90-92
22. நூலகமும் வாசிப்பும்	93-94
23. அந்திநேர அரவணைப்பில்	95-95
சிறுகதை	
24. எங்கே போகிறார்கள்?	96-101

நல்லூர்ப் பிரதேச கீதம்

இராகம்: வலஜி

தாளம்: சதுஸ்ர ஏகம்

வாழ்க புகழ்நிறை நல்லை எழிற் பிர
தேசமே வாழியவே!
மாண்பில் உயர்ந்து வளம் பல பெற்றென்றும்
வாழ்க சிறப்புடனே!

(வாழ்க)

ஆன்மிக ஊற்றில் தினம் வளர்ந் தோங்கிடும்
ஆத்ம பலத்துடனே...
அன்னைத் தமிழ்மொழி வெல்ல உழைப்பவர்
அன்பின் துணையுடனே
நீண்ட பண்பாட்டின் நிழல்தனில் எம் அடை
யாளங்கள் காத்திடவே...
இங்குள சைவ, கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தால்
நீதி செழித்திடவே!

(வாழ்க)

இராகம்: கானடா

ஆழ்ந்த கலை மலர்ந்தாடிடக் கல்வியில்
அறிவியலிற் செழித்தே
ஆற்றல் தரும் விளையாட்டு, தொழில்களில்
அதிசயம் செய்துயர்ந்தே
சூழ்ந்த வயல், கடல், தோட்டம் தனில் தினம்
அபிவிருத்தி தொடர்ந்தே
சொர்க்கம் இம் மண்ணெனச் சொல்லி நிமிர்ந்து எம்
சூழலைக் காப்போமின்றே.....!

(வாழ்க)

இராகம்: ரேவதி

அற்புத ஞானியர், சித்தர், துறவிகள்
ஆடி அமைந்த நிலம்
முத்தமிழ்க் காவலர், கற்றவர், வீரரின்
மூச்சு நிறைந்த இடம்
எத்தனை கோவில்கள், கல்வியின் சாலைகள்
இன்றுஞ் செழிக்குந் தலம்
இங்குள மாந்தர்க்கு சேவை செய்வோம் இது
எமக்குக் கிடைத்த வரம்.

ஆக்கம்,

கவிஞர் த. ஜெயசீலன்

கலாசாரப் பேரவைக் கீதம்

இராகம்: மதுவந்தி

தாளம்: ஆதி

நல்லூர்ப் பிரதேசக் கலாசாரப் பேரவையை
நல்லெழிற் கலைஞரால் நலமுறப் பேணுவோம்!
கவின்கலை மிளிர்ந்திட, கற்பனை கனிந்திட,
புவிமிசை நிதமிவை புதியதாய்ப் பொலிந்திட,
கலைஞான மோங்கக் களம் அமைப்போம்
கலைஞரைப் போற்றிக் கௌரவம் செய்வோம்

(நல்லூர்ப் பிரதேச)

இயலிசை நாடகமும் இதமிகு நாட்டியமும்
பயனுறு சுவடியும் புதைபொருள் ஆய்வும்
விந்தைமிகு சித்திரமும் விதந்தரு சிற்பங்களும்
சிந்தையில் தெளிவுறச் சேர்ந்தே உழைப்போம்
அணிதிரள்வோம்! எங்கள் கலை வளர்க்க
பணி புரிவோம்! எங்கள் இனம் சிறக்க

(நல்லூர்ப் பிரதேச)

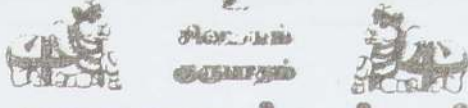
அற்புதக் கலைஞரும் அன்புயர் ரசிகரும்
ஒற்றுமை ஓங்கிட ஓரணி நிற்போம்!
நற்றமிழ்க் கலைகளை நம்முயர் பண்பினை
வற்றாது போற்றியே வளம்பெற வைப்போம்
எம்முயிராம் எங்கள் கலைகள் என்போம்
நம் மனமகிழ்ச் சுவையென நாம் படைப்போம்.

(நல்லூர்ப் பிரதேச)

ஆக்கம்.

அமரர் “கலைஞானச்சுடர்”
தா.தேவமதுரம் அவர்கள்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம்

ஸ்தாபன் :- ஸ்ரீலங்கை அனாமிகா தேசிக ஞானசம்பந்த பரமசாரங்க அனாமிகன்
(முதலாவது குருமஹா சந்திரானம்)

ஆதீனகுரு முதல்வர் :- ஸ்ரீலங்கை சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமசாரங்க அனாமிகன்
இரண்டாவது குருமஹா சந்திரானம்

ஸ்தாபிதம் : 1966

பருத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

அருளாசிச் செய்தி

ஈழமணித் திருநாட்டின் முடிபோல விளங்கும் யாழ்ப்பாணம் ஒரு புண்ணிய பூமியாகும். இசை பாடிப் பரிசு பெற்ற இந்த யாழ்ப்பாண மண்ணிலே கலை, கலாசாரம் மற்றும் கல்விப் பாரம்பரியம் சிறந்தோங்கி வளர வேண்டும் என்ற நோக்கில் முற்றாகத் தம்மை அர்ப்பணித்துப் பாடுபட்டு வரும் நல்லூர் பிரதேச செயலக கலாசாரப் பேரவையின் பணி போற்றுதற்குரியது.

அவ்வாறு அரும்பணியாற்றி வரும் பேரவை வெளியீடு செய்யும் “சிங்கை ஆரம்” என்னும் மலருக்கு அருளாசிச் செய்தி வழங்குவதில் பேருவகையடைகின்றோம். எதிர்கால மாணவர் உலகம் மட்டுமன்றி யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்கின்ற அனைத்து மக்களுக்கும் இன, மொழி, மத பேதமின்றி எல்லோருக்கும் பயன்படத்தக்க வகையில் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவரும் இந்த மலரானது சிறப்பான முறையில் மலர்ந்து மிளிர்ந்து அழகுறத் திகழ வேண்டுமென்று அருளாசிகள் நல்கி வாழ்த்துகின்றோம்.

அழகாக அற்புத மலர்ச்சியுடன் அனைத்து மக்களினதும் கைகளை அலங்கரிக்கும் இந்நூல் சிறப்புடன் மலர எங்களது நல்லாசிகள் உரித்தாகட்டும்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

ஆதீன முதல்வர்

வடமாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

நல்லூர் பிரதேசசெயலகத்தால் வெளியிடப்படும் பிரதேச மலரான “சிங்கை ஆரம் 04” மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இம்மலரானது நல்லூர் பிரதேசத்தின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு மற்றும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளைத் தாங்கி வெளிவருவதுடன் சான்றுப்படுத்தக்கூடிய ஆவணமாக அமையும் என்பதிலும் ஐயமில்லை.

மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்கள் அவரவர்களின் பாரம் பரியங்களைப் பரிவியவை. புதிய தலைமுறையினருக்கு இவற்றை அறியவைப்பதுடன் அவற்றின் சிறப்புகளையும் மகத்துவங்களையும் எடுத்துக் காட்டவேண்டிய சமூகப் பொறுப்பு இவ் சந்ததியினருடையது. எனவே ஒரு சமூகத்தின் நிலைப்பானது அதன் வாழ்க்கைமுறைகளை அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்குவதில் நிலை கொண்டுள்ளது. சிறந்த மனிதப்பண்புடைய மனிதர்களை உருவாக்க வேண்டிய நிலைப்பாட்டை இன்றைய சமூகமாற்றங்கள் ஏற்படுத்தி கொடுத்துள்ளன. வாசிப்பும் கலையார்வமும் மனிதர்களை மனிதநேயப் பண்புடனும் பகுத்தறிவுடனும் செயற்பட உறுதுணையாய் அமையும். அந்தவகையில் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டு அம்சங்கள் மற்றும் வரலாறு போன்றன காத்திரமானவை. அவற்றை நூல்வடிவில் வெளிக் கொண்டுவருவது சிறப்பான விடயமாகும்.

காலத்தின் தேவையறிந்து முன்னெடுக்கப்படும் இம்முயற்சியானது எழுத்தாளர் களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பதுடன் பிரதேச அபிவிருத்தியின் முக்கிய பதிவாக இருக்கும் என்பது பேருண்மையாகும். இம்மலரானது தொடர்ந்தும் வெளிவரவேண்டும் என எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டி இச்செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்து வரும் பிரதேச செயலாளர், கலாசார உத்தியோகத்தர் மற்றும் கலாசார பேரவையினர் அனைவருக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

“தெய்வத்தால் ஆகாதெனினும் முயற்சி
தன் மெய்வருத்தக் கூலி தரும்”

இ.இளங்கோவன்

செயலாளர்,

கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு,

வடமாகாணம்

யாழ்ப்பாண மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வரலாற்றுப் புகழ்கொண்ட நல்லூரின் சிங்கை ஆரம்
வரலாற்றில் தடம் பதிக்கட்கும்

நல்லூர்ப் பிரதேசமானது யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் வரலாற்றுப் புகழ் கொண்ட நல்லூர் முருகன் ஆலயத்தினையும் காவற்தெய்வாலயங்களையும் உயர் கல்வி நிறுவனங்களான பல்கலைக்கழகம் உயர்தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களையும் உள்ளடக்கி சைவந் தழைத்தோங்க வழிசமைத்த நாவலர் பெருமான் மற்றும் நல்லூரான் தேரடியில் அமர்ந்து அருளாசி வழங்கிய செல்லப்பா சுவாமிகள், யோகர் சுவாமிகள் பாதம் பட்ட புண்ணிய பூமியாக இப்பிரதேசம் விளங்குகின்றது.

இத்துணை சிறப்புமிகு பிரதேசத்திலிருந்து வெளிவருகின்ற “சிங்கை ஆரம் - 04” என்னும் பண்பாட்டு மலரானது இங்கு வாழ்கின்ற கலைஞர்களினதும் வரலாற்று அம்சங்களினதும் தொல்லியல் எச்சங்களினதும் பதிவுகளை உள்வாங்கி பிரதேசத்தின் சிறப்பினை வெளிப்படுத்துவதுடன் பிரதேச பெருமைகளை அடுத்த சந்ததியினருக்கு கையளிக்கின்ற பெரும் முயற்சியாக சிங்கை ஆரம் - 04 கொள்ளப்படவேண்டும். ஒரு பிரதேசமானது தனது வளங்களையும் தொல்லியல் அம்சங்களையும் ஆவணப்படுத்துவது மட்டுமன்றி ஆக்கத்திறன் படைப்பாளிகளையும் ஊக்குவித்து அவர்களது படைப் பாற்றலை மேம்படுத்தும் முயற்சியினை மேற்கொள்வதும் பாராட்டப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். இம்மலரில் காத்திரமான வரலாற்றுக் கட்டுரைகள், இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள், பிரதேசத்தின் வளங்கள் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக சிங்கை ஆரம் - 04 மலரவுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் நிதி ஒதுக்கீட்டிலும் ஆலோசனையிலும் இவ்வாறான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றமை பாராட்டத்தக்கதுடன் இத்தகைய வெளியீடுகளானது இலகுவில் நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியாத செயற்பாடாக இருக்கின்றமை கவனத்திற் கொள்ளப்படக்கூடியது. மலருக்கு தேவையான ஆக்கங்களை பெறுவதிலிருந்து அதனை அச்சேற்றி உரிய முறையில் எவ்வித பிழைகளும்மின்றி வாசகர்களுக்கு கொடுக்கும் செயற்பாடானது பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். சிங்கை ஆரம் வெளிவருவதற்கு உறுதுணை வழங்கிய பிரதேச செயலருக்கும் அவருடன் பின்நின்றுழைத்த நூலாக்கக் குழுவினருக்கும் வெளிவருகின்ற சிங்கை ஆரம் - 04 நீள நின்று சங்கிலித்தொடராய் நிலைக்க எல்லையிலாத எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

நா.வேதநாயகன்

அரசாங்க அதிபர் / மாவட்டச் செயலகம்

யாழ்ப்பாணம்.

வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள உதவிப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

நல்லூர் பிரதேச செயலகத்தால் வெளியிடப்படும் பிரதேசமலரான “சிங்கை ஆரம் - 04” ற்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். இம் மலரானது நல்லூர் பிரதேச சமயம், கலை, இலக்கியம், கலாசாரம், பண்பாடு, வரலாறு மற்றும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளைத் தாங்கி வெளிவருவதுடன் சான்றுபடுத்தக் கூடிய ஆவணமாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சிறந்த மனிதப் பண்புடைய மனிதர்களை உருவாக்க வேண்டிய நிலைப்பாட்டை இன்றைய சமூக மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தி கொடுத்துள்ளன. இத்தகைய சமூக மாற்றத்திற்கான பண்பாட்டு அம்சங்கள் அம்மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரதிபலிப்புக்களாகவே காணப்படுகிறது. இப் பிரதிபலிப்புக்களான வாழ்க்கை முறை, பக்குவநிலையோடு அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்குவதில் நிலை பெற்றுள்ளது. நல்லூர் பிரதேசம் கலைப்பணியுடன் கூட்டுறவுப்பணி, சமூகப்பணி, நல்லுறவு போன்ற பணிகளிலும் சேவையாற்றி வருகின்றமை பெருமைக்குரிய விடயமாகும். அதே போல இப்பிரதேச கலைஞர்கள், கலை ஆய்வாளர்கள், அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள், படைப்பாளிகள் தமது அயராத பங்களிப்பை இப் பிரதேசமூடாக வழங்கி வருகின்றமை சிறப்புக்குரியதாகும். இவர்கள் அனைவரும் வாசிப்பும் கலையார்வமும் மிக்க மனிதர்கள். இக்கலைப்பண்பாட்டு பொருள் மரபுகளே மனிதர்களை மனிதநேயப் பண்புடனும் பகுத்தறிவுடனும் செயற்பட உறுதுணையாய் அமைகின்றது.

அந்ந வகையில் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டு அம்சங்கள், வரலாறு போன்றன காத்திரமானவை. நல்லூர் பிரதேச சிறப்புக்களும், விசேட அம்சங்களும் இலை மறைகாய்களாக இருக்கும். இன்னும் பல படைப்பாளிகள் மூலம் மறைந்திருக்கக் கூடும். அவற்றையும் வெளிப்படுத்தி அதனைப் பலரும் அறியச் செய்யும் முயற்சியாக இந்நூல் அமையும் என நம்புகின்றேன்.

காலத்தின் தேவையறிந்து முன்னெடுக்கப்படும் இம் முயற்சியானது எழுத்தாளர் களுக்கு களம் அமைத்து கொடுப்பதுடன் நல்லூர் பிரதேச அபிவிருத்தியின் முக்கிய பதிவாக இருக்கும் என்பது உண்மையாகும். “சிங்கை ஆரம் - 04” மலரானது தொடர்ந்தும் வெளிவர வேண்டும் என்பதோடு இச்செயற்பாட்டை முன்னெடுத்து வரும் பிரதேச செயலர், கலாசார உத்தியோகத்தர் மற்றும் கலாசார பேரவையினர் அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமதி.கனீஷா சிவதாஸ்

உதவிப்பணிப்பாளர்,

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,

கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சு,

வடமாகாணம்.

பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

பண்பாட்டின் கருவூலங்களையும் தொன்மை வரலாற்றினையும் தன்னகத்தே கொண்ட பிரதேசமாக நல்லூர்ப் பிரதேசமானது விளங்குகிறது. இப்பிரதேசத்தின் கலை எழுச்சியும் தொடர்ச்சியும் கலைப்பாரம்பரியத்தின் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இசை, நாடகம், நாட்டியம், கைவினைக் கலைகள், ஓவியம், இலக்கியம், வாத்தியக்கலை போன்ற இன்னோரன்ன கலைகளை வெளிப்படுத்துகின்ற வளம் நிறைந்த நிலமாக விளங்குகின்றது.

நல்லூர் பிரதேசத்திலே கலாசாரப் பேரவையானது பிரதேசத்தின் பாரம்பரியங்களையும் தொன்மைகளையும் ஆவணப்படுத்தும் நோக்கில் சிங்கை ஆரம் - 4 எனும் மலரினை எனது இம்முறையும் தனது தன்மை மாறாது தனித்துவத்துடன் தொடர்ந்து வெளிவருவதையிட்டு பெருமகிழ்வடைகிறேன்.

இம்மலர் உருவாவதற்கு உறுதுணையாக இருந்த கலாசாரப் பேரவையினர், மலர்க்குழுவினர், பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தர்கள் ஆகியோருக்கும் கட்டுரை ஆக்கங்களை வழங்கிய ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி.எழிலரசி அன்ரன் யோகநாயகம்
பிரதேச செயலாளரும் பேரவைத் தலைவரும்,
பிரதேச செயலகம், நல்லூர்

மலராசிரியரின் எண்ணத்திலிருந்து

நல்லூர் பிரதேச செயலகப் பிரிவானது கலைகலாசார பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. குரு சிஷ்ய முறையிலானதும் பரம்பரை ரீதியிலான கலைகள் இங்கு சிறப்பாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு வருகின்றமையானது மண்ணின் பெருமையினை சிறப்பிப்பதாக அமைகிறது. இயல், இசை, நாடகம் என்ற முத்தமிழ் போற்றப்படும் இப்பூமியில் சிற்பம், கைவினை, தவில், நாதஸ்வரம் போன்ற கலைகளும் தொழில் முறை ரீதியாக வளர்ந்து வருகிறது.

எமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களையும் நல்லூர் பிரதேசத்தின் சிறப்பினையும் வெளிக்கொணரும் வகையில் சிங்கை ஆரம் - 04 இம்முறையும் காத்திரமான ஆய்வுக்கட்டுரைகள் மற்றும் கவிதைகள், சிறுகதை என்பவற்றினைத் தாங்கிப் புதுப்பொலிவுடன் வெளிவருகிறது. இம்மலர் ஆக்கத்திற்கு அனுசரனை புரிந்து வருகின்ற வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்திற்கு எமது கலாசாரப் பேரவையின் சார்பில் நன்றினை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இம்மலர் தாங்கி வெளிவரும் பிரதேச ஆய்வாளர்களின் தேடல்களின் மூலம் ஆய்வுகள் முடிவதில்லை என்ற செய்தியை சொல்லாமல் சொல்லிச் செல்கிறார்கள். இம் மலர் வெளிவருவதற்கு அயராது உழைத்த மலர்க்குழுவினர், கலாசாரப் பேரவையினருக்கும் இம் மலருக்கு ஆசியுரை வழங்கிய நல்லை ஆதீன குருமுதல்வர் மற்றும் வாழ்த்துரை வழங்கிய அமைச்சின் செயலாளர் மாவட்டச் செயலாளர், பண்பாட்டலுவல்கள் உதவிப்பணிப்பாளர், பிரதேச செயலாளர் அலுவலக உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமதி.விஜிதா செல்வகுமார் (மலராசிரியர்)

கலாசார உத்தியோகத்தர்,

பிரதேச செயலகம்,

நல்லூர்.

நல்லூர் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை - 2020

ஆலோசகர்கள்

பேராசிரியர் செ. கிருஷ்ணராசா

(தலைவர், வரலாற்றுத்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்)

முனைவர், மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

(பேராசிரியர், கக்ஸீயின் பல்கலைக்கழகம், யப்பான்)

திரு. சோ. பத்மநாதன்

(ஓய்வுபெற்ற அதிபர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை)

திருமதி சாந்தினி சிவநேசன்

(ஓய்வுபெற்ற நடன விரிவுரையாளர், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை)

தலைவர்	: திருமதி எழிலரசி அன்ரன் யோகநாயகம் (பிரதேச செயலாளர், நல்லூர்)
செயலாளர்	: திருமதி விஜிதா செல்வகுமார் (கலாசார உத்தியோகத்தர், நல்லூர்)
உபதலைவர்	: திருமதி தர்மினி றஜீபன்
உபசெயலாளர்	: திரு. இ. மதிகரன்
பொருளாளர்	: திரு. S. சண்முகலிங்கம்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்

திருமதி அ. கிருபைராஜா	(நடனம்)
திரு. சி. சிவதாசன்	(எழுத்தாக்கம்)
திருமதி வாசஸ்பதி ரஜீந்திரன்	(இசை)
திரு. வே. சிவகுமாரன்	(நாடகம்)
திரு. வே. தூயகுமாரன்	(வாத்தியக்கலை)
திரு. கா. தில்லையம்பலம்	(கூத்து)
திரு. பு. தஜீதரன்	(கிராம அலுவலர்)
திரு. ர. ராகுலன்	(அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்)
திரு. ச. நிமலன்	(சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்)
திருமதி. மு. ஜெயாளினி	(சமுர்த்தி உத்தியோகத்தர்)

மலர்க்குழு

ஆலோசகர்

திருமதி எழிலரசி அன்ரன் யோகநாயகம்
(கலாசாரப் பேரவைத் தலைவர், பிரதேச செயலாளர்,
பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.)

மலராசிரியர்

திருமதி விஜிதா செல்வகுமார்
(கலாசாரப் பேரவை செயலாளர், கலாசார உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம், நல்லூர்.)

முனைவர்.மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

திரு. சோ. பத்மநாதன்

பேராசிரியர் செ. கிருஷ்ணராசா

திரு. S. தவராசா

திரு. சி. சிவதாசன்

திருமதி.ற.தர்மினி

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சென்னை, 1911

சேது நாணய வெளியீடுகளும் வரலாற்றுக் கட்டமைவில் அவற்றின் பயன்பாடு பற்றிய பிரச்சினைகளும்

யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின்
நாணயவியல் வெளியீடுகள் பற்றிய மீளாய்வு

கலாநிதி செல்லையா கிருஷ்ணராசா

ஆய்வுறிமுகம்

இலங்கைத்தமிழர் வரலாற்று ஆய்வில் நாணயங்களை மிகப் பிரதானமான சான்றுப்பொருட்களாக வைத்து, இடைவிட்டுப்போன அல்லது மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றுத் தொடக்கத் தினையும், தொடர்ச்சியையும் அறிவியல் ரீதியாக முன்னெடுப்பதற்கான ஒரு முழுமையான வரலாற்றா வணமாக்கல் முயற்சியை இதுவரைக்கும் நாணயவியலில் (Numismatics) தேர்ச்சி பெற்ற எவருமே முன்னெடுக்கவில்லை. இந்தியப் பண்பாட்டு வரலாற்றினை இரப்சன், பரமேச்சுவரி லால் குப்தா போன்றோர் நாணயமூலங்களை மட்டும் கொண்டு கட்டமைத்தமை போன்று இலங்கையில் அதன் வரலாற்றுக் கட்டமைவிற்கான பெருமுயற்சியை நாணய மூலங்களை மட்டும் கொண்டு எவருமே இதுவரையில் முன்னெடுத்திருக்கவில்லை. வடமேற்கிந்தியாவில் ஏறத்தாள இரண்டு நூற்றாண்டுகள் வரை ஆட்சிசெய்திருந்த பக்டிரிய-கிரேக்க-ரோமானிய மன்னர்கள் பற்றிய வரலாறு நாணயமூலங்களை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. வடமேற்கிந்தியாவில் ஆட்சி செய்த பக்டிரிய-கிரேக்க மன்னர்கள்

தொடர்பான இலக்கிய மூலாதாரங்கள் எவையுமே கிடைத்திருக்காதவோர் நிலையில் அவர்களால் வெளியிட்டு வைக்கப்பெற்ற நாணயங்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அவர்களது அரசியல் வரலாறு எழுதி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறானதொரு நிலை இலங்கைத் தமிழர் தொடர்பான தொடக்ககால வரலாற்றெழுத்தியலுக்கும் கைகூடி வரவேண்டும் என்பதே இக்கட்டுரை யாசிரியரின் பிரதானமான நோக்கமாகும். வட இலங்கையில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக்குடாநாடு என்ற தளத்திலிருந்து 1974 ஆம் ஆண்டுகள் (யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் ஸ்தாபிக்கப்படும்) வரைக்கும் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கக்கூடிய நாணயங்கள் யாவும் அரும்பொருள் கொள்வனவாளர் - விற்பனையாளர் கைகளுக்கு சென்றிருந்த நிலமையானது எமது ஆய்வில் மாபெரும் பின்னடைவினை ஏற்படுத்திய பிரதான காரணியாக அமைந்தது.

தமிழர் நாணயவியல்

இந்திய வரலாற்று வரைபியலைப் பொறுத்தவரையில் முதன் முதலாக நாணயங்களையும் வரலாற்று மூலாதாரமாகக் கொண்டு

எழுதி முடிக்கப் பெற்ற வரலாற்று நூலாக கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய இராசதரங்கிணி காணப்படுகின்றது. காஸ்மீர் வரலாற்றைக் கூறும் இந்நூல் கல்கணர் என்பவரால் எழுதப்பட்டதாகும். முதன்முறையாக இந்தியாவில் வரலாற்றுக்கட்டமைதியுடன் கூடிய ஒரு வரலாற்று நூல் தோற்றம் பெற்றது என்றால் அது இராசதரங்கினியே ஆகும். எனினும் நாணயங்களைப்பற்றிய பலதரப்பட்ட செய்திகள், அதன் வகைகள், நாணயப் பரிமாற்றங்கள் பற்றிய செய்திகள் புராதன இந்திய இலக்கியங்களிலிருந்தும் கல்வெட்டுக்களிலிருந்தும் பல்வேறு காலகட்டங்களுக்குரிய நிலையில் எமக்குக் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. சங்ககாலத்திய தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்தும் வணிகர்கள் பயன்படுத்தி வந்திருந்த நாணய வடிவங்களையும், பெயர்களையும் பரிமாற்றம் பற்றிய நடைமுறைகளையும் நன்கு அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. தமிழகத்தில் பல்லவ, சோழ, பாண்டிய, விஜயநகர நாயக்க மன்னர்களினால் வெளியிடப்பெற்ற நாணயங்களை தேடிக் கண்டுபிடித்து அவற்றுள்ளும் சங்ககால முடியுடைமுவேந்தர்களினால் வெளியிடப்பெற்ற நாணயங்கள் தொடர்பான மேலதிகமான விபரங்களை அளக்குடி ஆறுமுக சீதாராமன் ஓர் ஒழுங்கில் தனது 15 வெளியீடுகளுக்குள் ஒன்றாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அவரால் வெளியிடப்பட்ட வெளியீடுகளுள் தமிழகக் காசுகள், சங்ககால மோதிரங்கள், காசு இயல், தமிழகத் தொல்லியற் சான்றுகள், பல்லவர் காசுகள், சேரர் காசுகள், சேதுபதி

காசுகள், தஞ்சாவூர் நாயக்கர் காசுகள், செஞ்சிநாயக்கர் காசுகள், ஆர்க்காடு நவாபுகளின் தமிழ்க்காசுகள். தமிழகத் தொல்லியற் சான்றுகள் தொகுதி I, தொகுதி II என்பன குறிப்பிடத்தக்க வெளியீடுகளாக உள்ளன. நடன காசிநாதன் தமிழர் காசு இயல் என்றொரு நூலை உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தினுடாக 2003 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டுள்ளார். R. நாகசுவாமி Tamil Coins என்ற நூலை 1981 இல் வெளியிட்டிருந்தார். Sir ஐராவதம் மகாதேவன் தென்னிந்தியாவில் கிடைத்த நாணயங்கள் பற்றிய நூல்களையும் ஆராய்ச்சிக்கட்டுரைகளையும் வெளியிட்ட பிரபல் யம் மிக் கல்வெட்டறிஞராகவும் விளங்கினார். முதன்முதலாக யாழ்ப்பாண ஆரியச் சக்கரவர்த்தி மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்ட மூன்று வகையான சேது நாணய வகைகளை சென்னை அரும் பொருளகத்தில் சேமிக்கப்பட்டவற்றிலிருந்து எடுத்துக்காட்டி, அவற்றின் இயல்புகளை விஞ்ஞான ரீதியாக விளக்கி, அவை நல்லுரை தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்திகள் வம்ச மன்னர்களால் வெளியிட்டு வைக்கப்பெற்றவை என்பதனை உறுதிப்படுத்தி, வெளியுலகிற்கு அடையாளப்படுத்திய வராவார். Some Rare Coins of Jaffna என்ற தலைப்பில் TAMILICA என்ற ஆய்விதழில் இவரால் எழுதப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையானது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ப.புஸ்பரத்தினம் இலங்கைத்தமிழரின் பண்டையகால நாணயங்கள் என்ற வொரு நூலை 2001 இலும் Ancient

Coins of Sri Lankan Tamil Rulers என்றொருதலைப்பில் ஆங்கிலமொழி மூலமான மேலுமொரு வெளியீட்டினை 2002 ஆம் ஆண்டிலும் தந்துள்ளார். கா.வே. சேயோன் என்பவர் Some old Coins Found in Early Ceylon என்ற தலைப்பில் நாணயங்கள் பற்றிய நூலை 1998 இல் வெளியிட்டுள்ளார். இவற்றினை விட சுவாமி ஞானப் பிரகாசர், S. இராசநாயகம் ஆகியோர் மத்திய கால இலங்கை நாணய வெளியீடுகளை ஏற்கனவே 1920களில் வெளியிடப் பெற்ற தமது ஆய்வு நூல்களில் பயன்படுத்தி யுள்ளமையைக் காண முடியும். மேலும் அண்மைக்காலங்களில் தனித்தனியான ஆய்வுக்கட்டுரைகள் பல தமிழர் களுடைய நாணய வெளியீடுகள் தொடர்பாக காலத்திற்குக் காலம் வெளியிடப்பெற்று வந்திருந்தமையை மேலும் காண்கின்றோம். காலம் சென்ற பேராசிரியர் வி. சிவசாமி நல்லூர் காசுகள் என்ற தலைப்பில் தொடர் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். S.பத்ம நாதன் சேது நாணயங்கள் தொடர்பாக பல கட்டுரைகளை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ளார். இவை எல்லாவற்றையும் தொகுத்து எதிர் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழர் நாணயங்கள் என்றொரு தொகுப்பினை மேற்கொள்வது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

சேது நாணய வெளியீடுகள்

வலது அல்லது இடது பக்கம் நோக்கிப் படுத்திருக்கும் நிலையில் எழுத்துருவம் பொறிக்கப்பட்ட நாணயங்கள் பல்வேறு தென்னிந்திய அரச வம்சத்தினரால் கி.பி. 7ஆம்

நூற்றாண்டுகளிலிருந்து மத்தியகாலம் வரைக்கும் வெளியிட்டு வைக்கப் பெற்றிருந்தமையை தொல்லியல் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. மணிபல்லவத்திலிருந்து சென்று தமிழகத்தில் தொண்டை மண்டலத்தினை ஆட்சி செய்த தொடக்ககால சாலங்காயன வம்சத்தினைச் சேர்ந்த பல்லவ மன்னர்கள் தொடக்கம் கலிங்கத்தில் (தற்கால ஒறிஸாவில்) ஆட்சிபுரிந்த அரச வம்சங்கள் வரைக்கும் நிற்கும் நிலையிலும், படுத்திருக்கும் நிலையிலுமான இடபத்தினை (எருதினை) வலப்புறம் அல்லது இடப்புறம் நோக்கிய நிலையில் உருவகித்து, நாணயங்களின் முற்பக்கத்தில் (obverse) வெளியிட்டு வந்திருந்தமையை நன்கு காண முடிகின்றது. இலங்கையில் பதவியாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட படுத்திருக்கும் இடப முத்திரையானது கலிங்க தேசத்தின் (ஒறிஸாவிற்குரிய) கலைவனப் பினை எடுத்துக்காட்டுவதாக வரலாற்றாசிரியர்களினால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. படுத்திருக்கும் நிலையில் திமில் பருத்த நிலை, இடதுமுன்னங்கால் சற்று முன்னோக்கிய நிலையில் வளைவான நிலையில் மடிக்கப்பட்டுக்காணப்படல், இரு குத்துவிளக்குகளுடன் நடுவே காணப்படல், தனிக்குத்துவிளக்கு, மற்றும் புராதன அராபிய விளக்குகளுடன் காணப்படல், பிறை-நட்சத்திரத்துடன் காணப்படல் என்பன சேது நாணயங்கள் வகையைச் சேர்ந்தனவாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இதேநேரத்தில் விஜயநகர நாயக்க மன்னர்களது பெயர் பொறிக்கப்பட்டு, மதுரை நாயக்க மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களில் வலது பக்கம் நோக்கிய நிற்கும் நிலையில்

எருது பொறிக்கப்பட்டு, இடது பக்கத்தில் பிறையுடன் கூடிய நாணயங்களும் வெளியிடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் தொண்டைமண்டலத்தில் பெரும்பாலான பல்லவ நாணய வெளியீடுகளில் நிற்கும் நிலையிலான எருது வடிவங்கள் வலது பக்கம் நோக்கியவையாகவே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளமையை இங்கு அவதானிக்க வேண்டும்.

பதவியாவில் கிடைத்த முத்திரை

கந்தரோடை

இவற்றுள் செது என்ற வாசகம் படுத்திருக்கும் எருதுவின் கீழ்ப்பக்கத்தில் பொறிக்கப்பட்ட நிலையில் கிடைத்திருக்கும் நாணயங்கள் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நல்லூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்திகள் என்று பொதுவாக அழைக்கப்பட்ட ஆட்சியாளர்களாலேயே வெளியிடப்பட்டது என்ற கருத்து இன்று பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாகக் காணப்பட்டாலும் அண்மைக்கால தொல்லியல்

ஆய்வுகளின் பெறுபேறாக எருது வடிவம் தீட்டப்படாத பல்வேறு வகையான நாணய வெளியீடுகளை ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் பொறித்த நாணய வெளியீடுகளாக ஆய்வாளர்கள் அடையாளம் கண்டுள்ளனர். குறிப்பாக ப.புஸ்ப ரட்ணம் தனது ஆய்வு நூல் ஒன்றில் இவ்வாறான நாணயங்களை அடையாளங்கண்டு, அவற்றினை நல்லூரில் ஆட்சி புரிந்த ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் வம்சத்தவர்களுடைய வெளியீடாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. எவ்வாறெனினும் S. பத்மநாதன் சேது நாணயங்களின் பொருள் தொடர்பாகவும் யாழ்ப்பாண மன்னர்களுக்கும் சேது என்ற வாசகத்திற்குமிடையிலான இணைப்பு தொடர்பாகவும் சேது நாணயங்களின் பிரதான வகையீடுகள் தொடர்பாகவும் விரிவான ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றினை கொழும்பு தேசிய அரும்பொருள்கள் நூற்றாண்டு விழா மலரில் (1980 vol.35, part-I&II) எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரை யின் முக்கியமான சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக்காட்டுவது இவ்வாய்விற்குப் பொருத்தமானது எனக் கொள்ளலாம்.

“பிறின்செப் என்ற (இந்திய நாணயவியல்) ஆய்வாளர் தனது சேகரிப்புக்குள் சேது நாணய வகையில் மூன்று நாணயங்களைக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவர் அவற்றினை அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியாமற் போனதிற்கான காரணம் அவருக்கு தமிழ் மொழி தெரிந்திருக்காமையே. றைஸ் டேவிட் என்ற அறிஞர் (Rhys Davids) இரண்டு சேது நாணயக் குற்றிகளை வைத்துக் கொண்டு அவற்றினை ஆய்வுக்குட்படுத்தியிருந்தார். அவர்

தனது நூலான Coins and Measures of Ceylon என்ற நூலில் இந்நாணயங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது இந்த நாணயங்களை பராக்கிரமபாகுவின் தளபதியான லங்காபுரன் பாண்டிய நாட்டின் புழக்கத்திற்காகவே வெளியிட்டிருந்தான் எனக்குறிப்பிட்டிருந்தார். அவர் அந்த முடிவினை எடுத்தமைக்கான காரணங்களை பின் வருமாறு நிரைப்படுத்துகின்றார். அவையாவன:

1. பராக்கிரமபாகுவினால் வெளியிடப்பட்ட ஹகவணு நாணயமும் சேது நாணயமும் வடிவத்தில் ஒரே தோற்றத்தினைக் கொண்டுள்ளன.
2. இராமேஸ்வரத்தில் ஆட்சி புரிந்த எந்த மன்னரும்நாணய வெளியீடுகளை மேற்கொண்டிருக்கவில்லை.
3. தென்னிந்திய நாணயங்களின் பருப்பம், நிறை மற்றும் தோற்றம் என்ற நிலைகளிலிருந்து சேது நாணயம் வேறுபட்டிருந்தமை.
4. இராமேஸ்வரத்தின் மீதாக ஆட்சி செய்த எந்தவொரு மன்னரும் அங்கு நாணயங்களை வெளியிட்டிருந்ததற்கான தகவல்கள் இல்லை. சோழ - பாண்டிய வம்சத்தினர் இராமேஸ்வரத்தின் மீதான அரசியல் மேலாண்மையைக் கொண்டிருந்த போது சேது என்ற பததினை உபயோகித்து தமது நாணயங்களை வெளியிட்டிருக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் எதுவும் இல்லை. ஆனால் பராக்கிரமபாகு தனது அரசியல் வெற்றியினை பாண்டிய நாட்டின்மீது நிலைநாட்டியபோது “சேது” எனப் பொறித்த நாணய வெளியீட்டினை மேற்கொண்டிருப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் அதிகம்.

5. இறுதியாக இந்த சேது நாணய வெளியீடுகள் தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த ஏதாவதொரு அரசவம்சத்தின் வெளியீடாக இருந்திருப்பின் அவர்களது வம்சக்குறியீடு ஏதாவது நாணயத்தில் இடம்பெற்றிருக்கும்.”

இந்த வாதங்களை தனது ஆய்வுக் கட்டுரையினுடாக S.பத்மநாதன் முற்றாக மறுதலித்ததோடு, அதற்கான நியாயப்பாடுகளையும் பின்வருமாறு கொடுத்துள்ளார்.

“மேலே குறிப்பிடப்பட்ட வாதங்கள் யாவும் தவறான முடிபுகளை எடுப்பதற்கே வழிவகுத்தன. அவை இலங்கை வரலாற்றின் முக்கிய சில அம்சங்களை அலட்சியம் செய்த நிலையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு தென்னிந்திய தமிழ் அரசர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களின் வேறுபாடுகளை உணராத நிலையில் அம்முடிபுகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இங்கு முதலில் முன்வைக்கப்பட்ட வாதமான லங்காபுரன் பற்றிய செய்தி எந்தவிதமான அடிப்படைகளும் அற்ற நிலையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. லங்காபுரன் பற்றி சூளவம்சம் தருகின்ற குறிப்பானது இங்கு தவறாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது. பாண்டிய நாடு பராக்கிரமபாகுவினால் வெற்றிகொள்ளப்பட்டவுடன் தளபதியான லங்காபுரன் பராக்கிரமபாகுவின் நாணயங்களை பாண்டிய நாட்டில் புழக்கத்திலிட்டான் என இங்கு தவறாக விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது வாதம் முற்றிலுமே தவறானது. Rhys Davids குறிப்பிடும் வாதம் சேது நாணயங்களின் பருப்பம், வடிவம் என்பன பராக்கிரமபாகுவினால் வெளியிடப்பட்ட Kahavanu நாணயங்

களை ஒத்தது என்று குறிப்பிடுவது முதலாவது வாதத்தினைத் தழுவியதாகும். இது தவறான கொண்டு கூட்டாகும். ஒருசில நாணயங்களின் உதாரணங்களை மட்டும் அவர் வைத்துக் கொண்டு இவ்வாறான தவறான முடிவுக்கு வந்துள்ளார்.”

சேது நாணய வெளியீடுகள் தொடர்பாக ஆய்வு செய்த மற்றொரு அறிஞர் J.E.Tracey என்பவராவர். இவர் தனது Sethupati Coins என்ற நூலில் சேது நாணயங்கள் தொடர்பாக பின்வருமாறு குறிப்புக்களைத் தருகின்றார். “இவ்வகை நாணயங்களில் பொறிக்கப்பட்ட சேது என்ற பதமும் இராமநாத புரத்தினை ஆட்சி செய்த சேதுபதிகளுக்குமிடையிலான ஒற்றுமையைக் கொண்டு சேது நாணய வெளியீடுகளை முதலில் சேதுபதிகளே வெளியிட்டனர். அந்தவகையில் சேது நாணயங்களை முற்பட்டவை, பிற்பட்டவை என இருபிரிவாக அவற்றின் தனித்துவத்திலிருந்து வகுத்துக்கொள்ளலாம். முற்பட்ட பிரிவிற்குரிய இந்நாணய வகையானவை வழமைபோன்று மிகப் பெரியதாகவும் மிகக்கச்சிதமாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டவையாகவும் நிறை மற்றும் தோற்றத்தளவில் சிங்கள மன்னர்களது நாணய வெளியீடுகளை ஒத்ததாகவும் காணப்படுகின்றன. அவை Massa , half Massa என்ற இரண்டு அளவுகளைக் கொண்டுள்ள சிங்கள நாணயங்களை ஒத்தவகையில் செம்பு அல்லது வெண்கலத்தினால் ஆக்கப்பட்டவையாக உள்ளன. தங்கத்திலோ அல்லது வெள்ளியிலோ செய்யப்பட்டவை இதுவரையில் கிடைக்கவில்லை.”

இவரைத்தொடர்ந்து சேது நாணயங்கள் பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபட்டவர்களுள் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் முக்கியமானவராக உள்ளார். 20 வெளியீடுகளை உள்ளடக்கிய வகையில் 70 சேது நாணயங்களை இவர் தனது சேகரிப்பில் கொண்டிருந்தார். சுவாமி ஞானப்பிரகாசரே திடீவட்டமான முறையில் இந்த நாணயங்களில் காணப்பட்டவாசகம் மற்றும் குறியீடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவையாழ்ப்பாணத்தினை ஆட்சி செய்த மன்னர்களால் அவை வெளியிடப்பட்டவை என்ற கருத்தினை முன் வைத்திருந்தார். இவரைத் தொடர்ந்து கொட்கறிங்டன் என்பவர் சேது நாணய வெளியீடுகள் பற்றி தனது Ceylon Coins and Currency என்ற நூலில் நல்லூரினைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களாலேயே சேது நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டன என்ற விபரத்தினை மிகத் தெளிவாகத் தந்துள்ளார்.

சேது நாணயமும் வரலாற்றில் அதன் முக்கியத்துவமும்

சேது நாணயங்களைப் பற்றி மிகவும் விபரமாக இதுவரையில் ஆராய்ந்து நூல்களை வெளியிட்டவர்களுள் S.பத்மநாதன் மற்றும் பரமுபுஸ் பரத்தினம் ஆகியோர் மிக முக்கியமானவர்களாவர். பத்மநாதன் ஆராய்ந்து வகுத்த சேது நாணயங்களின் பகுப்பிற்கும் மேலதிகமான முறையில் புஸ்பரத்தினம் தனது சிறப்பான ஆய்வின்மூலம் சேது நாணயங்களைப் பற்றிய தகவல்களை கொடுத்துள்ள தனைக் காணலாம். இவ்வாசிரியருடைய

கலாநிதிப்பட்டத்தின் பொருட்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளிலும் சேது நாணயங்கள் பற்றிய தனித்துவமான சிறப்பு விபரங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டு உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தனித்துவமான விசேட இயல்புகளையும் தன்மைகளையும் இச்சேது நாணய வெளியீடுகள் கொண்டுள்ளன. சிங்கள, சோழ நாணயங்களைப் போலல்லாது சேது நாணயங்களில் அதனை வெளியிட்டவர்களது பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. சேது என்ற வாசகமானது அவ்வகை நாணயங்கள் எல்லாவற்றிலும் ஒரே சீராகப் பொறிக்கப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மிகக் கூடுதலான நாணயங்களில் எருதின் உருவம் பொறிக்கப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டமையைக் காணமுடியும். இவ்வகையான நாணயங்கள் விடைக் கொடியுடைய ஆட்சியாளர்களாலேயே வெளியிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். அல்லது சேது என்பதுடன் தொடர்புடைய நிலையில் அதனை உரிமமாகக் கொண்டு, அதனை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் அந்நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

“பல்வேறு நிலைகளில் சேது என்ற பதமானது பொருள் கொள்ளப்பட்ட வகையில் வரலாற்றாவணங்களில் கையாளப்பட்டிருந்தமையைக் காண முடிகின்றது. நீர்ப்போக்கு, அணை, நிலத்திணிவு, எல்லை, நிலையான ஆட்சி போன்ற கருத்துக்களில் அப்பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டிருந்தமையைக் காண முடிகின்றது. மேலும் இராமேஸ்வரத்திலிருந்து தலைமன்னார்

வரையிலான ஒரு தொடுவாய்ப் பாதையைக் குறிப்பதற்காகவும் அப்பாதையில் காணப்படும் வெளியரும்புப் பாறைகளைக் குறிப்பதற்காகவும் சேது என்ற பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டது. இலக்கியங்களும் கல்வெட்டுக்களும் இராமேஸ்வரத்தினைச் சுற்றியுள்ள பல மையங்களை சேது என்ற பெயராலேயே குறிப்பிடுவதனையும் காணமுடிகின்றது. செகராசசேகரமாலை, கம்பரது இராமாயணம் மற்றும் சிதம்பரபுராணம் ஆகிய இலக்கியங்களில் சேதுபாலம் (Bridge) தென்னிந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்குமிடையே இராமரது படைவீரர்களாலேயே கடப்பட்டது என்ற செய்தி திரும்பத்திரும்பக் கூறப்பட்டுள்ளது. பாண்டிய மன்னன் ஒருவனுடைய கல்வெட்டில் போகீஸ்வரம் என்றழைக்கப்பட்ட திருஞானசம்பந்தர் திருத்தலமானது செவ்விருக்கை நாட்டுக்கடற்கரையில் அமைந்துள்ள சேதமூலம் என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ளமைக்கான குறிப்பு ஒன்று இடம்பெற்றுள்ளது. இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுக்களிலும் சேது ஸ்நானம் பற்றிய செய்திகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. திருமலையுடையான காதத் தேவர் என்ற மன்னன் ஒருவனுடைய செப்பேட்டுக் குறிப்பொன்றில் இராமேஸ்வரத்தில் சேது ஸ்நானம் அமைந்துள்ளமை பற்றிய செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது. தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுக்கள் பலவற்றில் சேதுதனுஸ்க்கோடி, இராமதனுஸ்க்கோடி, சேதுமூலம் எனப் பல குறிப்புக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. தேவியுலா என்ற இலக்கியத்தில் சேது நகரம் பற்றிய குறிப்பும் இடம் பெற்றுள்ளமை

அவதானிக்கத்தக்கது. சேது நகர்க் காவலன் என்ற விருதுப் பெயர் தேவியுலாவில் இடம்பெறும் சேது நகர் பற்றிய கருத்தினை அரண் செய்கின்றது. இத்தோடு இராமேஸ்வரத்திற்கும் தனுஸ்கோடிக்கும் இடையேயுள்ள ஆதாம் அணைக்கட்டினை சேது பந்தம் எனவும் குறிப்பிடப்படுவதனைக் காண முடிகின்றது.”

யாழ்ப்பாண மன்னரும் சேது பற்றிய தொடர்புகளும்

யாழ்ப்பாணத்து ஆரியச்சக்கர வர்த்தி வழிவந்த வம்சமும் இராமநாதபுர சேதுபதி வம்சமுமே சேது என்ற பதத்துடன் தொடர்புபட்ட வம்சங்களாவர். மதுரை நாயக்கவம்சத்தின் மேலாண்மையின் கீழேயே இராம நாதபுர சேதுபதிகள் கி.பி.16ஆம் நூற்றாண்டின் முடிவில் ஆட்சி புரிந்தனர். இவர்கள் அடிப்படையில் மதுரை நாயக்க வம்சத்தவரின் அரசியல் மேலாண்மையை தமது ஆட்சிக்காலம் முழுவதிலும் ஏற்றுக்கொண்டிருந்த இராமநாதபுர ஆட்சியாளராவர். சேதுநகர்க் காவலன், சேதுமூலரட்கு துரந்தரன், சேதுகாவலன் என்று மதுரை நாயக்கர்களது பட்டயங்களில் சேதுபதி மன்னர்கள் குறிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்களுடைய விருதுப்பெயர்கள் சுட்டும் பொருளின் அடிப்படையில் சேதுபதிகள் சேது என்றழைக்கப்பட்ட புனித மையத்திற்கும் பாக்குநீரிணை யூடாக அமைந்த கடல்வழி மார்க்கத் திற்கும் பாதுகாவலர்களாக விளங்கினர் எனக் கருதலாம். எனவே பல்வேறு காரணங்களின் அடிப்படையில் சேது நாணயங்களை இராமநாதபுரத்து

சேதுபதிகள் வெளியிட் டிருந்த வெளியீடாகக் கொள்ளமுடியாது என S.பத்மநாதன் தனது ஆய்வுக்கட்டுரையில் நிறுதிட்டமாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

சேது நாணய வகைகள் பற்றிய பாகுபாடு

S.பத்மநாதன் ஒட்டுமொத்த சேது நாணய வெளியீடுகளையும் ஆறு வகையீடுகளாகக் கருதி அவற்றுள்ளே பல உப்பிரிவுகளையும் வகுத்துள்ளார். அவர் வகுத்ததுள்ள முதலாம்பிரிவில் (Type I) உள்ள சேது நாணயங்கள் பிற்காலச் சோழ மன்னருடைய நாணய வெளியீடுகளை பெரிதும் ஒத்துள்ள தன்மையின் அடிப்படையிலான இயல்புகளை கொண்டுள்ளதென வரையறுத்து உள்ளார். இவ்வகை நாணயங்களானவை .74 அங்குல விட்டத்தினையும் 61.7 குண்டுமணி நிறையையும் கொண்டுள்ளனவாக வெளியிடப்பட்டன. இப்பிரிவிற் குட்பட்ட நாணயங்களின் முற்பக்கமானது அழுத்தம் - திருத்த மில்லாத நிற்கின்ற நிலையையுடைய மனித உருவத்தினையும் அதன் இடது பக்கத்தில் விளக்கு ஒன்றினையும் தாங்கியுள்ளன. இவ்வகை நாணயங்களின் பிற்பக்கமானது இருந்து கொண்டிருக்கின்ற மனித உருவத்துடன் சேது என்ற வாசகம் தமிழில் நிலைக்குத்தாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது என அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பிற்காலச் சோழரதும் பொலனறுவைக் காலச்சிங்கள மன்னர்களதும் நாணயப் பொறிப்பினைத் தழுவிய வகையில் நிலைக்குத்தாக சேது என்ற வாசகத் தொடர் இம்முதற்பிரிவு நாணயங்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதே S.பத்மநாதன் அவர்களின் வாதமாகும்.

Chola Coin RajaRaja(Tamilnadu)

Parakramabhahu
Coin-Jaffna

Setu coin -Nallur

S.பத்மநாதன் தனது இரண்டாவது வகையீட்டில் (Type II) நாணயத்தின் முற்பக்கத்திலுள்ள அரசனது முடியில் காணப்பட்ட இரண்டு கோடுகளுடனான ஒரு புள்ளியினை பிரதான வேறுபாடாகக் கொண்டு இவ்வகையீட்டிற்கான

காரணங்களை விளக்கியுள்ளார். முதலாவது வகையீட்டில் காணப்பட்ட அதே பண்புகளுடன் இக்குறிப்பிட்ட வேறுபாட்டினை எடுத்துக்காட்டி தனது இரண்டாவது வகையீட்டினை விளக்கியுள்ளார். இவ்வகை நாணய வெளியீட்டின் முற்பக்கத்தின் இடது பக்கத்தில் நிலைக்குத்தாக எருதும் சங்கும் இவற்றிற்கு முன்னால் ஒரு புள்ளியுமாக பொறிக்கப்பட்டுள்ளமையை அவர் அவதானித்துள்ளார். இவையாவுமே நாணயத்தின் விளிம்போரமாகத் தீட்டப்பட்ட புள்ளிகளினாலான பெரிய வட்டத்திற்குள் உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையை ஒரு சிறப்பான பண்பாக இந்த இரண்டாம் வகை நாணயங்களிலேயிருந்து அவதானித்துள்ளார். இந்தவகை நாணயங்களின் பிற்பக்கமானது முதலாம் வகையைப் போன்றே காணப்படுகின்றது. இரண்டாம் வகை நாணயங்கள் .8 அங்குல விட்டத்தினையும் 62.7 குண்டுமணி நிறையையும் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த இரண்டாம் வகைக்குள்ளே மேலும் மூன்று உபபிரிவுகளை அவர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

மூன்றாம் வகை நாணய வெளியீடுகளில் தனித்துவமான சிறப்பியல்பொன்றினை அவதானித்தன அடிப்படையில் முற்பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருக்கின்ற மணித உருவமானது மெலிந்த தோற்றத்தில் மிகத்தெளிவான ஒடுங்கிய உருவ இயல்புகளைக் கொண்டு அவ்வுருவத்தின் இடது பக்கத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற விளக்கானது மிகத்துல்லியமாக செதுக்கப்பட்டுள்ள முறையில் காட்சி

யளிப்பதனை அடையாளம் கண்டுள்ளார். இப்பிரிவிற்கூட இரண்டு உப்பிரிவுகளை வகுத்து அவற்றின் தனித்துவமான குணஇயல்புகளை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற துல்லியமான விளக்கானது பொலனறுவைக்கால சிங்கள மன்னர் வெளியிட்ட நாணயங்களைப் போன்று வடிவமைக்கப்பட்டு உள்ளமையை ஒரு தனித்துவமான இயல்பின் வெளிப்பாடாக கொள்ள வைக்கின்றது. இவ்வகை நாணயங்களும் முத்திராட்சமாலையைப் போன்ற பெரிய வளையத்தற்குள் வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. பிற்பக்கத்தோற்றத்தினைப் பொறுத்தமட்டில் இவ்வகை நாணயங்களில் எருது வடிவமும் சங்கும் இணைக்கப்பட்டு, இருக்கும் மனித உருவம் நீக்கப்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். வழக்கமாக எருத்து வடிவத்திற்கு மேல் பிறைச்சந்திரனையும் அதன் மேல் ஒரு புள்ளியையும், விளிம்போரமாக புள்ளிகளினாலான வளையம் ஒன்றினையுமே அடையாளம் காணமுடியும். ஆனால் இங்கு குறுக்காக கோடு அல்லது குறுகிய ஒரு வரைபு அல்லது நாணயத்தின் இரு விளிம்பினையும் இணைக்குமளவிற்கான கோட்டினை இவ்வகை நாணயங்களின் பிற்பக்கம் கொண்டிருப்பதனைக் காணமுடியும். இங்கு சேது வாசகம் எருது உருவத்திற்குக் கீழ் பக்கவாட்டாக பொறிக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இந்தப்பக்கமும் முத்துமாலை போன்ற பெரிய புள்ளிகளாலான வளையத்தினுள் உருவங்களைத் தாங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மூன்றாம் வகையின் இரண்டாம் உப்பிரிவினை அடையாளப்படுத்து வதற்கு சிறியளவிலான நாணய மூலங்களே கிடைத்திருப்பினும் அவற்றின் முற்பக்கமானது இப்பிரிவின் முதலாம் வகையை ஒத்தாகக் காணப்படு கின்ற அதே வேளை நாணயத்தின் பிற்பக்கமானது மிக அழகாக சித்தரிக்கப் பட்ட ஓர் அரைவட்டத்திற்குள்ளான அழகிய எருது வடிவம் சித்தரிக்கப் பட்டமையாகும். எருதின் மேல் இடப்புறமானது பிறைச்சந்திரனுடன் கூடிய புள்ளி ஒன்றினால் அழகாக வளையப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்வகை நாணயங்கள் மிகவும் உயர்தரத்தினாலான வெளிப்பாட்டுடன் 68 குண்டுமணி நிறைகொண்டனவாக வெளியீடு செய்யப்பட்டிருந்தன. இவ்வகை நாணயத்தின் இருபக்கங் களிலும் அரைவட்ட வளையங்கள் காணப்படுவது ஒரு சிறப்பியல்பாகும்.

மூன்றாம் வகையின் மூன்றாம் உப்பிரிவானது மிகச்சிறியளவிலான வட்டவடிவ நாணயங்களாக வெளியீடு செய்யப்பெற்றிருந்தன. இவற்றின் நிறையானது 35.5 குண்டுமணிக்கு மேல் காணப்படுவதில்லை. மூன்றாம் வகையின் முதலிரு பிரிவுகளைப்போன்று மிகவும் நல்லமுறையில் வெளியிடப் பட்ட இப்பிரிவு நாணயங்கள் அவற்றின் முற்பக்கத்திலே தலையில் முடியுடன் கூடிய மெல்லிய தோற்றமுடைய நிற்கும் மனிதனின் வலது கரத்திற்குக் கீழ் தொங்கும் விளக்கு மிகவும் அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. மேல்நோக்கி உயர்த்தப்பட்ட இடதுகரத்தின் கீழ் ப் பரப்பில் முச்சூலம் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பது இந்நாணய வகையை தனித்ததுவ மாக்கியது.

முன்னைய நாணயங்களைப் போன்று இவ்வகையின் முன்-பின் பக்கங்கள் புள்ளிகளினாலான வளையத் தினால் உருவகிக்குப்பட்டிருப்பினும் அவ்வளையத்தனுள்ளே சங்கிலி ஒன்றினால் நாணயம் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளமை ஒரு தனித்துவமான உறுப்பாக அமைந்துள்ளது. இப்பிரிவு நாணயங்களின் பிற்பக்கமானது இப்பிரிவின் முதலாம் வகையைச் சார்ந்ததாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. எடுத்துருவத்திற்கு மேல்இடது புறத்தில் பிறையும் புள்ளியும் கச்சிதமாக இடப்பட்டுள்ளன. பிறையுருவுக்குக் கீழ் மூன்று புள்ளிகள் இடப்பட்டு நாணயப் பக்கத்தின் புள்ளி வளையத்தினை நிறைவு செய்வது போல் வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு தனித்துவமான பண்பாகும். வழமைபோன்று சேது வாசகம் எருதின் உருவத்திற்குக் கீழ் வரையப்பட்டுள்ளது. உட்பக்கசங்கிலி வரைபானது புள்ளியிலான வெளிவட்ட வளையத்தினால் உள்ளகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

Setu Coin issued by Sappumal Kumaraiya (Senbhakap perumal)
See the Lion Head instead of Bull Head)

Setu Coin issued by Arya chchakkaravarti- An Islamic Captain from Pandyan King of Madurai- see Islamic Lamp in front of Setu.

Setu Coin from Nagar Koil- See the circle and inner circle

Setu Coin from Nallur

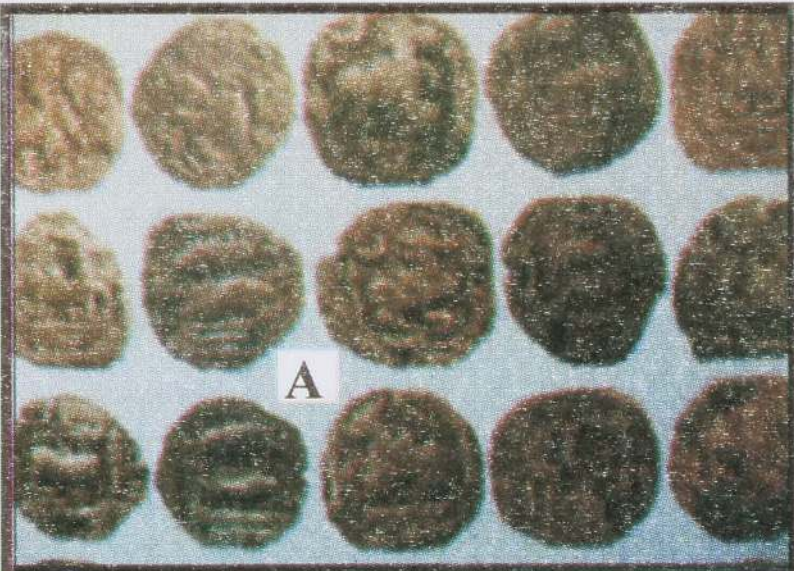

A beautiful Setu Coin from Sangampulavu (Kantarodai): see inner circle within a circle by dots.

Setu Coin from Poonagari-

A- ரிக்ஷபம் பொறிக்கப்பட்ட சந்திரபானுவின் நாணயங்கள்
B- நிற்கின்ற ரிக்ஷபம்- பல்லை நாணயங்கள்

Setu coin- Gold

Silver Setu coin

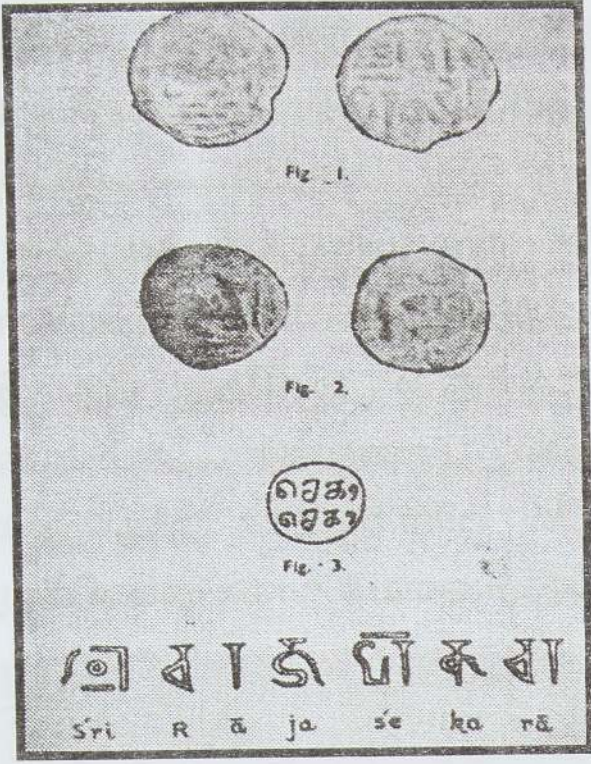

Setu coin-Gold

Setu coin from Nagar Koil with Legend along with border is SRI RAJASEKARA?

**Early Setu Coins Deciphered by
Sir Iravatham Mahadevan .
(coins are at Madras Museum)**

நான்காம் வகையைச் சேர்ந்த சேது நாணயங்கள் உருவத்தில் மிகச்சிறியனவாகவும் 34.67 குண்டுமணி நிறையைக் கொண்டுள்ளனவாகவும் காணப்படுவதாக S. பத்மநாதன் குறிப்பிட்டுள்ளார் இவ் வகை நாணயங்களின் முற்பக்கத்தில் ஒரு வட்டமான வளையத்திற்குள் தாமரை மலர் பொறிக்கப்பட்டிருப்பதனால் இவ்வகை நாணயங்களை தாமரைமலர் வகை (Lotus Type) எனவகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையைக் காண்கின்றோம். நாணயத்தின் முற்பக்கத்தில் காணப்படும் நிற்கின்ற மனித உருவத்திற்குப் பதிலாக எட்டு இதழ்களையுடைய தாமரை மலர் இடம் பெற்றுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. இத்தாமரை வரைபின் மத்தியில் செது என்ற வாசகம் மிகத் தெளிவாக பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. எருது வடிவமும் புனித சங்கும் நாணயத்தின் பிற்பக்கத்தில் வரையப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். எருத்துருவத்தின் இடது மேல் பக்கத்தில் பிறையும் நட்சத்தியும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

பிற்பக்கத்திலுள்ள இவ் வுருவங்கள் யாவும் புள்ளிகளாலான ஒரு வளையத் திற்குள் அமைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐந்தாவது வகைக்குள் பிரிக்கப் பட்டு ஆராயப்படும் சேது நாணயங் களை மேலும் நான்கு உபபிரிவுகளாக வகுத்து ஞ.பத்மநாதன் ஆராய்ந்துள்ளார். இப்பிரிவுக்குட்பட்ட சேதுநாணய வகைகள் ஏனையவற்றைவிட முதலில் விபரிக்கப்பட்ட மூன்றாம் வகை நாணய வெளியீடுகளை பெரிதும் ஒத்ததாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. நிற்கின்ற மனித உருவமும் படுத்திருக்கும் எருதுவின் வடிவமும் முறையே நாணயத்தின் முற்பக்கம் , பிற்பக்கம் எனப் பொறிக்கப்பட்டிருப்பினும் மனித உருவத்தில் முச்சூலமும் தண்டும் தாங்கிக் கொண்டிருப்பது பொறிக்கப்பட்டிருக்க வில்லை. வழமையாக நிற்கின்ற மனித உருவத்திற்கு இடது பக்கமாக பொறிக்கப்பட்டிருக்கும் (குத்து?) விளக்கு இங்கு வலது புறத்திலும் , சில வேளை இரண்டு பக்கங்களிலும் அமைக்கப்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். ஆனால் இங்கு வெளிப் படுத்தப்பட்டுள்ள விளக்கு அடையாளமானது இவ்வகையீட்டிற்குள் உருவத்திலும் பருப்பத்திலும் அவ்வவற்றின் வகையிலும் மாறுபட்டு அமைந்துள்ளன. ஐந்தாவது பிரிவுக்குள் உள்ளடக்கப்பட்ட சேது நாணய வகை யில் இருவகையான விளக்குகள் (Lamps) வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

S.பத்மநாதன் இவ் வகை நாணயங்களை ஏற்கனவே விபரிக்கப் பட்ட மூன்றாம் வகையின் வெளியீடு களின் காலகட்டத்திற்கு முற்பட்டவை

என விபரிக்கின்றார். ஏனெனில் ஐந்தாம் வகை நாணயங்களின் வெளியீடுகள் அழுத்தம் திருத்தமாக அமைந்திருக்காத காரணத்தினால் இவ்வகை நாணயங்கள் தொடக்க காலத்திற்குரியனவாகக் கொள்ளவேண்டும் என அவர் கருத்திட்டுள்ளார். புள்ளிகளினாலான வட்டம் மற்றும் கோட்டினாலான வளையம் என்பன இவ்வகை நாணயங்களில் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. அதே நேரத்தில் நின்று கொண்டிருக்கின்ற மனித உருவமானது தடித்த மொத்தமான கோடுகளினால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமையானது நாணய வெளியீட்டின் அழுத்தம்-திருத்தமற்ற தன்மையை வெளிக்கொணர்வதாக உள்ளது. முன் விபரிக்கப்பட்ட இரண்டாம் வகை நாணயங்களில் உள்ள வாறு இம்மனித உரு தீட்டப்பட்டது போன்றும் உள்ளது. எனவே மேற்குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டாம் வகை நாணய வெளியீட்டின் பின்னரே இந்த ஐந்தாம் வகையீட்டுக்குரிய நாணயங்கள் வெளியிடப்படாதிருக்கவேண்டும் என்பது S.பத்மநாதனது முடிபாகும்.

ஐந்தாம் வகையீட்டினுள் காணப்படும் சேது நாணயங்கள் மேலும் நான்கு உப பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டமைக்கான அடிப்படையானது அவற்றின் முற்பக்க உருவ வெளிப்பாட்டில் காணப்படும் உருவ வேறுபாடுகளாகும். ஐந்தாம்பிரிவின் A உப பிரிவானது நிற்கின்ற மனித உருவின் இரு பக்கங்களிலும் விளக்குகள் அமைக்கப்பட்டுக் காணப்படுவதாகும். ஐந்தாம் பிரிவின் B உபபிரிவானது நாணயங்களின் முற்பக்கத்தில் விளக்கிற்குப் பதிலாக மலர் ஒன்றின் மொட்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாம்

பிரிவின் C உபபிரிவானது நிற்கின்ற மனித உருவிற்கு இடப்புறமாக ஒன்பது புள்ளிகள் இடப்பட்டு வலதுபுறத்தில் விளக்கு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாம்பிரிவின் D உபபிரிவானது முற்பக்கத்தில் மனிதனுக்கு இடப்பக்கத்தில் பூரண கதாயுதமும் வலது பக்கத்தில் விளக்குமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காண முடிகின்றது.

S.பத்மநாதன் வகுத்துள்ள ஆறாம் பிரிவில் கிடைத்துள்ள நாணயங்கள் ஒப்பீட்டளவில் மிகச்சிலவே எனினும் இவ்வகை நாணயங்களின் முற்பக்கத்தில் நிற்கின்ற மனிதனது தலையில் அரசமுடி அணிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தோற்றமும் மனிதனுடைய வலது கரத்தின் கீழே தொங்குகின்ற நிலையில் விளக்கு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும் இங்கு அவதானிக்கத்தக்கது. வழக்கமாக இடது கரமானது மேல்நோக்கிய நிலையில் உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் நிலையில் இங்கு அக்கரமானது தனித்துவமாக ஒரு கருவியினைக் கொண்டுள்ளது போன்று சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. முச்சூலமும் கதாதண்டமும் கீழ்பக்கத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டு உள்ளமை ஒரு விசேட அம்சமாகும். இந்நாணயப்பிரிவில் வட்டவடிவமான வளையம் அமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. பிற்பக்க நாணயத்தில் படுத்திருக்கும் ரிக்ஷபத்திற்கு மேல் இடதுபுறம் பிறையும் புள்ளியும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இடப்பட்ட இருபுள்ளிகளில் ஒன்று ரிக்ஷபத்திற்குக் கீழும் மற்றையது அதன் வாலுக்குப் பக்கத்திலுமாக அமைந்து உள்ளன. இந்த நாணயத்தின் முற்பக்கத்தில் இடப்படாத வளைய

மானது பிற்பக்கத்தில் மெல்லிய புள்ளி வடிவில் இடப்பட்டுள்ளமையைக் காணமுடியும். யாழ்ப்பாணப்பேரரசு வீழ்சியடையும் தறுவாயில் இவ்வகை நாணய வெளியீடுகள் இடம் பெற்றிருக்கலாம் என S.பத்மநாதன் குறிப்பிடுவது இங்கு ஆராயத்தக்கதாகும்.

இங்கு தரப்பட்டுள்ள மூன்றுவகையான மத்தியகால இஸ்லாமிய விளக்குகளில் ஒன்றினை காட்டப்பட்டுள்ள நாணயத்திலுள்ள விளக்கு ஒத்திருக்கின்றது.

முடிவுரை

சேது நாணயங்களைப் பற்றிய ஆய் வானது வடஇலங்கையின் தொல்லியல் வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஓர் அலகாகும் தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகள் இன்னும் வடஇலங்கையில் உரிய முறையில் மேற்கொள்ளப்படா வண்ணம் காணப்படுகின்றதோ அதே போன்று வடஇலங்கையின் நாணய இயல் பற்றிய ஆய்வுகளும் உரிய முறையில் இன்னும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. காரணம் ஆய்வுமுறையியலினுடாக நாணய வியலில் (Study of Numismatics) பயிற்சி பெற்றோர் தமிழ் வரலாற்றாசிரியர் மத்தியில் இன்னும் இல்லை என்றே குறிப்பிடலாம். இப்பின்னணியில் பட்டப்பின்படிப்பு நோக்கில் இத்துறையில் பெற்ற அனுபவத்தினை மட்டும் கொண்டு சேது வகை நாணயங்களின் பன்முகத் தன்மை கொண்ட பண்பாட்டுக் கலைக்கூறுகளை பூரண

மாக வெளிப்படுத்திவிட முடியாது. S.பத்மநாதன் சேது நாணயங்கள் தொடர்பாக ஆய்வியல் ரீதியில் கொடுத்த விபரங்கள் வெறுமனே அவற்றின் புறத்தோற்றவியலை மட்டும் கொண்டு வரையறை செய்யப்பட்டவை யாகும். எந்தவிதமான ஒப்பீட்டு அடிப்படையிலும் அவரால் பாகுபாடு செய்யப்பட்ட ஆறுவகையான சேது நாணயங்களை கலிங்கமாகனது நாணய வெளியீடுகளுடனோ அல்லது சாவக மன்னனது நாணய வெளியீடுகளுடனோ ஒப்பீடு செய்யப்பட்ட வகையில் எடுத்தராயப்படவில்லை. அவரால் தரப்படுகின்ற ரிஸபத்தின் உருவவியல் வேறுபாடுகள்கூட வலது பறம், இடது பறம் பார்க்கின்ற நிலைகளில் பாகு படுத்தப்படவில்லை. சேது நாணயங் களில் பல வடிவங்களில் வினக்குகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கிறிஸ்தவ மரபிற்குரியவை எனவும், இஸ்லாமிய மரபிற்குரியவை எனவும், விளக்கின் வடிவங்கள் மாறுபட்டமைந்துள்ளன. குத்துவிளக்கின் வடிவங்களில்கூட வேறுபட்ட தோற்றங்கள் காணப்படு

கின்றன. கொடிமலர் வடிவிலும் ரிஸபத்திற்கு முன்னாலுள்ள விளக்கு உருவகிக்கப்பட்டுள்ளன. இதேபோன்று எருதினது தலை சிங்கத்தலையாகவும், ஆட்டுக்கடாத்தலை அல்லது எருமைத் தலையாகவும் மாற்றுவிக்கப்பட்டு (Replaced) சேது நாணய வெளியீடுகள் புழக்கத்திலிருந்திருக்கின்றன. இவ்வாறான இயல்புகள் அரசியல் அதிகாரத்தின் வம்ச மாற்றங்களுக்கேற்ப மாற்றுவிக்கப்படுவது இயல்பாகும். நல்லூரில் செண்பகப்பெருமாள் ஆட்சியதிகாரத்தில் இருந்தபோது சேது நாணய வெளியீடுகளை சிங்கத்தலைக்கு மாற்றிய பின்னர்தான் வெளியிட்டிருந்தான் என்பது அவ்வகை நாணய மொன்றின் மூலம் தெளிவாகின்றது. இவ்வாறான பன்முகத்தன்மை கொண்ட சேது நாணயங்கள் மீதான ஆய்வுகள் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்பட்டு அவற்றினை நடுநிலையிலிருந்து மீளாய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதே இக்கட்டுரையாசிரியரின் தாழ்மையான வேண்டுகோளாகவும் விருப்பமாகவும் அமைகின்றது.

Reference

1. Krishnarajah, S. , 2018 *Evolution of Material Culture in the Jaffna Peninsula Based on Archaeological and Epigraphic Evidences up to 1796 A.D.*, A Doctoral Thesis , submitted to the University of Jaffna , unpublished.
2. Krishnarajah, S. 1983 யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் கிடைத்த நாணயங்கள், சிந்தனை., யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கலைப்பீட வெளியீடு , தொகுதி I, இதழ்-III பக் - 70-84., யாழ்ப்பாணம்
3. Pathmanathan, S. 1980 Coins of Medieval Sri Lanka: The Coins of the Kings of Jaffna., *Spolia Zeylanica*, Bulletin of the National Museums of Sri Lanka, pp.409-448, Colombo

தமிழ் சூழலிலே அகராதி

பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா

வரலாற்று அடிப்படையிலே நோக்கும் பொழுது தொல்காப்பியம் சுட்டும் சொற்பொருள் மரபிலிருந்து, அதன்வழிவரும் நன்னூல் முதலான இலக்கண நூல்களிலே சொற்பொருள் கூறும் மரபு இடம்பெற்றது. பொதுவாக இலக்கண நூல்கள் ஓரளவிற்குச் சொற்பொருள் கூறும் பண்பைக் கொண்டிருந்தன என்பதும் மனங்கொள்ளத் தக்கது.

இலக்கண மரபின் வழிவந்த சொற்பொருள் காணும் மரபு - நிகண்டு களாக மெல்லமெல்ல உருவாகின. இவை புலமை மரபிலே - திண்ணைப்பள்ளிகளிலே முக்கியம் பெற்றன.

தாம் வாழ வந்திருக்கும் சூழலிலே வாழுகின்ற மக்களின் மொழியை அறிதலும் விளங்கிக் கொள்ளுதலும் அந்த மக்களை அறிவதோடு மாத்திரமன்றி, அவர்களின் பண்பாட்டிற்குள் தாம் செல்வதற்கும், தம் பாண்பாட்டிற்குள் அவர்களை உள்வாங்குவதற்கும் கல்வி முயற்சிகளின் உட்கிடையாக இருந்தன. என்பதை வீரமாமுனிவர் உள்ளிட்ட மேலைப் புலத்தவர்களின் செயற்பாடுகளினூடு காணமுடியும். தமிழ்ச் சூழலிலே அகராதி உருவாக்கும் முயற்சிகளிலே முதன் முதலில் ஈடுபட்டவர்கள் ஐரோப்பியர்களே எனலாம். இந்த வகையிலே அன்ராட புரோனிக்கா (Aanlao de Proenea 1625 - 1666) என்பவர் தமிழ் - போர்த்துக்கேய அகராதியை ஆக்கினார். இது 1679 ஆம் ஆண்டு அச்சேறியது.

இதிர் 16546 சொற்கள் இடம்பெற்றன என்று கூறுகின்றனர்.

முதலாவது தமிழ் - தமிழ் அகராதி 1735 இல் வீரமாமுனிவரால் (Father Bechi) உருவாக்கப்பட்டது. சதுரகராதி என்ற பெயரில் 1824 இல் முழுமையாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. பெஸ்கியை விட ஆரம்பகால அகராதி முயற்சிகளிலே இராபர்டி நொபிலி, பார்த்தோலோமஸ், சீகன் பால்கு முதலியோரும் இலங்கையைச் சேர்ந்த மிஷனரிமாரும் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். அகராதி என்ற சொற்பொருள் விளக்கம் அனைவரும் அறிந்ததே. இன்றைய கணினி யுகத்திலே அகராதியை அகர முதலி என்றும் அழைக்கின்றனர்.

தமிழியற் சூழலியே 19ஆம் நூற்றாண்டு பல மாற்றங்களைக் கண்டது. அரசியல், சமூக, கல்வி, பொருளாதார, பண்பாட்டுப் பின்னணியிலே இந்த மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.

இக்காலகட்டத்திலே தமிழ் மொழி, இலக்கிய இலக்கணக் கல்விச் செயற்பாடுகளிலே அச்சியந்திரத்தின் பயன்பாடு விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. புலமைப்பரப்பு அகரபாய்ச்சலைப் பாய அச்சுடகம் வழிவகுத்தது.

கல்வி பரவலாகியமை, கல்வி பரவலாக வேண்டிய தேவையின் பின்னணியிலே காலனித்துவத்தின் நலன்களும் கனிந்திருந்தமை அவதானிப்புக்கு உரியது.

சொற்பொருள் விளக்கம் என்ற அடிப்படையில் தொடங்கிய அகராதி மரபு படிப்படியாகப் பல் வேறு துறைகளிலும் அகலப் பயணிக்கத் தொடங்கியது.

ஒருமொழி அகராதி, இருமொழி அகராதி, மும்மொழி அகராதி எனப் பல மொழிகளிலே தமிழ்ச் சூழலில் அகராதிகள் வெளிவந்தன. தமிழ் - தமிழ், தமிழ் - ஆங்கிலம், ஆங்கிலம் - தமிழ், சமஸ்கிருதம் - தமிழ், தமிழ் - சமஸ்கிருதம் இவ்வாறு இலக்கிய மொழிகள் பலவற்றிலும் இலங்கையிலே தமிழ் - தமிழ், தமிழ் - ஆங்கிலம், ஆங்கிலம் - தமிழ், சமஸ்கிருதம் - தமிழ், தமிழ் - சிங்களம், சிங்களம் - தமிழ், அரபுத்தமிழ் அகராதிகள் எனப் பல அகராதிகள் வெளிவந்தன.

பலமொழிப் புலமையுடைய வர்கள் கூட்டாக இணைந்து செய்ய வேண்டிய அகராதி முயற்சிகள் தற்கால நவீன இலத்திரனியல் வசதிகள் காரணமாகத் தனிமனிதர்களாலே செய்யப்படுகின்ற வாய்ப்பு உருவாகியுள்ளது. உதாரணமாகப் புலம்பெயர் தேசங்களிலே வாழும் குறிப்பாக ஈழத்தமிழ் அறிஞர்கள் ஜேர்மன் - தமிழ் அகராதி, பிரெஞ்சு - தமிழ் அகராதி முதலான பல அகராதிகளை ஆக்கி அளித்துள்ளார். இந்தவகையிலே உழைக்கும் முனைவர் சச்சிதானந்தனின் முயற்சிகளும் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை.

அகராதிகள் பன்முகப் பயன் பாட்டினடியாகத் தோன்றிய போதிலும் அதற்குப் பின்னாலே ஒரு அரசியல் அழுத்தம் இருக்கின்றது என்பதையும் இலகுவாக மறுக்க முடியாது. இலங்கையிலே சிங்கள - தமிழ்

அகராதிகள் தோற்றம் பெறுவதற்கும் புலம்பெயர் நாடுகளிலே வாழ்வை நிலைநிறுத்த அந்தந்த மொழிகளிலே அகராதிகள் தோன்றுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கு அந்தந்த நாட்டு அரசு அனுசரனை வழங்கி ஊக்குவிப்பதன் பின்னணியையும் நாம் கருத்திலே கொள்ளவேண்டும்.

இன்று அகராதித்துறை கிளை பரப்பி, விழுதெறிந்து வேர்விட்டுப் பெருவிருட்சமாகியுள்ளது. பல பொருண்மைகளிலே அகராதிகள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. தோற்றம் பெற்று வருகின்றன.

பொருளகராதி, சொல் அகராதி, வட்டார வழக்கு அகராதி, கலைச்சொல் அகராதி, மருத்துவ அகராதி, சோதிட அகராதி, இலக்கிய அகராதி, இலக்கண அகராதி, ஆட்பெயர் அகராதி, பழமொழி அகராதி, விடுகதை அகராதி முதலியவற்றோடு சமயம் சார்பான (சைவ, வைஷ்ணவ, பௌத்த) அகராதிகள் எனப் பல்கிப் பெருகியுள்ளன.

தமிழ்ச் சூழலிலே அகராதிக் கலையும் அகராதித் துறையும் இன்று உயர்ந்து நிற்பதைப் பார்க்கும் போது, பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப் பிள்ளையை நினைவுகூராமல் இருக்க முடியாது.

அகராதிப்பணி பற்றிய தனது அநுபவங்களைப் பற்றிப் பேராசிரியர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை பல்வேறு இடங்களிலும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ் லெக்ஸிக்கன் என்ற பெயரால் வெளிவந்த அகராதித் துறையின் ஆரம்பகாலப் பதிப்பாசிரியராக வண்.ஜே.சாண்ட்லெர் நியமிக்கப்பட்டார்.

1914ஆம் ஆண்டு இலங்கை வந்த திரு.சாண்ட்லெர் இலங்கைத் தமிழறிஞர் களிடமும் ஆலோசனை பெற்றார் என்ற பதிவுகள் உள்ளன. குறிப்பாகச் சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப்புலவர் தொகுத்து வைத்திருந்த அகராதிப் பிரதியொன்றை சாண்ட்லெர் பணம் கொடுத்துப் பெற்றுச் சென்றதாகக் குமாரசுவாமிப்புலவர் வரலாற்றை எழுதிய அவரது மகன் முத்துக் குமாரசுவாமிப்பிள்ளை குறிப்பிட்டு உள்ளார்.

சாண்ட்லெரைத் தொடர்ந்து பலர் பதிப்பாசிரியர்களாகப் பொறுப் பேற்றுப் பின்னர் ஒவ்வொருவராக விலகியது பற்றியும் பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1925ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 25ஆம் திகதி அகராதிப் பதிப்பாசிரியர் பணிபைப் பிள்ளையவர்கள் தொடங்கினார். பிள்ளையவர்களின் குன்றா உழைப்பாலும் குறையா ஊக்கத்தாலும் “ஆட்டம் கொடுத்த” அகராதி முயற்சிகள் எழுந்து நடக்கத் தொடங்கின என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிள்ளையவர்கள் அகராதிப் பதிப்பாசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்திலே அவருக்கு உடனிருந்து உதவியவர்களின் பெயர்களைச் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். தமிழ் கூறும் நல்லுலகிலே மிகப் புகழ் பெற்ற உரையாசிரியர்களாகவும், பதிப்பாசிரியர்களாகவும், ஆராய்ச்சியாளர்களுமாகத் திகழ்ந்தவர்கள் அவர்கள் என்பதையாவரும் அறிவர். தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்திலே துணை வேந்தராகத் திகழ்ந்த முனைவர் வி. ஐ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பிள்ளையவர்களுடன்

இருந்து பணியாற்றியவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அகராதித் துறையிலேதாம் பணியாற்றிய காலத்தில் தனிநாயகம் அடிகளார் வந்து பிள்ளையவர்களைச் சந்தித்துச் சென்றமையை வி. ஐ. சுப்பிரமணியம் ஒரு கட்டுரையிலே பதிவுசெய்துள்ளார்.

இன்று தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திலே அகராதித்துறை தனித் துறையாக விளங்குகின்றது. அதற்கென ஒரு இருக்கையும் உள்ளது. ஆற்றல்மிக்க இளம் தலைமுறையினர் இன்று அகராதித் துறையிலே ஆர்வத்துடன் உழைக்கின்றனர்.

பல்கலைக் கழகத்திற்கு வெளியேயும் தமது விருப்பம் ஈடுபாடும் காரணமாகப் பலர் அகராதி, நிகண்டு ஆய்வுகளிலே, பரப்புரையிலே ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்தவகையிலே நமது நாட்டைச் சேர்ந்த விருபா குமரேசன் குறிப்பிடக்கூடிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்.

இலத்திரனியல் யுகத்தில் அகராதிகள்

இன்று வளர்ச்சியடைந்திருக்கும் இலத்திரனியல், புலமைசார் துறைகள் யாவற்றையும் உள்வாங்கி உலகை ஒரு குடைகீழ்க் கொண்டுவந்துள்ளது.

கணினியில் இணையத்தளம், வலைப்பதிவுகள், விக்கிப்பீடியா, கூகுள் எனப் பலவாறானவை உண்டு. இவை பற்றிய ஆய்வுகளும் தேடல்களும் பயன்படுத்தல்களும் தொடர்ந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

அரிதின் முயன்று பென்னம் பெரிய நூல்களையெல்லாம் “கட்டிக் காவிய” காலம் போய், “சட்டைப்பைக் குள்ளேயே” நூலகத்தை எடுத்துச் செல்லக்கூடிய காலம் வந்துவிட்டது.

தமிழ் இணையத்தில் (www.tamil.net) உலகின் பல நாடுகளின் அகராதிகளும் தொகுக்கப்பட்டுப் பதிவேற்றப்பட்டுள்ளன. “தமிழ் விக்சனரி”(இது கட்டற்ற அகரமுதலி) அகராதியை இணையத்திலே இதனூடு பெறமுடியும் என்று கூறுகின்றனர்.

இன்றைய இளம் தலைமுறையினருக்கு அகராதியைப் பயன்படுத்துவது என்பது மிகவும் இலகுவாகி விட்டது. அதனை அவர்கள் நன்கு பயன்படுத்த வேண்டும்.

இன்னும் எய்யவேண்டியவை

அகராதித்துறையை வளர்த்தெடுக்கும் பணியிலே தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் இன்று முழுமையாக ஈடுபட்டு வருகின்றமையை நாம் அறிவோம். பாராட்டுக்கள்.

அகராதித்துறையின் வளர்ச்சிக்கு இன்று நாம் என்னசெய்யலாம் என்று சிந்திப்பது பயனளிப்பதாக அமையும். அகராதித்துறையின் வளர்ச்சிக்கு, அதன் நிலைபேற்றிற்குப் பலரும் ஊக்கமாக உழைக்கவேண்டும் என்பதற்கு கருத்து வேறுபாடு இருக்கமுடியாது.

♦ பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியே யுள்ள தமிழ்ப் புலமையாளர்கள், மொழியியல் அறிஞர்கள் முழுமனதுடன் இத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு உதவ முன்வர வேண்டும்.

♦ மற்றைய பல்கலைக்கழகங்களின் துறைசார் நிபுணர்களும் அகராதித்துறையின் வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிய வேண்டும். உதாரணமாக, அறிவியல், சமூகவியல், பண்பாட்டியல்,

அரசறிவியல்முதலான துறைகளின் ஆரோக்கியமான ஒத்துழைப்பு அகராதித்துறையின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவும்.

♦ உலகப் பல்கலைக்கழகங்களிலே நிகழும் அகராதி முயற்சிகளை உடனுக்குடன் அறிந்து அவற்றுக்குச் சமதையாக எமது அகராதித்துறையை வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். உள்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் சென்று அங்கு நடைபெறும் அகராதி முயற்சிகளின் முறையியலை நன்கு பயின்றுவந்து அவற்றைத் தமிழ்ச் சூழலிலே பயன்படுத்த வேண்டும்.

இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் முதலான நாடுகளிலே அகராதி முயற்சிகள், (கலைக்களஞ்சியம் உட்பட) சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. அவர்களின் “கூட்டுழைப்பை” நாமும் நமது தமிழ்ச் சூழலுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

♦ இலத்திரனியல் இன்று அகரவளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. கணினியைப் பாலுக்களே பயன்படுத்தும் அளவுக்கு உலகம் முன்னேறிவிட்டது. கணினியின் அகரப்பாய்ச்சலுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையிலே நாமும் நமது செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்த வேண்டும்.

♦ உலகம் முழுவதும் இன்று தமிழ் மக்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழ்கின்றனர். தமிழ், அறிவியல், மருத்துவம் முதலான துறைகளிலே ஈழத்திலே புகழ்பெற்றவர்களாக

இருந்த பலர் இன்று ஐரோப்பிய நாடுகள், அமெரிக்கா, கனடா முதலிய தேசங்களிலே வாழுகின்றனர்.

இவர்களிற் பலர் கணினித் துறையிலே சிறந்த பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் உடையவர்கள். அவர்களைத் தமிழ் நாட்டுப் பல்கலைக்கழங்கள், தன்னார்வ நிறுவனங்கள் இத்துறையின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

♦ அகராதித்துறையோடு தொடர்புடையதும் சற்று விரிவானதுமான கலைக்களஞ்சிய முயற்சிகளும் ஏககாலத்தில் சமதையாகப் பயணிக்க நாம் ஒன்றுபட்டு உழைக்க வேண்டும்.

♦ ஆரம்பகாலத் தமிழ் அகராதிகள், நிகண்டுகள், கலைக்களஞ்சியச் சாயலுடைய நூல்கள் முதலிய வற்றைப் பாதுகாத்துப் பேணி, மீள்பதிப்புச் செய்வதும், கணினியூடு பதிந்தும் பகிர்ந்தும் பரப்புவதும், பேரறிஞர்கள், பதிப்பாளர்கள், பணம் படைத்தவர்கள் முதலியோரின் தலையாய பணியாகும்.

♦ இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அரசும், அரசு சார்ந்தவர்களும் அகராதித் துறையின் வளர்ச்சிக்குத் தம்மால் இயன்ற பணிகளை முழுமனதுடன் செய்யவேண்டும். மொழி வாழ்ந்தால் இனம் வாழும். அரசும், அரசு சார்ந்தவர்களும் உங்களுக்குள்ளே உள்ள சிறுசிறு கருத்து வேறுபாடுகளை மறந்து ஒருமனமாக அகராதித்துறைக்கு உதவ முன்வர வேண்டும்.

புலம் பெயர் தேசத்துப் புலமையாளர்களையும் ஒன்றிணைத்துத் தமிழ்நாட்டு அறிஞர்களும் ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்களும் ஒன்றாகப் பயணிக்க வேண்டும். இப்பயணத்திற்கு மேற்குலக அகராதித்துறை ஆய்வாளர்கள் முழுமனதுடன் கைகொடுப்பார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த வன் என்ற வகையில் யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர்கள் அகராதித்துறைக்கு ஆற்றிய பணி பற்றியும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாக இருக்கும் என்று எண்ணுகின்றேன்.

யாழ்ப்பாணமும் அகராதிக்கலையும்

தமிழ்க் கல்வி, புலமைமரபிலே புதுவதாகப் புகுந்து நிலையான இடத்தைப் பெற்ற துறைகளுள் அகராதித்துறையும் ஒன்றாகும். அகராதித்துறை, அகராதி இயல், அகராதிக்கலை முதலான சொற்களை அகராதி பற்றிய ஆய்வாளர்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். நாம் இக்கட்டுரையிலே அகராதிக்கலை என்ற சொல்லையே பயன்படுத்துகின்றோம்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்களிலே, பிரச்சனைக்குரிய வினாக்களைத் தொடுப்பவனை அல்லது பல்வேறு அர்த்தங்களிற் பேசுவனை, “அவன் ஒரு அகராதி பிடிச்சவன்” என்று கூறும் வழக்கம் நீண்டகாலமாக நிலவிவந்தது. இன்றும் சிறுபான்மையாக வழக்கில் உள்ளது. யாழ்ப்பாணத்துப் பாமர மக்களிடையே அகராதி என்பதன் கருத்துநிலை விளங்காதவற்றை விளங்க/விளக்க உதவுவது என்பதற்கு மறுதலையாக வழங்கி வந்தமை வியப்புக்குரியது.

அகராதி படிச்சவன் என்பது அகராதி படிச்சவன் என மருவியதாயிருக்கலாம் என்பதும் ஆய்வுக்குரியது. எனவே யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விமரபிலே அகராதியின் தோற்றம், வளர்ச்சி, பயன்பாடு பற்றி அறிவதும் ஆராய்வதும் இன்றியமையாததாகும்.

யாழ்ப்பாணத்துச் சமூகத்தில் நீண்ட நெடுங்காலமாக நிலவிவந்த மரபுவழிக் கல்விப் பாடத்திட்டத்தில் நிகண்டுகள் படிக்காதவனைப் படித்தவனாகச் சமூகம் அங்கீகரிக்கவில்லை. தமிழிலே பலவகையான நிகண்டு காலத்திற்குக்காலம் தோன்றியுள்ளன. இவற்றிலே மண்டல புருடரின் சூடாமணி நிகண்டு சிறப்பான தென மரபுவழிப் புலமையாளர்கள் கூறியுள்ளனர். 19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க்கல்வி மரபிலே நிகண்டுகள் பிரதான இடத்தைப் பெற்றன என்பதற்குப் பல நிகண்டுகளும் உரைகளும் அச்சவாகனம் ஏறியமை சான்றாகும். சூடாமணி நிகண்டினை ஆறுமுக நாவலர் 1867ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்து உள்ளார். சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப் புலவர் சூடாமணி நிகண்டுக்கு உரையெழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்ப் புலமையாளர்கள் நிகண்டிலே நல்ல பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் உடையவர்களாக விளங்கினர். யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ப் புலமையாளர்கள் புதுவதாக நிகண்டினை ஆக்கும் திறன் உடையவர்களாகவும் விளங்கினர்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் கடைக்கூறிலே (1876) வல்லை வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை எழுதிய சிந்தாமணி நிகண்டு வெளிவந்தது. நாமறிந்தவரையிலே யாழ்ப்பாணத்திற் புதுவதாக நிகண்டொன்றினை ஆக்கியவர் வல்லை

வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை அவர்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மாணவர்கள் மனனம் செய்து வைத்திருக்கச் செய்யுள் வடிவிலான நிகண்டுகள் வசதியாய் இருந்தன. வல்லை வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையின் சிந்தாமணி நிகண்டு தாது வருஷம் சித்திரை மாதம் (1876) வெளிவருவதற்கு முன்னரே யாழ்ப்பாணத்திலே அகராதியும் வெளிவந்துவிட்டது. நவீனத்துவ நோக்கில் அகராதி எழுந்தபோதும் மரபுவழிக் கல்விப்பண்பாட்டின் கட்டிறுக்கத்தைப் பேண விரும்பியவர்கள் நிகண்டினையே பெரிதும் விரும்பிக் கற்றனர், கற்பித்தனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மரபுவழிப் புலமையாளர்களில் ஒரு சாரார், நிறுவன வழிவரும் அறிஞர்களுடன் இணைந்து அகராதி ஆக்கும் பணியிலே ஈடுபட்டிருந்தவேளையிலே வல்லை வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை சிந்தாமணி நிகண்டினை இயற்றினார். நிகண்டு செய்வதற்கு ஆழ்ந்தகன்ற இலக்கிய, இலக்கண, மொழிப்புலமை வேண்டும். வல்லை வயித்தியலிங்கம்பிள்ளையிடம் இவை நிரம்பியிருந்தன என்பதற்குச் சிந்தாமணி நிகண்டு சாட்சியாகும். கருதிய பொருளைக் கொடுக்கும் என்ற கருத்தில் அமையும் சிந்தாமணி என்ற சொல்லை மகுடமாக வைத்து நிகண்டினை இயற்றினார். சென்ற ஆண்டு (2013) சிந்தாமணி நிகண்டின் இரண்டாம் பதிப்பு நோக்கு வெளியீட்டாளர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. சிறப்பான முறையில் நேர்த்தியாக இதனை ஜெயதேவன், பன்னிருகைவேலன் ஆகியோர் மீளப் பதிப்பித்துள்ளனர்.

யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழித் தமிழ் அறிஞர்களுக்கு நிகண்டு கடினமானதாக

இருந்தது என்று கூறமுடியாது. தமிழைக் கற்றுத் தம் சமயத்தின்பால் சுதேசிகளை ஈர்க்க விரும்பிய மிஷனரிமார் தமிழ் மொழியைக் கற்கவிரும்பினர். அவர்களுக்குத் தமிழ்மொழியிலே வழங்கும் சொற்களுக்குச் சரியான, பொருத்தமான பொருளை அறிவதற்கு நிகண்டுகள் கடினமானவையாக இருந்தன. செய்யுள் நடையிலே கடினமான பதப்பிரயோகத்துடன் விளங்கிய நிகண்டுகளுக்குப் பதிலாக தமது தேசத்து நடைமுறையை யொட்டிய அகராதிகள் ஆக்கவேண்டுமென்று விரும்பினர். அதற்காகப் பல சிரமங்களைப்பட்டுக் கடின உழைப்போடு அகராதி முயற்சியில் ஈடுபட்டனர்.

“தமிழ்மொழியை ஐயந்திரிபறக் கற்றாலொழியத் தமிழ்ப் பிரதேசகத்திற் சேவை செய்ய முடியாதென்ற உண்மையை மிஷனரிமார் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர்” என்று பேராயர் கலாநிதி எஸ்.ஜெபநேசன் குறிப்பிடுவர். அகராதி முயற்சியிலே மிஷனரிமாரை ஈடுபடவைத்தமைக்கு அவர்களது கல்வித் தேவையையும் ஒரு காரணம் எனலாம்.

கடின உழைப்பும் செவ்வன திருந்தச் செய்யும் பாங்கும் கொண்ட அக்கால மிஷனரிமார் மேலைப் புல அணுகுமுறைக்குள் யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழித் தமிழ் புலமையைப் பாயவிட்டனர். அந்தப் பாய்ச்சலின் வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றாக அகராதி முயற்சிகளையும் குறிப்பிடலாம்.

மிஷனரிமாரின் அகராதி முயற்சிகளுக்கு யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழித் தமிழ்ப் புலமையாளர்கள் மிகுந்த பங்களிப்புச் செய்தனர். யாழ்ப்பாணத்திலே மிஷனரிமார் அகராதி தொகுக்கும் பணியிலே ஈடுபடுவதற்கு முன்னர் வீரமாமுனிவரின் சதுர அகராதியும்

உறோட்லரின் தமிழ் ஆங்கில அகராதியொன்றும் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. சதுரகராதியின் முன்பக்கத்திலே வீரமாமுனிவர் “அருளிச்செய்த” சதுரகராதி என்றிருப்பதை அவதானிக்கும் பொழுது ஆரம்பகாலத்தில் அகராதியும் அருளிச் செய்யும் பணியாகவே கருதப்பட்டது என்பது புலனாகின்றது.

தனிமனித முயற்சியாலே சாத்தியமாவது கடினம் என்பதை உணர்ந்த மிஷனரிமார் கூட்டுமுயற்சியாக அகராதி ஆக்கும் பணியை மேற்கொண்டனர். புரட்டஸ்த்தாந்து மதத்தினரிடையே பல பிரிவுகள் இங்கு நிலவியபோதும் அகராதி முயற்சியில் அவர்கள் ஒருமுகமாக ஒன்றுபட்டு உழைக்கத் திட்டமிட்டனர். சேச் மிஷன், மெதடிஸ்தமிஷன், அமெரிக்கமிஷன் ஆகியவற்றைச் சேர்ந்த அனைவரும் அகராதிப் பணியில் ஒன்றாக உழைக்க முன்வந்ததோடு, மதமாற்றம் பெறாத மரபுவழித் தமிழ்ப் புலமையாளர்களையும் இணைத்துக் கொண்டு பணியை ஆரம்பித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1833ஆம் ஆண்டு வண. ஜே.நைற் என்பவர் தலைமையிலே தமிழ் - ஆங்கிலம், ஆங்கிலம் - தமிழ், தமிழ் அகராதிகளை ஆக்குவதற்குத் திட்டமிட்டனர். அகராதி ஆக்கும் முறையியலை நன்கு அறிந்திருந்த வண. நைற் கொழும்பு காபிரியேல்திசெரா, உடுவில் சந்திரசேகரபண்டிதர், இருபாலை சேனாதிராஜமுதலியார், இன்னும் சில தமிழறிஞர்கள் ஆகியோரின் உதவியுடன் சொற்களைத் தொகுத்து விளக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார். ஏறத்தாழ ஆறு ஆண்டுகளாக இப்பணி முன்னெடுக்கப்பட்டது. துர்அதிஸ்டவசமாக 1838 ஆம் ஆண்டு வண. நைற் அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

வண.நைற் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் தொகுக்கப்பட்ட விடயங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு வண.லெவி ஸ்பால்டிங் என்பார் 1842 இல் ஒரு தமிழகராதியை வெளியிட்டார். வண. ஸ்பால்டிங் என்பவரின் வழிகாட்டலில் சந்திரசேகரபண்டிதர், சரவணமுத்துப் பிள்ளை ஆகியோர் இந்த அகராதியை ஆக்கினர்.

யாழ்ப்பாண அகராதியென்றும் மானிப்பாய் அகராதியென்றும் அழைக்கப்பட்ட இந்த அகராதியே ஈழநாட்டில் எழுந்த முதலாவது தமிழ் அகராதி என்ற பெருமைக்குரியது. “Manual Dictionary of the Tamil Language” என்று ஆங்கிலத்தில் அச்சடிக்கப்பட்ட முதற்பக்கத்துடன் யாழ்ப்பாண புத்தகசங்கத்தாரால் 1842ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. இந்த அகராதியின் அப்போதைய விலை 10 சிலிங்ஸ் அல்லது ஐந்து ரூபா என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாண அகராதி 2006 ஆம் ஆண்டு மீள்பதிப்பாக கோ. இளவழகன், பூ.பத்மசீலன் ஆகியோரினால் தமிழ்மணி பதிப்பகம், சேமமடு பொத்தகசாலை ஆகிய நிறுவனங்களினூடு வெளியிடப் பட்டுள்ளது. இம்மறுபதிப்பிற்குப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி வாழ்த்து ரையும், பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்க ராஜா, பேராயர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் ஆகியோர் அணிந்துரையும் வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த அணிந்துரைகள் ஈழத்து அகராதி முயற்சிகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளன.

யாழ்ப்பாண அகராதியிலே 58,500 சொற்களுக்குப் பொருள் கூறப்பட்டு உள்ளது. இன்றும் பயன்படக்கூடியதாக உள்ள இந்த அகராதியை மீள் பதிப்புச் செய்தவர்களைப் பாராட்டுகிறோம்.

யாழ்ப்பாண தமிழ் அகராதி உருவாக அரும்பாடுபட்டுழைத்த மிஷனரிமார் தாம் ஏலவே திட்டமிட்டிருந்தபடி ஆங்கில - தமிழ் அகராதி முயற்சியை முன்னெடுக்க வண.மைரன் உவின்சிலோ தலைமையில் அகராதி ஆக்கக் குழு வொன்றினை உருவாக்கினர். வண. மைரன் உவென்சிலோ, கறோல் விசுவ நாதபிள்ளை, நெவின்ஸ் சிதம்பரப் பிள்ளை ஆகியோரின் உதவியுடன் சொற்களைத் தொகுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். 1855இல் மைரன் உவென்சிலோ விடுதலையிலே அமெரிக்கா சென்றபோது அவருக்குப் பதிலாகப் பீற்றர் பேர்சிவல் அகராதிப் பணியைக் கவனித்தார். உவென்சிலோ நாடு திரும்பியதும் துரிதகதியில் அகராதி வேலைகள் நடைபெற்றன. 1862ஆம் ஆண்டு செம்மையான முறையிலே தமிழ் - ஆங்கிலப் பேரகராதி வெளிவந்தது. 67,452 சொற்களையுடைய இவ்வகராதி 976 பக்கங்களைக் கொண்டது. இவ்வகராதியே பிற்காலத்தில் எழுந்த மதறாஸ் லெக்ஷிக்கனுக்கு வழிகாட்டி யாக அமைந்ததென்று அறிஞர்கள் கூறுவர்.

நிறுவனவழிவந்த கல்வி முயற்சிகளினாலே 19ஆம் நூற்றாண்டு யாழ்ப்பாணம் பல நன்மைகளைப் பெற்றது. அதிலே அகராதிக்கலையில் நம்மவர்கள் ஈடுபட்டுழைத்தமையும் ஒன்றாகும். மிஷனரிமாரின் அனுசரணையுடன் தொடங்கிய அகராதிப்பணி பின்னர் தனியாள் முயற்சியாக இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை யாழ்ப்பாணத்திலே நடைபெற்றது.

உவைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை, சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப்புலவர், நாவலர்கோட்டம் முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை, பருத்தித்துறை சுப்பிரமணிய

சாஸ்திரிகள், நா.சி.கந்தையாபிள்ளை முதலானோர் அகராதி முயற்சிகளிலீடு பட்டுழைத்த ஈழநாட்டுத் தமிழறிஞர்களுட் குறிப்பிடக்கூடியவர்கள்.

உவைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் சிறந்த புலமையும் தேர்ச்சியும் உடையவர். வட்டுக்கோட்டை மிஷனரிகளோடு அத்தியந்த உறவை வைத்திருந்தவர். அத்துடன் மரபுவழித் தமிழறிஞர்களுடன் நெருக்கமான உறவைப் பேணியவர். உவைமன் கதிரைவேற்பிள்ளையின் அகராதிப் பணிக்கு யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழித் தமிழறிஞர்கள் பலர் உதவியுள்ளனர். சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப்புவர் கதிரைவேற்பிள்ளையின் அகராதி முயற்சிகளுக்குப் பெரிதும் உதவியுள்ளார். இதனைக் குமாரசுவாமிப்புவரே பல இடங்களிலும் குறிப்பிட்டுள்ளார். உவைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை அரச உயர்பதவிகளை வகித்தவர். ஊர்காவந்துறை நீதிபதியாக பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவர். நல்லூரில் (இவர் வாழ்ந்த வீதி இன்றும் உவைமன் றோட் என்று வழங்குகின்றது) அகராதி முயற்சியிலே தீவிரமாக ஈடுபட்டார். செம்மையாகவும் சிறப்பாகவும் அகராதி வெளிவரவேண்டும் என்பதிலே கண்ணுங்கருத்துமாகவிருந்த உவைமன் கதிரைவேற்பிள்ளை அகராதி அச்சிடுவதற்குத் தயாரான நிலையிலே இருக்கும் பொழுது அமராரனார். சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப்புவர் உள்ளிட்ட அக்காலத்துத் தமிழறிஞர்கள் பலர் இவரைப் பாராட்டி மையையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

ஸ்ரீகதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய அகராதி மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு மூன்று பாகங்களாக வெளிவந்தது. முதலாவது

பாகம் 17, 600 சொற்களையும் இரண்டாவது பாகம் 18, 100 சொற்களையும் மூன்றாவது பாகம் 28, 200 சொற்களையும் கொண்டது.

உவைமன் கதிரைவேற்பிள்ளையின் தமிழ்ச்சொல் அகராதியை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் 1998 ஆம் ஆண்டு மீள்பதிப்புச் செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர்கள் தமிழுக்குப் புதுவதாக அறிமுகமான அகராதிக்கலையிலே அதிக ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டனர். கல்வி பரவலாகியமையும் அகராதியின் பயன்பாட்டின் அதிகரிப்புக்குக் காரணமெனலாம்.

பல்பரிமாண ஆளுமைகொண்ட நாவலர்கோட்டம் ஆ.முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை அபிதானகோசம் என்னும் அகராதியை ஆக்கினார். ஒருவகையிலே கலைக்களஞ்சியத்தின் தன்மையைக் கொண்டதாக அபிதானகோசம் அமைந்தது என்பர். அபிதானகோசத்துடன் ஆங்கில - தமிழ் அகராதியொன்றினையும் இவர் ஆக்கியுள்ளார். 1908 ஆம் ஆண்டு இவரது ஆங்கில - தமிழ் அகராதி வெளிவந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த தமிழ் அகராதிகளிலே சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப்புவர் எழுதிய இலக்கியச் சொல்லகராதி சற்று வித்தியாசமானது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ள பெயர்ச்சொற்களுக்குப் பொருள் கூறும் இச்சொல்லகராதிக்கு மாணாக்கர் மத்தியிலே நல்ல வரவேற்பு இருந்ததாக அறிய முடிகின்றது. உவைமன் கதிரைவேற்பிள்ளையின் தமிழகராதிப் பணிக்கு உதவியமை சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப்புவருக்கு நல்ல பயிற்சியையும் அனுபவத்தையும் கொடுத்திருக்கும் என நம்பலாம். மரபு

வழித் தமிழறிஞரான குமாரசுவாமிப் புலவர் நவீன கல்விமரபினூடு முகிழ்த்த அகராதிக்கலையிலே ஈடுபட்டமை குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அ.குமாரசுவாமிப்புலவரின் இலக்கியச் சொல்லகராதி 1944 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. ஈழத்தவர்களின் அகராதி முயற்சிகளிலே மேலைப் புலோலி நா.கதிரைவேற்பிள்ளையின் தமிழகராதிக்கும் குறிப்பிடத்தக்கதோர் முக்கியத்துவம் உண்டு.

பருத்தித்துறை தும்பளையைச் சேர்ந்த சோதிடகணித சித்தாந்தியாகிய சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் எழுதிய சொற்பொருள் விளக்கம் என்னும் அகராதி 1924ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. பல பதிப்புக்களைக் கண்ட சொற்பொருள் விளக்கம் என்னும் அகராதி மாணாக்கரின் கல்வித் தேவையை மனங்கொண்டு எழுதப்பட்டது போலத் தெரிகின்றது. மரபுவழித் தமிழறிஞரான சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் கந்தபுராணத்திற்கு உரையெழுதியவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நா.சி.கந்தையாபிள்ளையின் தமிழ் இலக்கிய அகராதி 1952 ஆம் ஆண்டு சென்னையிலே அச்சாகியது. யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த கந்தையாபிள்ளை தமிழ்நாட்டையே வாழ்விடமாகக் கொண்டு தமிழ்ப்பணியாற்றியவர். இவரது தமிழ் இலக்கிய அகராதி இன்றும் ஆய்வாளர்களுக்குப் பயன்படக்கூடியது. இந்த அகராதியிலே இன்று கிடைக்காத பல நூல்களின் விபரங்கள் அடங்கியுள்ளன. பின்வந்த இலக்கியச் சொல்லடைவுகள் பலவற்றிற்கு இத் தமிழ் இலக்கிய அகராதி வழிகாட்டியாக அமைந்தது எனக்கூறலாம்.

தமிழ் அகராதி வரலாற்றிலே புதுமை படைத்தவராக நல்லூர் சுவாமிஞானப் பிரகாசரைக் குறிப்பிடலாம். தமிழ் சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதி இவரது ஆராய்ச்சித் திறனை அகில உலகுக்கும் தெரியப்படுத்தியது எனலாம். 1938 ஆம் ஆண்டுக்கும் 1946ஆம் ஆண்டுக்கு மிடையே ஒப்பியல் அகராதியின் ஆறு பாகங்கள் வெளிவந்தன. மொழியியல் நன்கு வளர்ச்சியடையாத காலத்திலே சுவாமிகளின் அகராதி மொழியியலுடன் தொடர்புடையதாக அமைந்தமை பிரதான அம்சமாகும்.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதி அண்மையில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தினாலே மீள்பதிப்புச் செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் பணியை வண.தாவீது அடிகள் முன்னெடுத்துச் சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதிகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

தமிழ் அகராதி முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுழைத்த பல அறிஞர்கள் உரையாசிரியர்களாகவும் விளங்கியுள்ளனர். இந்தவகையிலே சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப்புலவர், தும்பளை சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள், நாவலர் கோட்டம் ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, மேலைப் புலோலி நா.கதிரைவேற்பிள்ளை முதலியோர் விதந்து குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள்.

யாழ்ப்பாணத்திலே தோன்றிய, யாழ்ப்பாண அறிஞர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அகராதிகள் பற்றியும் அவற்றின் தாரதம்மியம் பற்றியும் சிறப்பான ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

நல்லூர் சரஸ்வதிமகால் எனும் அறிவாலயம் பார்வையும் பதிவும்

கலாநிதி சின்னத்தம்பி பத்மராஜா

BA.(Cey)PGDE, MED, M.Phil,PhD

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியற்கல்லூரி

யாழ்ப்பாணம் உலகளாவிய ரீதியில் ஓர் கடுகளவாயினும் அதன் சரித்திரமோ மிகப்பெரிது அத்தகைய சரித்திரப் புகழ்பெற்ற யாழ்ப்பாணத் திலே நல்லூர் பிரதானமான இடமாகும். இவ்விடத்திலே தான் ஆரியச் சக்கர வர்த்திகளினால் கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டளவில் அமைக்கப்பட்ட அரசினையே “யாழ்ப்பாண அரசு” என்பர் இவ்வரசு காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே நிறுவப்பட்ட ஈழத்தின் முதல் நூல் நிலையமாக சரஸ்வதிமகால் விளங்கியது எனலாம் இதனை சரஸ்வதி பண்டாரம் என்ற பெயராலும் அழைத்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

யாழ்ப்பாணத்து தமிழ் வேந்தர்கள் என அழைக்கப்பட்ட ஆரியச்சக்கரவர்த்திகள் கி.பி 1216 - 1621 ஆகிய காலப்பகுதிகளில் அதாவது கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து 17ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை யாழ்ப்பாணத்தை மையப்படுத்தி தமது ஆணையைச் செலுத்தி இருந்தனர். இக்காலத்திலே தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள் இடம்பெற்றமை பற்றி அறிய முடிகின்றது.

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் தமிழ்ப் புலமை உடையவர்களாக விளங்கியதுடன் பல்வேறு நூல்களையும் வெளியிட்டதோடு ஈழத்திலேயே முதன்

முதலாக நூலாலயம் ஒன்றையும் நிறுவிப் பணிபுரிந்திருந்தனர். அக்காலத்தில் ஈழத்தின் நாலாபுறமும் பரந்து வாழ்ந்திருந்த தமிழ்ப்புலமையாளர்களுக் கெல்லாம் விருந்தளிக்கும் வகையில் சரஸ்வதிமகால் விளங்கியதும் என்பர்.

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே அமைந்துள்ள சட்டநாதர் ஆலயத்திற்கும் அருகிலே உள்ள மந்திரி மனைக்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசத்திலே இவ் அறிவாலயம் இருந்து அழிவுற்றுள்ளது என்பர். காலம் காலமாக எம்மவரால் வரலாற்று முக்கியம் மிக்கவை எவையும் பாதுகாக்கப்பட்டும் பேணப்பட்டும் வராமல் அழிவுற செய்த வரவாறே எமக்குரியது இதனாலேயே உண்மை வரலாறுகள் மறைந்து கிடைப்பவை வரலாறாகி விட்ட இழிநிலையும் உள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்து மன்னர்கள் தமிழகத்திலிருந்து தமிழ்ப்புலவர்கள் பலரையும் வரவழைத்து ஈழத்தின் பலபாகங்களிலும் குடியமர்த்தியதோடு தமிழ் இலக்கியம், தமிழ்க்கல்வித் தொண்டாற்றியிருந்தனர். இந்நிலையிலே தான் தமிழகத்திலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட ஏராளமான ஏட்டு நூல்களையும், எம்மவரின் ஒட்டுச்சுவடி நூல்களையும் தொகுத்து வைத்து பேணி வந்ததாக அறிஞர்கள் பலரும் பதிவு செய்துள்ளனர்.

நல்லூர் இராஜதானியிலே தென் இந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட பல்வேறு தொழில் புரிபவர்களையும் குடியமர்த்தியதோடு அவர்களுக்கு பணமும் வழங்கினர் மற்றும் ஏடுகள் பலவற்றையும் வரவழைத்து பிரதி செய்து சேமித்து சரஸ்வதி மகாலில் வைத்திருந்தனர். இதனாலேயே தான் இந்தியாவிலே கிடைக்காத ஏடுகள் பல இங்குள்ள சரஸ்வதிமகாலில் இருந்ததாகவும் பல இந்திய அறிஞர்களும் இவ்ஏடுகளை இந்தியாவிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டதாகவும் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டு உள்ளதைக் காணலாம். எனினும் யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலத்திலே தோன்றிய பல நூல்கள் இன்று எமக்கு கிடைக்காது அழிந்தொழிந்துள்ளன கிடைக்கப் பெற்றவற்றுள்ளும் சில உண்மையான வடிவத்தில் கிடைத்து உள்ளன என கூற இயலாது உள்ளது எனலாம்.

யாழ்ப்பாண மன்னராட்சிக் காலத்திலே எழுந்த சோதிட நூல்களாக சரசோதிமாலை, செகராசசேகரமாலை போன்றவற்றையும் வைத்திய நூல்களாக செகராசசேகரம் பரராசசேகரம் என்பவற்றையும் சமயம் சார்ந்த நூல்களாக தட்சண கைலாசபுராணம், கதிரமலைப்பள்ளு, திருக்கரசைபுராணம், வியாக்கிரபாத புராணம் என்பவற்றையும் வரலாற்று நூல்களாக வையா பாடல், இராசமுறை, கைலாயமாலை, கோணேசர் கல்வெட்டு பரராசசேகரன் உலா முதலியவற்றையும் மொழி பெயர்ப்பு நூல்களென இரகு வம்சம், பரராசசேகரம் என்பவற்றையும் நாட்டார் வழிபாடு சார்ந்ததாக கண்ணகி வழக்குரை, கோவலனார்கதை, சிலம்புகூறல் என்பவற்றையும் வைத்திய

நூல்களென செகராசசேகரம், பரராச சேகரம் போன்றவற்றையும் குறிப்பிடுவர். இந்நூல்களில் இராசமுறை, வியாக்கிர பாதபுராணம், பரராசசேகரன் உலா என்பன தற்காலத்தில் கிடைக்கப்பெற வில்லை இவை கிடைத்திருப்பின் யாழ்ப்பாணமன்னர் காலம் மற்றும் அவர்களைப் பற்றிய பல்வேறு அமிசங்களையும் நோக்கியிருக்க முடியும் எனலாம். இத்தகைய கிடைக்கப்பெற்ற பல்வேறு நூல்களும் சரஸ்வதி மகாலில் இருந்தன என்பர்.

இக்காலத்தில் இவ்நூலாலயத்திலிருந்து வைத்தியம், சோதிடம், தருக்கம், கட்டிட, சிற்பகலை நூல்களும் பெறக் கூடியதாக இருந்து என்பர் இக்கால மன்னர் பலரும் பிராமண குலத்தவராக இருந்துள்ளனர் எனலாம். கி.பி 1260 இல் சய வீரசிங்கை, குணவீரசிங்கை முதலிய ஆரியசக்கரவர்த்திகளின் காலத்திலே யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே 64 சாதிகளுக்குரிய தெருக்கள் இருந்தாக யாழ்ப்பாண சரித்திரத்திலே ஆ.முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை கூறியிருப்பதையும் நோக்க முடிகின்றது. இவ் நூலகத்திலிருந்து பல்வேறு சாதியினரும் அறிவை விருத்தி செய்திருந்ததை இலக்கிய குறிப்புக்களுடாக அறியலாம். இந்திய தேசத்திலேயே கிடைக்காத ஏடுகள் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே இருந்த சரஸ்வதிமகாலில் இருந்ததாகவும் இதனால் இந்திய புலவர்கள் யாழ்ப்பாணத்து மன்னரிடம் கேட்டுக் கொண்டதற்கமைய இங்கிருந்த ஓலைச் சுவடிகளை பிரதி பண்ணி அனுப்பி வைத்ததாகவும் அறிய முடிகின்றது இத்துணை சிறப்பு வாய்ந்த நூல் நிலையம் நல்லூர்ப் பதிக்கு பெருமை சேர்த்திருந்தது எனலாம்.

தமிழ்நாட்டிலே கிடைக்காத தமிழ் நாட்டு அறிஞர் காணாத ஔவையாரின் கல்வியொழுக்கம் எனும் நூல் 1926 ஆம் ஆண்டிலே ஈழநாட்டிலே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 1926 ஆம் ஆண்டு ஆனிமாதம் பருத்தித்துறையிலே உள்ள கலாநிதியந்திரசாலையிலே பதிப்பிக்கப்பட்டதாகவும் இதனை கந்தபுராணக்கல்வி மரபிலே வந்த கரவையம் பதி க.பொன்னம் பல உபாத்தியாயரவர்கள் ஓர் உரையும் எழுதிப் பதிப்பித்துள்ளார்கள் இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1968 ஆம் ஆண்டு முன்னைய பதிப்பாசிரியரின் சகோதரரான க.குழந்தைவேலு என்பவராலே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஈழநாட்டிலே இரண்டு பதிப்புக்கள் வெளியானகல்வி ஒழுக்கம் எனும் நூல் தமிழ் நாட்டிற்கு கிடைக்காது போயுள்ளது இந்நூல் ஈழநாட்டவரிற்குக் கிடைத்தமைக்கு ஏட்டுச்சுவடிகளை பேணி வைத்திருந்த சரஸ்வதி மகால் எனும் நூலாலயமே காரணம் எனலாம்.

தமிழ் நூற்பதிப்புத்துறையிலே ஈழநாட்டவர் சிறப்படைவதற்கும் இந்நூலாலயமே உதவியது எனலாம். ஈழத்தவர்களான ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை முதலியோரே ஈழத்து பதிப்புலக முன்னோடிகளாவர். தமிழ் நாட்டிலே உ.வே சாமிநாதையர் பதிப்புத் துறையிலே ஈடுபடுவதற்கு முன்னரே ஈழத்தவர்களை மேற்படி ஆறுமுக நாவலர் சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை முதலியவர்கள் ஈடுபட்டிருந்தமைக்கு காரணம் ஈழத்திலே கல்வி மேம்பட்டிருந்ததையே காட்டி நிற்கின்றது எனலாம். தமிழ்நாட்டவர்கள் பதிப்புத்துறையிலே ஈடுபடுவதற்கு ஈழநாட்டிலிருந்து ஓலைச்

சுவடி நூல்கள் அனுப்பப்பட்டிருந்தது என உ.வே. சாமிநாதையர் முதலியோர் குறிப்பிட்டுள்ளதையும் நோக்க முடிகின்றது.

இவை ஈழத்திலே குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தரசர் காலத்தில் தொன்மை வாய்ந்த ஏட்டுப்பிரதிகள் இருந்துள்ளன என்பதையே காட்டுகின்றது இதனை பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் குறிப்பிடும் போது “தமிழகத்தின் தலைசிறந்த இலக்கிய இலக்கணப்படைப்புக்கள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் ஒரு பகுதியாக விளங்கிய இலங்கையில் குறிப்பாக இலங்கையின் வடபகுதியிலே பயிலப்பட்டு வந்தன என்பதற்குச் சாட்சியாக அமைவன 1ஆம் நூற்றாண்டில் பழந்தமிழ் நூற்பதிப்பு முறைகளின் பொழுது பயன்படுத்திய யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஏட்டுப் பிரதிகளாகும். கந்தபுராணம் முதல் கம்பராமாயணம் வரை தொல்காப்பியம் முதல் நேமிநாதம் வரை பெரும்பாலான நூல்களுக்கான ஏடுகள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் பெறப்பட்டன இது அவ்வவ் நூல்களின் பதிப்புரைகளிலிருந்து தெரிய வருகின்றது. எனவே யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே இருந்த சரஸ்வதி மகாலில் ஏராளமான நூல்களின் மூல ஓலைச் சுவடிகள் பாதுகாப்பாக பேணப்பட்டு இருந்தனாலேயே பலருக்கும் பல்வேறு நூல்கள் கிடைக்க வாய்ப்பேற்பட்டது என்பர். இந்தியாவிலிருந்து ஏராளமான தமிழ் நூல்களின் மூல ஓலைச்சுவடிகளை யாழ்ப்பாணமன்னர்கள் பெற்று அவற்றை புலமையாளர்களைக் கொண்டு பிரதி பண்ணி சரஸ்வதி மகாலில் வைத்திருந்தமையானது ஈழத்திலே தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் அறிவு விருத்திக்கும் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சரஸ்வதி மகால் எத் துணை பணியாற்றியது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

சரஸ்வதி மகாலில் இருந்து தப்பி யொட்டிய ஏடுகள் பிற்காலங்களிலே ஈழநாட்டிலே வாழ்ந்த தமிழாசிரியர் களின் கரங்களுக்கு கிட்டியிருக்கக்கூடும் அவர்கள் அவற்றையும் பிரதி செய்தும் கற்பித்தும் பாதுகாத்தும் வந்திருப்பர். இவ்வகையிலே தான் ஒளவையாரின் கல்வி ஒழுக்க ஏட்டுப்பிரதி கரவெட்டி கிழக்கு செங்குந்தகுல பெருமகனார். கந்தநாதர் பொன்னம்பலம் அவர்களின் கைகளுக்குக் கிட்டியிருக்கலாம். இப்பொன்னம்பல உபாத்தியாயர் அவர்களின் உறவினர்கள் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே வாழ்ந்து வருவதுடன் இராசதானியருடன் நெருக்கமான தொடர்புடையவர்களாக வாழ்ந்துள்ளனர் நல்லூர் இராஜதானிச்சூழலிலேயுள்ள செங்குந்த இந்துக்கல்லூரியை நிறுவியவர்களும் கல்வி ஒழுக்கம் பதிப்பாசிரியர் பொன்னம்பல உபாத்தியாயரின் மரபினரே இதனாலே இவரிடம் இவ்கல்வியொழுக்கம் ஏட்டுப்பிரதி கிடைத்திருக்கலாம் என ஊகிக்க முடிகின்றது.

இப் பொன்னம்பல உபாத்தியாயர் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவரின் மாணவராவர் இக்காலத்தில் இப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த கார்த்திகேசுவிடம் திண்ணைப் பள்ளியில் பொன்னம்பல உபாத்தியாயர் கற்பித்தவர் இதனாலும் இவ் ஏட்டுப்பிரதிகள் உபாத்தியாயர் கரங்களில் கிடைத்திருக்கலாம். அதுமட்டுமன்றி செங்குந்த இந்துக் கல்லூரியின் முதல் அதிபராக விளங்கியவரும் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரது மகனான முத்துக் குமாரசுவாமியாவர். இவரும் இப்பிரதேசத்தோடு ஒரு தசாப்தகால உறவைப் பேணியிருந்துள்ளார். இப்பிரதேசத்தோடு குமாரசுவாமிப் புலவர் தொடர்பு இருந்தமைக்கு மற்றொரு சான்றாக திருநெல்வேலி கிழக்கு வாலையம்மன் ஆலய ஊஞ்சல் பாவும் சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவராலேயே பாடப் பட்டுள்ளது. இத்தொடர்பும் உறவும் ஊடாகவும் சரஸ்வதிமகால் ஏட்டுச் சுவடிகள் இவர்கள் கரங்களுக்கும் கிடைத் திருக்கலாம் என்பர்.

பொன்னம்பல உபாத்தியாயர் நாவலரின் மருகரும் மாணவருமாகிய வித்துவ சிரோன்மணி. பொன்னம்பல பிள்ளையிடம் பாடங்கேட்டவரும் வித்துவ சிரோன்மணி. கணேசையரின் சகபாடியுமான கரவெட்டி கார்த்திகேய பிள்ளையின் நெருங்கிய உறவினராவர். கார்த்திகேய பிள்ளையிடம் பாடங் கேட்டவர். கார்த்திகேய பிள்ளை இளமையிலேயே இறைவனடி சேர உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரின் மாணாக்கரும் இலக்கணக்கொத்தர் என அழைக்கப்பட்டவருமான புலோலி வ. குமாரசுவாமிப்புலவரிடம் நீண்ட காலமாக பாடங்கேட்டவர். தமிழையும் வடமொழியையும் புலவரிடம் கற்றுத்தேறியவர் புலோலி வ.குமாரசுவாமிப்புலவருக்கு மிகவும் பிடித்தமான மாணவராக விளங்கிய பொன்னம்பல உபாத்தியாயர் சரஸ்வதி மகால் பிரதேசத்தவருடன் தொடர்புடைய வராக நோக்கப்படுகின்றார். இதனாலேயே ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றிலே இவரது பெயரும் பதிவாகி உள்ளதுடன் இவரது கல்வி ஒழுக்கம்

பதிப்பு நூலும் தமிழ் கூறு நல்லுலகில் அழியாது பேணப்பட்டது எனலாம். இவ்வாறு இந்நூலை தமிழ் கூறு நல்லுலகிற்கு வழங்கிய பொன்னபல உபாத்தியாயர் 22.5.1881 இல் பிறந்து 29.09.1951 வரை வாழ்ந்தவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பலதுறை ஏட்டுப்பிரதிகளை தன்னகத்தே கொண்டமைந்த சரஸ்வதி மகால் நூலாலயமானது போத்துக் கேயரால் தீயிட்டு அழிக்கப்பட்டது. இந்தியதேசத்தில் கூட கிடைக்காத அரும் ஏட்டுச்சுவடிகளை கொண்டு விளங்கிய இவ் அறிவாலயம் அழிக்கப்பட்டமையானது ஈழத்து தமிழ் புலமையாளரையும் ஈழத்தவர் புலமை ஊட்டங்களையும் இல்லாதொழிக்கும் நோக்கிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டின் குறியீடாக விளங்கிய இவ் அறிவாலயம் நல்லூரிலே அமைந்தாலும் ஈழத்திற்கே உரிய பெரும்சொத்தாகவே விளங்கியது இதன் எச்சங்கள் கூட எம்மவரால் பேணப்படவில்லை இருந்த இடம் அதன் வரலாறு அடையாளம் கூட அழிவுற்று இலக்கியங்களில் மட்டும் பேசப்படும் ஒன்றாக இது உள்ள போதிலும்

இனிவரும் ஆய்வாளர்கள் வரலாற்றை பேண விரும்புபவர்கள் இதனைப் பற்றி முழுமையான ஆய்வை மேற்கொண்டு ஆவணப்படுத்துவதும் இவ்விடத்திலே மீண்டும் அப்பெயரில் ஓர் அறிவாலய மைத்து ஏட்டுச்சுவடிகள் மற்றும் அரும் பெரும் தமிழர் நூல்களை பேணுவதும் கடமையாகும்.

1887 இல் இந்தியாவிலே காஞ்சிபுரத்திலே வாழ்ந்த ஸ்ரீமத் மாசிலாமணிதேசிகர் என்பவர் தனதில்லத்திலே யாழ்ப்பாணம் தொடர்பான ஏட்டுக் குறிப்புக்களை பேணினார் எனவும் அதைப்பார்வையிட ரூபா 50 கேட்டார் எம் வரலாறு கூறுகிறது. இத்துணை சிறப்புமிக்க யாழ்ப்பாணத்திலே வரலாறு பேணி நல்லூர் சரஸ்வதி மகால் தொடர்பான ஆய்வுகள் வெளிவரவேண்டும். அவை ஆவணப்படுத்தப்பட்டு எதிர்கால சந்ததிக்கு அறிக்கையளிப்பாக வழங்க வேண்டியதும் எம்மவர் கடமையல்லவா இல்லையேல் தமிழைக் கெடுத்த பாவிகள் தமிழரேயன்றிப் பிறர் அல்லர் என்ற மறைமலை அடிகளாரின் வாக்கினைப் மெய்ப்பித்தவராகி விடுவோமல்லவா.

உசாத்துணை நூல்கள்

01. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை.ஆ, யாழ்ப்பாண சரித்திரம் பதிப்பு மூன்று சேமமடு பதிப்பகம் - 2008
02. சிவலிங்கராஜா.எஸ், ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கியச் செல்நெறி குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு சென்னை - 2003
03. கைலாசபதி.க, ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் மக்கள் வெளியீடு, சென்னை
04. சிவத்தம்பி.கா, ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம் தமிழ்ப்புத்தகாலயம் சென்னை - 1978
05. சிவலிங்கராஜா.எஸ், தமிழகத்து அறிஞர்கள் காணாத ஒளவையாரின் கல்வியொழுக்கம் கட்டுரை யா/சொங்குந்த இந்துக்கல்லூரி வைர விழா சிறப்பு மலர் பழைய மாணவர் சங்க வெளியீடு முல்லை அச்சகம் - 1994

ஈழத்துச் தமிழ்ச் சைவ சமூகத்தின் அசைவியக்கத்தில் திருநெல்வேலி

திரு.செல்வமனோகரன்

விரிவுரையாளர்,
இந்துமெய்யில் - இந்து நாகரிகத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழம்

1.1 சூழல்

ஈழத்தில் காலனித்துவஆட்சியில் குறிப்பாக போர்த்துகேய ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழ்ச் சைவப் பரம்பரியம் சற்று ஈடாட்டம் கண்டது. அதிகார வர்க்கம் தன்மேலாண்மையால் தன் மதப்பரம்பலுக்காக சுதேச சமயங்களை - பண்பாடுகளை இல்லாதொழிக்க முனைப்புடன் தொழிற்பட்டது. ஆங்கிலேய ஆட்சியிலும் அந்நிலை நீங்கியபாடில்லை. ஆயினும் 19ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய ஈழத்துச் சைவர்களின் கற்றறி சூழல் புதுயுகம் ஒன்றிற்கான அறைகூவலை விட உதவிற்று. எமது தேசம் எமது சுதேச மொழி, சமய, பண்பாட்டம்சங்களை தொலைத்து விடாது. மீட்டுருவாக்கம் செய்யவும் நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலர் பற்பல பணிகளைச் செய்தார். தேசிய சிந்தனாவாதியாய் கருத்தியல் விடுதலைக்கு எதிராக முள்ளை முள்ளால் எடுப்பது போல கிறிஸ்தவர்கள் தம் சமயப் பண்பாட்டுப் பரவாலக்கத்திற்கு எவையெவற்றைப் பயன்படுத்தினார்கள் அவையெவற்றை நாவலரும் பயன்படுத்தினார். சைவமறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தினர்.

கிறிஸ்தவ மத, பொருளாதார, கல்வி நடவடிக்கைகளால் கிறிஸ்தவ பாடசாலைகள் வளரவளர சைவப்

பாடசாலைகளும் சைவக் கல்வியும் தேய்நிலை உற்றன. பல பாடசாலைகள் மூடப்பட்டன. திண்ணைப்பள்ளிகளே ஓரளவு காணப்பட்டன. மரபு வழிக்கல்வியே போதிக்கப்பட்டது. இச்சூழலில் கிறிஸ்தவ கல்லூரியில் நவீக கல்வியை கற்ற நல்லூர் ஆறுமுகம் சைவத்தின் நிலைகண்டு ஏங்கித் தன் வாழ்வை சைவத்துக்காய் அர்ப்பணித்தார். நவீன சைவக்கல்வி மரபைத் தோற்றவிக்க அரும்பாடுபட்டார். அதில் ஓரளவு வெற்றியும் பெற்றார். அவர் பணி வழி ஈழத்துச் சைவ சமூகம் விழிப்புணர்வு பெற்றது. ஆங்கிலமும் சைவமும் இணைந்த கல்வியை உருவாக்க முயற்சித்தது. நாவலரின் சைவாங்கிலப் பாடசாலைக்கான கனவை அவரின் மறைவின் பின் உருவான சைவ பரிபாலன சபை யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியை சைவாங்கிலப் பாடசாலையாக உருவாக்கி நிறைவு செய்தது.

நாவலர் காலத்தும் அவரின் மறைவின் பின்னரும் பல சைவப் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன. சைவபரிபாலன சபை, விவேகானந்த சபை உள்ளிட்ட சைவ நிறுவனங்களும் தனிப்பட்ட சைவர்களும் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவினர். கிறிஸ்தவ மதப்பரம்பலை தடுப்பது இதன்

அடிப்படை நோக்கம் எனினும் சைவக்கல்வி வளர்ச்சியில் அவர்கள் கொண்டிருந்த அக்கறையையும் இது புலப்படுத்துகின்றது. சைவப் பாடசாலைகள் பெருகிய போதும் அதனை நிர்வகிக்கவும் அங்கு கற்பிக்கவும் கிறிஸ்தவப் பாடசாலைகளையும் கிறிஸ்தவ ஆசிரிய கலாசாலைகளையுமே நம்பி இருக்க வேண்டிய நிலை இருந்தது.

குறிப்பாக அரசு நன்கொடையைப்பெற, பயிற்றப்பட்ட தராதரப் பத்திரமுள்ளவர்களே தலைமையாசிரியராக, ஆசிரியராக இருக்கவேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது. இதனால் சைவப்பாடசாலைகள் பெரும் இடர்பாடுகளுக்கு முகங்கொடுத்தன.

அதேவேளை கிறிஸ்தவ ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரியப் பயிற்சி பெற வேண்டுமாயின் சைவர்கள் கிறிஸ்தவர்களாக மதம்மாற வேண்டி இருந்தது. சிலர் மதம் மாறினர். அவருட் சிலர் தராதரப் பத்திரம் எடுத்ததன் பின் சைவராயினர். இது சைவர்களுக்கு தர்மசங்கடமான சூழலாகவே அமைந்தது. இந்நிலையில் கிறிஸ்தவத்துக்கு மதம் மாறாததால் பரீட்சை எழுதியும் தராதரப்பத்திரத்தைப் பெறமுடியாத காரைநகர் அருணாசலம் அவர்கள் சைவாசிரிய கலாசாலை ஒன்றை நிறுவ வேண்டும் எனக் கங்கணங்கட்டி நின்றார். இச்சிந்தனைவழி தாமே தம்மூரான காரைநகரில் ஓர் ஆசிரிய கலாசாலையை நிறுவ முயன்று தோல்வி கண்டார். ஆயினும் அவரின் முயற்சி தொடர்ந்தது. அதன் பயனாக கீரிமலைச் சிவன் கோவிலுக்கு அண்மித்த கிருஷ்ண பிள்ளை மடத்திற்கு வடதிசையில் மாதகல் பிரமஸ்ரீ ஏரம்பையர் வாழ்ந்து

கொண்டிருந்த வீட்டில் கலாசாலை தொடங்கப் பெற்றது. மக்களிடம் 1913.07.09 திகதியிடப்பட்ட செய்தியூடாக நிதியும் கோரப்பட்டது. சட்டசபை உறுப்பினர் அ. கனகசபை தலைவர், பிரசித்த நொத்தாரிசு திரு.T.S.துரையப்பா செயலாளர், திரு.S.விஸ்வப்பா பொருளாளர் ஆகவும் நியமிக்கப்பட்டனர். பிற்காலத்தில் இந்துபோட் சு.இராசரத்தினம் என அழைக்கப்பட்ட திரு.சு.இராசரத்தினமவர்களே அக்கலாசாலையின் முகாமையாளர் திரு.கே.இளையதம்பி அதிபர், இவ்வாளுமை மிக்க ஆளணியிருந்தும் இரு வருடத்துக்குள் இக்கலாசாலை மூடப்பட்டது. ஆயினும் அருணாசலம் அவர்கள் வண்ணார்பண்ணை நாவலர் பாடசாலையில் இக்கலாசாலையை மீள நடத்த முற்பட்டார். அரசு வசதியீனங்களைக் காட்டித்தடுத்தது.

அருணாசலம் அவர்களின் இடைவிடா முயற்சியும் சேர்.பொன். இராமநாதன், சேர்.அ. கனகசபை ஆகியோரின் பரிந்துரைகளாலும் கோப்பாய் சேர்ச் மிஷனால் நடத்தப்பட்ட ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் 1916ஆம் ஆண்டு “ஐக்கிய பயிற்சிக் கலாசாலை” (united training school) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தெல்லிப்பழை அமெரிக்க மிஸன் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையும் இதனுடன் இணைக்கப்பட்டது. கத்தோலிக்கரல்லாத கிறிஸ்தவர்களும் சைவர்களும் இணைந்த சபை ஒன்று நிறுவப்பட்டு இக்கலாசாலை நிர்வகிக்கப்பட்டது. கத்தோலிக்கர் இதனை நிராகரித்து கொழும்புதுறையில் ஓர் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயின்ற சைவ

ஆசிரிய மாணவர்க்கு காரைநகர் திரு.வை.ஆறுமுகம்பிள்ளை உணவும் உறையுளும் கொடுத்தார். ஆயினும் இக்கலாசாலையின் ஆயுள் ஏழு ஆண்டு களுடன் முடிவுற்றது. இக்காலத்தில் 64 சைவாசிரியர்களே உருவாயினர்.

1924 இல் சட்டசபை உறுப்பினராகிய திரு.சு.இராசரத்தினம் அவர்கள் 1926 இல் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலைக்குத் தெரிவாகும் சைவாசிரியர்களின் எண்ணிக்கையை “40” இருந்து “75” ஆக உயர்த்தும் படி கல்விப் பணிப்பாளரிடம் கோரினார். அக்கோரிக்கை அக்கலாசாலையின் வசதியீனத்தைக் காட்டி நிராகரிக்கப் பட்டது. அதன் வழி உந்தப்பட்ட இராசரத்தினம் அவர்களின் முயற்சியும் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கப் பணிப்பாளர்களின் பங்களிப்பும் இணைய திருநெல்வேலியில் சைவாசிரியர் கலாசாலை 1928ஆக்டோபர் மாதம் விஜயதசமி அன்று ஆரம்பிக்கப் பட்டது. இதன் அதிபர் மயிலிட்டி சி.சுவாமிநாதன், உப அதிபர் - பொ. கைலாசபதி, தமிழ் விரிவுரையாளர் - பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை இன்றளவும் இவர்களின் புகழ் நின்று நிலவுதல் கண்ணு.

சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களின் மருகரும் அப்போதைய பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான திரு.சு. நடேசபிள்ளை அவர்கள் திருநெல்வேலி பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை ஒன்றை 1935 இல் ஆரம்பித்தார். இங்கு பண்டித, ஆசிரியர் பயிற்சியைக் கொண்ட 3 ஆண்டுப் பயிற்சி வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத் தக்கது. இங்கும் புகழ் நிறைந்த பெரியோர்களான கலாநிதி.கு.சிவப்

பிரகாசம், நவந்த கிருஸ்ணபாரதியார் உள்ளிட்ட பலர் பணிபுரிந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையரசு அறுபதுகளில் நாட்டிலுள்ள பாடசாலைகள், ஆசிரிய கலாசாலைகள் என்பவற்றைப் பொறுப் பெடுத்தது. அதன் வழி ஆசிரிய கலாசாலைகள் சமயம் சாரா கலாசாலை களாக மாற்றப்பட்டன. திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை உள்ளிட்ட சில கலாசாலைகள் மூடப்படத் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் மட்டக்களப்பு, பலாலி, கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலைகளே இன்று மிஞ்சியுள்ளன. இவையும் மூடப் படும் அபாய நிலையே காணப்படு கின்றது. அவற்றுக்கு மாற்றீடாகத் தேசிய கல்வியற் கல்லூரிகள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன என்பதும் சுட்டத்தக்கது.

திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையின் பணிகள்

சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் வழி யாழ்ப்பாணக் கல்விப் பாரம்பரியத்திற்கு அளப்பெரிய பங்களிப்புச் செய்த இந்து போர்ட் இராசரத்தினம் அவர்களின்

“யாழ்ப்பாணத்தின் இந்துக் கல்வி இயக்கம், கிறிஸ்தவர்களுக்கோ அல்லது வேறு யாருக்குமோ எதிரான இயக்கமன்று”

எனும் கூற்று முக்கியமானதாகும். குறித்த ஒரு நாட்டு மக்கள், ஓர் இன மக்கள் தம் தாய் மொழி, சமயம், பண்பாடு, கலை கலாசாரத் தொன்மங் களையும் தத்தம் தனித்துவங்களையும் பேணுதல் வேண்டும். அதன் வழி ஆங்கிலக் கிறிஸ்தவக் கல்வி சமூக அசைவியக்கத்தில் ஏற்படுத்திய

எதிர்மறைத் தாக்கத்தையே ஈழத்துத் தமிழ்ச் சைவ சமூகமும் எதிர் கொண்டது. இதன் வழியில் தான் யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகள் - சைவாசிரிய கலாசாலைகள் என்பவற்றின் உருவாக்கச் சூழலையும் அவற்றின் பணிகளையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் ஈழத்துச் சைவக்கல்விப் பாரம்பரியத்திற்குப் பங்களிப்புச் செய்த நிறுவனங்களில் ஒன்று

“மிகப் பெரிய இந்துக் கல்வி நிறுவனமாகவும், இயக்கமாகவும் விளங்கியது சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம். இச்சங்கத்தின் வளர்ச்சியும் தோற்றமும் ஈழத்து இந்துக் கல்வி இயக்கங்களுக்கு மேலும் புத்துணர்ச்சியை அதிகரித்தன.”

எனும் கூற்று இதன் மெய்மையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

இச்சங்கத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சைவாசிரிய கலாசாலையை முன்னிறுத்தியே சைவாசிரிய கலாசாலைப் பணிகளை நாம் இங்கு ஆராய முற்படுகின்றோம். காரணம் இந்நிறுவனம் ஏனைய கலாசாலைகளுடன் ஒப்பிடும்போது நிறைந்த ஆசிரியர்களையும் நிறைந்த பாடசாலைகளையும் நிறைந்த மாணவர்களையும் சைவ உலகில் உற்பவித்தது. நீண்ட ஆயுளைக் கொண்டது. பல கிளைச் செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுத்தது.

இச்சைவாசிரிய கலாசாலைகளின் பணிகளை ஆய்வின் வசதி கருதி பின்வருமாறு பகுத்துரைக்கலாம்.

1. சைவாசிரியர்களை உருவாக்கியமை
2. காவிய பாடசாலைகளை நடாத்தியமை

3. சாதனா மற்றும் சைவப்பாடசாலைகளை நடாத்தியமை.
4. அநாதைச் சாலைகளை அமைத்தமை.
5. சுயபாஷா மற்றும் பெண்கல்வி என்பன விருத்தியுற உதவியமை
6. கிளை நிறுவனங்கள் அல்லது இதர செயற்பாடுகள்
7. ஆண்டு மலர் (நாவலர்) வெளியிட்டமை.
8. ஆய்வரங்குகள், கருத்தரங்குகள் நடாத்தியமை.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதற்காற் பகுதியிற் காணப்பட்ட சைவாசிரியர்களின் பற்றாக்குறை அதனைத் தொடர்ந்து வந்த அரை நூற்றாண்டுச் செயற்பாட்டினால் புதிய அத்தியாயங்களை அகலத் திறந்தது. திருநெல்வேலி சைவாசிரியர் கலாசாலை முப்பது ஆண்டுகளில் ஏறத்தாழ மூவாயிரம் ஆசிரியர்களை உற்பவித்தது. இராமநாதன் பெண்கள் ஆசிரியர் கலாசாலை சைவப் பெண்களின் வரலாற்றில் புதிய அத்தியாயத்தை ஏற்படுத்தியது. 1948இல் திருநெல்வேலி சைவ ஆசிரியர் கலாசாலையில் ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் சமமாய் கற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அக்கலாசாலை மூடப்படும் காலத்தில் பெண்களே அதிகம் கற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கலாசாலைகளில் கற்ற சைவாசிரியர்கள் யாவரும் சைவாசார சீலர்களாகவும், பெரும்பாலும் சைவசமய தீட்சை பெற்றவர்களாகவும் விளங்கினர். இவர்களின் ஆடை, வேட்டியும் நஷனலுமாகக் காணப்பட்டது. இவர்களின் சிந்தனை

செயல்களில் மரபின் நீட்சியும் புதுமையின் ஓட்டமும் காணப்பட்டது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரை இவர்கள் செல்வாக்குமிக்க ஆசிரியர்களாகவே காணப்பட்டனர். இன்றைய உழைக்கும் அல்லது வேலை செய்யும் தலைமுறை அந்தக் கலாசாலை உற்பத்திகளின் உற்பத்திகளே.

இவ்வாசிரியர்கள் சைவமும் தமிழும் கணிதமும் அறிவியலும், பூமி சாஸ்திரமும் மட்டுமல்லாது விவசாயத்தையும் சிறுகைத் தொழிலையும், உடற்கல்விகளையும் பாடங்களாகக் கற்றனர். இவர்களுள் பலர் ஆசிரியர்களாகவும் விவசாயிகளாகவும் இருந்ததை நாமே கண்கூடாகக் கண்டுள்ளோம்.

இவ்வாசிரியர்கள் சுயபாஷாவில் கற்றவர்கள். உலக நடத்தையிலுக் கேற்ப தம்மை இவர்கள் கட்டமைத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், சிங்களம் என்பன காவியப் பாடசாலைகளில் கற்பிக்கப்பட்டன. ஆசிரிய கலாசாலையில் காவியப் பாடசாலைகளை உருவாக்கியமைக்கு மேற்சொன்னதும் நாவலர் வழிவந்த காவியப் பாடசாலை மரபை அழிய விடாது காப்பதுமே முக்கிய காரணங்களாகின்றன. பால பண்டித, பண்டித வகுப்புக்களும் நடாத்தப்பட்டன. பரமேஸ்வரா ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை மூன்று வருடப் பயிற்சி நெறியை நடாத்தித் தம் ஆசிரியரைப் பயிற்றப்பட்ட தராதரப்பத்திரமுள்ள வராகவும் பண்தர் சான்றிதழ் பெற்றவருமாகவே வெளியேற்றி வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாசிரிய கலாசாலைகள் யாவும் ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கத்துடனும் மதுரைத் தமிழ்ச்

சங்கத்துடனும் நெருக்கமாக தொடர்பு பேணியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒவ்வொரு சைவாசிரிய கலாசாலையும் தத்தமக்கென ஒவ்வொரு பயிற்சி அல்லது சாதனா பாடசாலையை உருவாக்கியது. அத்தோடு முன்னரே இருந்த பாடசாலைகளுக்கும் புதிய பாடசாலைகளுக்கும் இக்கலாசாலைகளில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். ஒரு பாடசாலை அரசு உதவி நன்கொடை பெற வேண்டுமெனில் இப்பாடசாலைகளில் குறித்த சதவீதத்தில் பயிற்றப்பட்ட தராதரப்பத்திரம் உள்ள ஆசிரியர்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற தேவை இதன் வழிபூர்த்தி செய்யப்பட்டது. சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கம் இக்கலாசாலையை முன்னிறுத்திப் பல பாடசாலைகளை உருவாக்கியது. அறுபதுகளில் அரசிடம் இச்சங்கம் “154” பாடசாலைகளையும் 31 தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களையும், ஒப்படைத்தமை ஈழத்தின் மிகவும் மதிப்பும் முக்கியத்துவமும் வாய்ந்த வரலாற்றுச்சாதனைப் பதிவாகும்.

(தற்போது இச்சொல் பயன்படுத்தப் படுவதில்லை சிறுவர் இல்லங்கள் என்றே கூறப்படுகின்றது.) இக்கலாசாலைகளோடு சமாந்தரமாக அநாதை சாலைகளும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. ஆதரவற்ற குழந்தைகள் இங்கு தங்கவைக்கப்பட்டு சாதான பாடசாலைகளுக்கு கற்க அனுப்பப்பட்டனர். இக்குழந்தைகளுக்கு உணவு, உடை, உறையுள் என்பன உள்ளிட்ட அனைத்தும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டன. ஆசிரிய மாணவர்களும் இங்கு தங்கி மேற்படி வசதிகளைப் பெற்று ஆசிரிய பயிற்சியைப் பெற்றனர். இதனூடாக மதமாற்றம் தடுக்கப்பட்ட

தோடு ஈழத்துத் தமிழ்ச் சைவ சமூக அசைவியக்கத்தில் வறுமைக்குட்பட்ட சமூகம் மேனிலை பெற வழியேற்படுத்தப் பட்டது.

தமது சுயபாஷையான தமிழில் தம்மின கலை, கலாசார, சமய, மொழி மற்றும் அறிவியலை அறியவாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆணொடு சமமாய் வாழ்வினில் அனைத்து உயர்ச்சிகளையும் சைவப் பெண்கள் பெற இராமநாதன் பெண்கள் ஆசிரியகலாசாலை, திருநெல் வேலி சைவ ஆசிரிய கலாசாலை, கோப்பாய் அரசினர் மகளிர் ஆசிரிய கலாசாலை என்பன உதவின. குறித்த காலத்தின் பின் ஆணாசிரியர்களைவிட பெண்ணாசிரியர்கள் அதிகமாக காணப்பட்டனர். இச்செயற்பாடுகளினூடாகக் கற்றறிந்த சைவசமூகம் உருவாக உறுதிமிகு அத்திபாரம் இடப்பட்டது.

இக்கலாசாலைகளின் எழுச்சியோடு ஒட்டி வெறும் ஏட்டுக்கல்வியை மட்டும் வழங்காது கைத்தொழில்சார் கல்வியும் வழங்கப்பட்டது. குறிப்பாக சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கம் 1952 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையின் படி “13” நெசவுச்சாலைகளும் “16” பன்னவேலை நிலையங்களும் உருவாக்கப்பட்டு கற்றவர். கல்லாதவர் - இளையவர், முதியவர் எனும் பாகுபாடு இன்றி யாவர்க்கும் தொழிற்கல்வி வழங்கப்பட்டது. இதன்வழி சிறுகைத்தொழில் வளர்ச்சியும் சுயபொருளாதார மேம்பாடும் ஏற்பட இந்நிறுவனங்கள் உதவியுள்ளமை கவனத்திற்குரியது.

சைவாசிரியர் கலாசாலையினால் வருடா வருடம் “நாவலன்” எனும் சிறப்பு மலர் வெளியிடப்பட்டது. அம்மலர் கலாசாலை பற்றிய ஆவணமாகவும் ஆசிரிய மாணவரின் ஆக்கத்திறனை

மேம்படுத்துவதாகவும் அமைந்தது. மாதந் தோறும் கருத்தரங்குகள், விவாதங்கள் என்பன நடாத்தப்பட்டன. தமிழக அறிஞர்களை அழைத்து கருத்தரங்குகளை நடாத்தியமையும் அறியமுடிகின்றது.

இக்கலாசாலைகளின் உருவாக்கம் - செல்நெறி - ஆற்றிய பணிகள் என்பன ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. சைவப் பாரம்பரியச் சூழலில் நாவலர் வழிவந்த சமய பாடமும் நவீன கல்விக் கொள்கைக் கியைபான பாடங்களும் இவ்வாசிரியர்களுக்குப் போதிக்கப் பட்டன. சுதந்திர இலங்கையின் மும்மொழிப் புலமையாளர்களின் உருவாக்கத்திற்கும் பண்டிதர்களின் பெருக்கத்திற்கும் இக்கலாசாலைகளும் இங்கு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களும் முக்கிய காரணமாயினர். இதன் வழி தமிழோடு ஆங்கில, சமஸ்கிருத, சிங்கள மொழிப்புலமையாளர்கள் உருவாயினர். சைவாசிரிய கலாசாலைகளில் கலைகளுக்கும் முதன்மை கொடுக்கப்பட்டது. வட இலங்கை சங்கீத சபைப் பரீட்சைகளுக்கும் முதன்மையளிக்கப்பட்டது. இவற்றை,

“திருநெல் வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை அக்காலத்தில் ஒரு கலாஷேத்திரமாகவே காட்சியளித்தது”

எனும் கூற்று உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

இவ்வாறான ஆளுமைமிகு ஆசிரியர்களின் உருவாக்கம், அவர்களின் பணி என்பன சைவப்பாடசாலைகள் தமிழ்ச் சமூகத்தில் முக்கியத்துவம் பெற வழிசமைத்தது. இவ்வாசிரியர்கள் சைவப்பாடசாலைகளில் மட்டுமல்லாது இஸ்லாமியப் பாடசாலைகளிலும்

நியமிக்கப்பட்டனர். எத்தகைய சூழலும் தம் சமய நம்பிக்கை தளராத அதே வேளை ஏனையவர் மனம் புண்படத்தக்க வரட்டு மதவாதிகளாக அவர்கள் இருக்கவில்லை. ஆதலால் அனைத்துச் சமயசார்புடைய பாடசாலைகளும் இவ்வாசிரியர்களின் ஒழுக்கத்தையும் பண்பையும் ஆளுமையையும் உணர்ந்து தத்தம் பாடசாலைகளில் நியமனம் செய்யமுற்பட்டனர்.

இவை தம்முள்ளும் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையின் புகழே ஓங்கியது. இக்கலாசாலையில் நிறுவன ரீதியாக இருந்த சைவத்தமிழ்ச் செழிப்பு கவனத்திற்குரியதாகும். இங்கு பயிற்றப் பட்ட ஆசிரியர்கள் பெரும் புகழ்ப் பெற்றார்கள். தாம் இங்கு கற்றதைப் பெருமையுடன் நினைவுகூருகின்றார்கள். இக்கலாசாலை அதிபருக்கு பிற சமயப் பாடசாலைஅதிபர்கள் தமிழ் ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ய சிபாரிசு செய்யுமாறு கோரி, கடிதங்களும் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கிறிஸ்தவக் கல்வி மரபின்வழி உருவான படித்த மத்தியதர வர்க்கத்தைப் போல இக்கலாசாலைகளின் வழி படித்த சைவ மத்தியதரவர்க்கும் உருவாயிற்று. தனித்த மரபு மாறாத நவீன கலாசாரம் பயில்நிலை பெறத் தொடங்கியது. சைவப் பாடசாலைகள் பெருகின. அதற்கேற்ப சீர்மைப்படுத்தப்பட்ட

கல்வி மரபைப் பெற்றுக்கொண்ட கல்வியாளர்களும் உருவாகினர். இவர்களின் வழி சுயபாஷா மூலமான கல்வியும் சமயக் கல்வியும் அழுத்தம் பெற்றன. வீட்டுக்குள்ளே பூட்டப்பட்டிருந்த பெண்கள் சுதந்திரமும் கல்வியும் பெறவும் பெற்ற கல்வியைப் போதிக்கும் தரத்தைப் பெறவும் வெளியூர் சென்று பணிபுரிதலுமாகிய முற்போக்குச் சிந்தனைகள் வளர இக்கலாசாலைகளின் மூலம் வழி ஏற்படுத்தப்பட்டது. படித்த ஆண், பெண் இணைவு அறிவியல் உலகிற் கேற்ற பிள்ளைகளை உருவாக்கியது. இதன் மூலம் மதம் மாற்றலுக்கான கல்வி காணாமல் போயிற்று. உயர்சாதி, தாழ்சாதி பேதங்கள் நீங்கவும் கலாசாலைகள் உதவின. ஒன்றாக உறைந்து ஒன்றாக உண்டு ஒருவர்க்கொருவர் ஒத்தசையாய் வாழும் சமூகமாற்றம் கலாசாலைகளின் விடுதிகளில் அரங்கேறிற்று. இங்கு பெற்ற சமஆசனம், சமபோசனம் எனும் வாழ்வியலை பாடசாலைகளில் மாணவரிடத்தே பிரயோகித்தனர். சாதியக் கட்டமைப்பு மிகுந்த யாழ்ப்பாணத்தில் சைவ சமயச் சார்புடைய இந்நிறுவனங்கள் செய்த இரத்தம் சிந்தாப் பெரும் சமூகப் புரட்சியாக இதனைச் சுட்டலாம். இது, பேதங்கடந்த சமூக உருவாக்கம் பற்றிய பிரக்ஞையை ஓரளவேனும் ஏற்படுத்திற்று.

உசாத்துணை நூல்கள்

01. சந்திரசேகரம்.ப. பேராசிரியர், 1987 “யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் 20ஆம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த இந்து சமயக் கல்வி மறுமலர்ச்சி” லீலாவதி இராமநாதன் பெருமாட்டி நினைவுப்பேருரை யாழ்ப்பாணம்.
02. Ceylon Almanac, 31.12.1925

03. Chelliah .J.V, 1948, A Century of English education, The Story of Batticotta Seminary and Jaffna College, reprint: star line Printers, Colombo.
04. சிவராசா.மு, 1985, “தமிழாசிரியர் பயிற்சிப் பின்னணியில் காங்கேசன்துறைக் கல்வி வட்டாரம்”, காங்கேசன் கல்வி மலர், அதிபர் சங்கம், காங்கேசன்துறை.
05. Vythilingam.M, 1977, The Life of sir Ponnampalam Ramanathan.
06. கணபதிப்பிள்ளை, பண்டிதமணி.சி, 1971, திரு.ச.அருணசலம், “அணிந்துரை”, சைவமகா சபை, காரைநகர்.
07. The Hindu board - Annual Report , 1929, 1930, 1950, 1958
08. சுசீந்திரராஜா.பேராசிரியர்.சு, 2002, ஈழத்துப்பண்டிதமணி, குமரன் புத்தக இல்லம், இலங்கை
09. நாவலன் வருடாந்த இதழ், 1947, சைவாசிரியர் கலாசாலை, திருநெல்வேலி
10. Rajaranam.S, 1930, “Hindu Education in Jaffna”, reports of the Hindu Board Education Annual Report.
11. Swaminathan.S, 1930, The Hindu education Movement and Jaffna Saiva training Institute the Hindu Board Annual Report.

யாழ்ப்பாணத்தில் வேலிப் பண்பாடும் தொன்மைச் சான்றுகளும்

முனைவர்,
மனோன்மணி சண்முகதாஸ்

இலங்கைத் தீவின் வடபால் அமைந்துள்ள யாழ்ப்பாணம் பண்பாட்டு நிலையில் பல தனித்துவங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இன்று தொல்லியல், வரலாறு, சமூகவியல், மானிடவியல், புவியியல், பண்பாட்டியல் எனப் பல்வேறு கற்கை நெறிகளை மேற்கொள்வோரும் யாழ்ப்பாணம் பற்றிய ஆய்வுகளை விஞ்ஞான நிலையில் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். அவர்களுடைய தேடல்களுக்கும் ஒரு சிறிய தரவுத் தொகுப்பாக இவ் வெழுத்துருவும் அமையும். இன்னும் பண்பாட்டு நிலையில் ஒப்பாய்வுகளைச் செய்ய முனையும் எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்கும் இது பயன்படும் “வேலி” சொல் விளக்கம்.

வேலி என்னும் தமிழ்ச் சொல் இன்று பயன்பாட்டில் அருகி விட்ட தென்றே கூறலாம். அதனால் இச்சொல் பற்றிய விளக்கம் இங்கு முதலிலே பதிவு செய்யப்படுகிறது. இச்சொல்லின் பொது விளக்கம் ஒன்றிற்கு “அரணாக இருப்பது” என அமையும் மதறாஸ் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட TAMIL LEXICON “வேலி” என்னும் சொல்லுக்கு 12 பொருள் தந்துள்ளது. அவை வருமாறு:

1. முள் கழி முதலியவற்றாலான அரண் - (குறுந்தொகை:18)
2. மதில் - பிங்கலத்தை நிகண்டு

3. காவல் - பிங்கலத்தை நிகண்டு (கல்லாடம் 67:3)
4. நிலம் - பிங்கலந்தை நிகண்டு
5. வயல் - பிங்கலந்தை நிகண்டு
6. ஒரு நில அளவு (G.Ti.D.I.135)
7. பசுக்கொட்டில் - பிங்கலந்தை நிகண்டு
8. ஊர் - பிங்கலந்தை நிகண்டு
9. வேலிப்பருத்தி - வைத்திய மூலிகை அகராதி
10. முள்ளிலவு - கல்லாட்டம்
11. ஓசை - அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு
12. காற்று - அரும் பொருள் விளக்க நிகண்டு

இந்த விளக்கம் “வேலி” என்ற சொல் பயன்பாட்டு நிலையில் எவ்வாறு இருந்தது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. ஆனால் இப்பயன்பாட்டு நிலையைப் பதிவுகள் மூலம் சுட்டியிருப்பது வேலி பற்றிய செய்திகளைத் தேடுவதற்கும் வழிகாட்டியுள்ளது. சொல்லின் முதன்மைப் பொருள் அரண் என்பதாக அறியப்படுகிறது. இலக்கியப்பதிவுகள் இதற்குச் சான்றாக உள்ளன. நிகண்டு என்னும் சொற்பொருள் அகரமுதலிகள் ஏனைய பயன்பாட்டு நிலைப் பொருளைப் பதிவு

செய்துள்ளன. இவ்வெழுத்துரு இத்தொன்மைச் சான்றுப் பதிவுகள் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்து வேலிப்பண்பாடு பற்றிய செய்திகளைத் தொகுத்து விளக்க முற்படுகிறது, எனவே முதலில் யாழ்ப்பாணத்து வேலியின் வகைப்பாட்டை விளக்க வேண்டியுள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்து வேலியின் வகைப்பாடு:

யாழ்ப்பாணத்து வேலியின் வகைப்பாட்டை இரண்டாகப் பகுத்து நோக்கலாம். ஒன்று அரணாக வேலி அமைந்திருப்பது. மற்றது வளமாக அமைந்திருப்பது. இந்த இரண்டு வகைகளையும் வேலி பற்றிய தேடலைச் செய்யும் போது தெளிவாக உணர முடிந்தது.

1. அரணாக அமைக்க வேலிகள்:

யாழ்ப்பாணத்தில் அரண் செய்யும் நிலையில் பல்வேறு வேலிகள் அமைக்கும் பண்பாடு நீண்ட காலமாகவே நிலவியது. அவற்றை அறிவதற்கு அவற்றிற்கு வழங்கப்பட்ட பெயர்களே இன்று எமக்குத் துணையாக உள்ளன. அப்பெயர்களும் அவற்றின் ஆக்கப் பொருட்களும் பின்வரும் அட்டவணையில் தரப்பட்டுள்ளன. அரண் செய்யும் நிலையில் அமைக்கப்பட்ட வேலிகள் நிலத்தின் இயல்புக்கேற்ற மரங்களால் அமைக்கப்பட்டன. இன்னும் வெப்பநிலை, மண்வளம், நீர்வளம் என்பவற்றின் நிலைக்கேற்பவும் அமைக்கப்பட்டன. அரண் செய்யும் நிலையில் அமைக்கப்பட்ட வேலிகள்

யாழ்ப்பாணத்து வேலிகள் வகைப்பாடு அரணாக அமைந்தவை		
	வேலியின் பெயர்	பயன்படுத்தப்பட்ட மரம்/செடி/கொடி
01.	அலம்பல் வேலி	அலம்பல் செடி
02.	ஆமணக்கு வேலி	ஆமணக்கம் செடி
03.	இலந்தை வேலி	இலந்தை மரம்
04.	ஈச்சம் வேலி	ஈச்சம் செடி
05.	ஓதியம் வேலி	ஓதிய மரம்
06.	கங்கு வேலி	பனை மரம்
07.	கண்டல் வேலி	கண்டல் மரம்
08.	களளி வேலி	களளிச்செடி
09.	காரை வேலி	காரைச் செடி
10.	காவோலை வேலி	பனைமர ஓலை
11.	கிடுகு வேலி / கிளுவம் வேலி	தென்னை ஓலை, கிளுவை மரம்
12.	கொடி வேலி	கொடிகள்
13.	சண்டி வேலி	சண்டி மரம்

	வேலியின் பயர்	பயன்படுத்தப்பட்ட மரம்/செடி/கொடி
14.	சப்பாத்தி வேலி	சப்பாத்திக் கள்ளிச்செடி
15.	தாளை வேலி	தாளை மரம்
16.	நொச்சி வேலி	நொச்சிச் செடி
17.	பன்னை வேலி / பனை வேலி	பன்னைச்செடி, பனைமரம்
18.	பாவட்டை வேலி	பாவட்டைச் செடி
19.	பூவரசம் வேலி	பூவரசமரம்
20.	மாவிலங்கை வேலி	மாவிலங்கை மரம்
21.	முள் வேலி	முட்செடிகள்
22.	முருக்கம் வேலி	முள்முருக்க மரம்
23.	வரிச்சு மட்டை வேலி	பனம்மட்டை
24.	வாதநாராயணி வேலி	வாதநாராயணி மரம்
25.	விடத்தல் வேலி	விடத்தல் மரம்
26.	விராலி வேலி	விராலிச் செடி

வேறு பயன்பாட்டிற்கும் துணை செய்தன. உணவு, மருந்து, குளிர்மை என்பவற்றிற்கும் வேலிகள் பயன்பட்டன. செடி, கொடி, மரம் என்ற வகைப்பாட்டிலும் யாழ்ப்பாணத்து வேலிகள் அமைக்கப்பட்டன. கிணறு, தோட்டம், வயல், பழமரங்கள் என்பவற்றிற்கு அரணாக அமைந்த வேலிகள் தனிச்சிறப்புடையவையாக விளங்கின. மருத்துவநிலையிலே பயன்படுத்தும் மரம், செடி, கொடிகளால் அமைந்த வேலிகள் சிறப்பாகப் பேணப்பட்டன. உணவுப் பயன்பாட்டிற்கும் சில மருத்துவ மூலிகைகள் வேலிகளாக அமைக்கப்பட்டுப் பராமரிக்கப்பட்டன.

இந்த அட்டவணையிலே இடம் பெறாத வேலி வகைகளும் யாழ்ப்பாணத்தில் தொன்மைக் காலத்தில் இருந்திருக்கக் கூடும். அவை பற்றிய தேடல் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியுள்ளது என்பது குறிப்பிட வேண்டியது.

மரம், செடி, கொடி என்னும் மூன்றினாலும் வேலி அமைக்கப்பட்டது. அரண் செய்யும் நிலையில் வீடு, வளவு, காணி, கிணறு, தோட்டம் என்பவற்றைச் சுற்றி வேலிகள் அமைக்கப்பட்டன. இந்த வேலிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட மரம், செடிகள், கொடிகள் பாதுகாப்பு என்னும் நிலைக்கும் அப்பால் வேறுபயன்பாட்டிற்கும் துணை செய்தன. மக்கள், விலங்குகளின் உணவுப்பயன்பாட்டிற்கும் மருத்துவப் பயன்பாட்டிற்கும் உரிய மரம், செடி, கொடிகளைக் கொண்டே இவ்வேலிகள் அமைக்கப்பட்டன. குறிப்பாக மரங்களில் பூவரசு, கிளுவை, முள்முருக்கு என்பவை சிறப்பாகக் கருதப்பட்டன. வேலியில் நின்ற இம்மரங்களின் தழைகள் ஆடு, மாடுகளுக்கு உணவாகப் பயன்பட்டன. இன்னும் பயிர்ச் செய்கைக்கு உரமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டன. பாவட்டை, நொச்சி, முல்லை, வாதநாராயணி போன்ற வேலிச் செடிகள்

மருத்துப் பயன்பாட்டிற்காக அமைக்கப் பட்டன. கிளுவைமரத்தில் பால்க் கிளுவை, முட்கிளுவை என இரு வகைகள் இருந்தன. முட்கிளுவை பெரும்பாலும் தோட்டத்தை அரண் செய் யு ம் வேலிகளுக் குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இலந்தை கூரிய முட்களையுடைய மரமாகும். அதனால் தோட்ட விளைபொருட்களுக்கு அரணாக இலந்தைக் கொப்புகளால் வேலி அமைக்கப்பட்டது. காணிகளின் எல்லைகளை அரண்செய்ய பூவரசு, ஒதி, மாவிலங்கை, வாதநாராயணி, விடத்தல், பனை என்பவற்றால் வேலி அமைக்கப் பட்டது. தெருக்கரைகளிலே அமைக்கப் படும் வேலிகளுக்கு அலம்பல், விராலி, நொச்சி, பன்னை, கொடிகள் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டன. மறைப்புகளாக வேலிகள் அமைக்கப்படுவதற்கு கிடுகு, காவோலை என்பன பயன்படுத்தப் பட்டன. விளைபொருள் தோட்டக் காணிகளை அரண்செய்யும் வேலிகள் முட்செடிகளாலும் அமைக்கப்பட்டன. விடத்தல், காரை, ஈந்து என்பவை இவற்றிற்குச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப் பட்டன. விலங்களிடமிருந்தும் கள்வரிடமிருந்தும் விளைபொருட்களைப் பாதுகாக்க இவ்வேலிகள் பெரிதும் துணை செய்தன. வீட்டின் பின்புறம் அமையும் வேலி ஆமணக்கு, பாவட்டை, நொச்சி, கள்ளி என்பவற்றால் அமைக்கப்பட்டன. இதனால் துர்நாற்றம், கிருமித்தொற்று என்பன நீங்கின.

2. வளமாக அமைந்த வேலிகள்:

யாழ்ப்பாணத்தில் வளமாக அமைந்த வேலிகள் பல இருந்துள்ளன. அவற்றுள் இயற்கை மரங்கள், நீர், கற்குவியல், மண்மேடு, காடு என்பன

குறிப்பிடத்தக்கவை. இவற்றால் அமைந்த வேலி என்பது மதில், காவல், நிலம், ஊர், வயல் என்னும் பொருள்களைத் தரும் நீர்வளம் ஓர் ஊரின் பரப்பைச் சுற்றி அமைந்திருந்தால் அது நீரைவேலியாக கொண்டிருப்பது தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலே உள்ள “நீர்வேலி” என்னும் ஊரை இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம். ஊரைச் சுற்றிவர நீர்வளம் முன்னொரு காலத்தில் மிகுந்திருக்க வேண்டும். மண்மேடுகளால் இயற்கையாகவே அரண் செய்யப் பட்ட ஊராக மணற்காடு என்னும் ஊர் விளங்கியுள்ளது. அது போல காட்டினால் சூழப்பட்ட “புதுக்காடு” என்னும் ஊர் விளங்கியது. இயற்கையான கண்டல் மரங்கள் சூழப்பட்ட ஊர் “கண்டாவளை” எனப் பெயர் பெற்றது. தாழை மரங்களால் சூழப்பட்ட ஊர் “இயற்றாளை” எனப்பெயர் பெற்றது. கடற்கரைப்பாங்கான நிலத்தில் தாழை செழித்துவளரும் எனவே அவை இயற்கையரணாக அமைந்த ஊர்களும் உண்டு. “தாளையடி” என்னும் ஊர் இவ்வாறே பெயர் பெற்றிருக்க வேண்டும். மேலும் கடற்கரைப் பாங்கான நிலங்களில் இயற்கையாக விளையும் முருகைக் கற்கள் கொண்டும் வேலி அமைக்கப்பட்டது. இதனைக் “கல்வேலி” என்றும் குறிப்பிடுவர்.

இன்னும் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள சங்குவேலி, அச்சுவேலி, கட்டை வேலி, திருநெல் வேலி, கைவேலி என்னும் ஊர்களும் சிறப்பாக “வேலி” என்னும் சொல்லோடு இணைந்த பெயரைப் பெற்றுள்ளன. இங்கு “வேலி” என்னும் சொல் “ஊர்” என்னும் பொருளைத் தருவதைத் தெளிவாக

உணரமுடிகின்றது. “அச்சவேலி” என்பதிலுள்ள “அச்ச” என்னும் வயல் வரம்பைக் குறிப்பதாகும். எனவே வரம்புகளால் சூழப்பட்ட ஊரே அச்சவேலி என அழைக்கப்பட்டதை உணரமுடிகிறது. கட்டை வேலி என்னும் ஊர்ப்பெயரில் கட்டை ஓர் எல்லையைக் குறிப்பாக அமையும். திருநெல்வேலி என்னும் ஊர்ப்பெயரில் நெல்வயல்கள் எல்லையாக இடையில் அமைந்த ஊர் எனப்பொருள் அமைகிறது. சங்குவேலி என்பதில் சங்கின் வளம் பெற்றது

இடமெனப்பொருள் தந்து நிற்கிறது. கைவேலி என்னும் பெயர் இடையில் மைந்த ஊர் எனப்பொருள்தரும். எனவே “வேலி” என்பது வளங்களையும் குறித்து வழங்கப்படப்பட்டதையும் ஊகித்து உணரமுடிகிறது. எனவே மனிதக் குடியிருப்புகளின் பெயர்கள் விளை பொருள் பயன்பாட்டின் அடிப்படையிலும் காவலிலும் ஊர்களாக நிலைத்ததை அறிவதற்கு வேலி ஒரு அடிப்படையான சொல்லாக விளங்கியதை அறியமுடிகிறது.

தொன்மை இலக்கியங்களில் வேலியின் வகைப்பாடு

கூர்முள்வேலி	(அகம்: 46)	விரிகடல் வேலி	(சிறுபாண்: 114)
வயவை வேலி	(அகம்: 97)	காஓலை முள்மிடைவேலி	(நற்: 38)
நொச்சி வேலி	(அகம்: 122)	கண்டல் வேலி	(நற்: 54, 74, 363, 372)
பெருங்கல் வேலி	(அகம்: 132)	பெருங்கல்வேலி	(நற்: 213)
குன்ற வேலி	(அகம்: 232)	நுண்முள்வேலி	(நற்: 277)
நீர்முள் வேலி	(அகம்: 297)	பல்மலர்வேலி	(நற்: 319)
பெருநீர் வேலி	(அகம்: 310)	அழிந்தவேலி	(நற்: 346)
இடுமுள் வேலி	(அகம்: 394)	பெண்ணைவேலி	(நற்: 392)
தில்லை வேலி	(ஐங்குறு: 131)	முள்வேலி	(பெருபாண்: 126, 154)
வேரல் வேலி	(குறுந்: 18)	நெல்வேலி	(பொருநர்: 246)
காந்தள் வேலி	(குறுந்: 76)	பீர் இவர் வேலி	(பதிற்று: 26)
தாழை வேலை	(குறுந்: 245)	முழங்குகுரல்வேலி	(பதிற்று: 63)
பெருநீர் வேலி	(குறுந்: 345)	பருத்திவேலி	(புறம்: 299)
விழுநீர் வேலி	(புறம்: 13)	அருமுள்வேலி	(புறம்: 301)
மலைவேலி	(புறம்: 17)	முதுவேலி	(புறம்: 326)
முள்முடை வேலி	(புறம்: 116)	பன்னெல்வேலி	(புறம்: 345)
முல்லைவேலி	(புறம்: 144)	வெண்ணெல் வேலி	(புறம்: 352)
நெல்லிவேலி	(புறம்: 170)		
வெள்விவேலி	(புறம்: 205)		

தொன்மைச் சான்றுகள்:

யாழ்ப்பாணத்தின் வேலிப் பண்பாடு பற்றி ஆராயும் தொன்னைச் சான்றுகளாக தமிழிலக்கியப் பதிவுகள் மட்டுமே இங்கு எடுத்து நோக்கப்பட உள்ளன. தொன்மையான தமிழிலக்கியங்களிலே வேலி பற்றிய செய்திகளின் பதிவுகளைத் தொகுத்து நோக்கும் போது அவை முன்னர் வகுத்துக்காட்டிய யாழ்ப்பாணத்து வேலிப்பண்பாட்டின் அடிப்படைச் சான்றுகளாக விளங்குவதை அறியமுடிகிறது. எனவே அச்சான்றுகளையும் வகுத்து விளக்குவது இன்றியமையாததாகும். இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வேலிகளின் வகைப்பாட்டைப் பின்வரும் அட்டவணையிலே தொகுத்துக்காட்டலாம்.

தொன்மை இலக்கியப் பதிவுகளிலே கூறப்பட்டுள்ள “வேலி” பற்றிய செய்திகளைத் தொகுத்து நோக்கும் போது “வேலி” என்னும் சொல் பயன்பாட்டுநிலையிலே எவ்வாறு இருந்ததென்பதைத் தெளிவாக அறிய முடிகின்றது. இப்பயன்பாட்டு நிலைகளை ஆராய்ந்தே பிற்காலத்திலே இயற்றப்பட்ட பிங்கலநிகண்டு “வேலி” என்னும் சொல்லுக்குப் பின்வரும் பொருள்களைத் தந்துள்ளது. அவை வருமாறு: அடைப்பு, காப்பு, ஊர், மதில், காவல், நிலம், வயல் எனப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

தொன்மை இலக்கியங்கள் பதிவு செய்துள்ள வேலியின் பயன்பாடு நீண்ட காலமாக யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவியதை யாழ்ப்பாணத்தில் வழக்கிலிருந்த வேலி பற்றிய வகைப்பாடுகள் சான்று காட்டுகின்றன. இந்நிலை ஒரு தொடர்ச்சியான வேலிப்பயன்பாடு தமிழரசு பண்பாட்டில் இருந்ததையே உணர்த்துகிறது.

இன்னும் தொன்மையான சொற்பயன்பாடு இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் மரபுநிலையில் பேணப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் பிற பண்பாட்டின் செல்வாக்கினால் யாழ்ப்பாணத்து வேலியின் அமைப்பு நிலையிலே பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

வேலியின் மாற்றமான அமைப்பு

யாழ்ப்பாணம் ஏறக்குறைய 400 ஆண்டுகள் பிறநாட்டு ஆட்சியின் கீழ் இருந்தமையால் பலமாற்றங்களை எதிர்கொள்ளவும் கைக் கொள்ளவும் நேர்ந்தது. குறிப்பாக உணவு, உடை, வீடு என்னும் மனித வாழ் வியலின் இன்றியமையாத மூன்று தளங்களிலும் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. குறிப்பாக வீடு பற்றிய கட்டமைப்பில் புதிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட போது நீண்ட காலமாகப் பேணப்பட்டு வந்த வேலிபற்றிய மரபுகள் மாற்றமடைந்தன. 19ஆம் நூற்றாண்டில் இந்த மாற்றம் பெரிதும் வெளிப்பட்டது. இயற்கைப் பொருட்களால் வேலி அமைக்கும் நடைமுறை கைவிடப்பட்டுச் செயற்கைப் பொருட்களால் வேலி அமைக்கும் வினைத்திறன் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. குறிப்பாக வீட்டை அரண் செய்த கிடுகு வேலிகளும் காவோலை வேலிகளும் வரிச்சு மட்டை வேலிகளும் மாற்றம் செய்யப்பட்டன. முட்கம்பியாலும் தகரத்தாலும் வேலி அமைக்கப்பட்டது. சீமெந்து கற்களால் மதில் அமைக்கப்பட்டது.

தோட்டம், வயல், காணி என்பவற்றிற்கும் அரணாகக் கம்பி வேலியே அமைக்கப்பட்டது. இயற்கையான முள் மரங்களால்

அமைக்கப்பட்ட வேலிகள் முட்கம்பி வேலியாக மாற்றப்பட்டன. காவல், அரண் என்ற வகையில் பழைய முள்வேலிகள் ஆண்டுக்கொருமுறை புதுப்பிக்கப்பட வேண்டியிருந்த நிலை மாற்றமடையலாயிற்று. முட்கம்பி வேலிகள் பல ஆண்டுகள் நிலைத்திருக்கக் கூடியவையாக விளங்கின. இந்த மாற்றம் பயிர்ச்செய்கையிலும் மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தது. வேலியின் பழைய ஓலைகள் உரமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட நடமுறை வழக்கொழிந்து போகலாயிற்று. குறிப்பாக மருத்துவ மூலிகையாக கொடிகளாக வேலியிலே படர்ந்த கொடிகள் முற்றாக அழிய நேரிட்டது.

இந்த மாற்றம் வேலி பாதுகாப்பற்றது என்ற ஒரு புதிய எண்ணத்தை மக்களிடையே ஏற்படுத்தியது. அதனால் மக்கள் இயற்கையான வேலிகளை அழித்துவிட்டு பல்வேறு செயற்கையான வேலிகளை அமைக்க முற்பட்டனர். ஊர்களின் தெருக்களிலும் புதுமை புகுந்தது. தார் ஊற்றிய தெருக்கள் அமைக்கப்பட்டன. மண்ணெண்ணெய், பெற்றோல் என்பவற்றின் பயன்பாடும் தொடங்கியது. இதுவும் வேலி பாதுகாப்பற்றது. விரைவில் தீப்பற்றக் கூடியதாகையால் பாதுகாப்பற்றது என்ற கருத்தும் மேலோங்கியது. வேலியின் அழிப்பால் அதனோடு ஒட்டிய நடைமுறைகளும் நம்பிக்கைகளும் மறக்கப்படலாயின. புதியதொரு மதில் பண்பாடு உருவாகியது. வேலி தொடர்பான சொற்பயன்பாடும் மறையலாயின. கடப்பு, பொட்டு, வரிச்சு கதிகால் போன்ற சொற்கள் வேலியின் உறுப்பாக அமைந்தமை இப்போது புறந்தள்ளப்பட்டு விட்டது. வீட்டைச் சுற்றியிருந்த கிடுகு வேலிகளும்

காவோலை வேலிகளும் இன்றைய தலைமுறையினருக்கு பழைய படங்களிலே மட்டும் பார்க்கக் கூடியதாக மாறி விட்டன. வேலி பற்றிய, கவிதை, நாடகம் என்பன வழக்கிழந்து போய்விட்டன. யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சு வழக்கில் மட்டுமன்றி எழுத்து வழக்கிலும் வேலி மறையலாயிற்று. வேலியுடன் இணைந்த உட்செல்லும் வழியான “படலை” என்ற சொல்லும் வழக்கிழந்து வருகிறது.

இன்னும் வேலி ஒழுக்கத்தைப் பேணும் அரணாக விளங்கியது. யாழ்ப்பாணத்தில் முற்காலத்தில் (19ம் ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை பெண்கள் பூப்பெய்தினால் திருமணம் ஆகும் வரை இற்செறிக்கப்படுவர். அவர்களைப் பிற ஆண்கள் காம நோக்கோடு பார்க்காத வண்ணம் வீட்டு வேலிகள் உயரமாக அடைக்கப்பட்டன. மறைப்புக்காக கட்டப்படும் கிடுகள் மேலும் நாலுவரிசை உயரமாகக் கட்டும் வழக்கம் இருந்தது. வீட்டைச் சுற்றி முள்முருக்கால் வேலி அமைத்தால் தீயசக்திகள் வீட்டை அணுக மாட்டா என்ற நம்பிக்கை வலுவற்றிருந்தது. வேலியிலே படரவிடப்படும் மருத்துவக் கொடிகளான குறிஞ்சி, முல்லை, கௌவ்வை, முசுட்டை, தூதுவளை, பசளி, முடக்கொத்தான், சிறுபாகல் என்பன கைமருத்தாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. கோவில்களிலே புறவீதி எல்லையாக அமைக்கப்பட்ட மலர்ச்செடிகளாலும் கொடிகளாலும் ஆன வேலிகள் வழிபாட்டு மடைப் பொருளான மலரகளைக் கொடுத்தன. வேலிகளுக் கான கதிகால்களாக பயன்படும் பெரு மரங்களும் வேலிகள் அழிக்கப்பட்ட போது அழிந்து

போயின. இந்நிலை யாழ்ப்பாணத்தின் வேலிப்பண்பாட்டை முற்றாக அழிக்கும் பெருமுயற்சியாகவே அமைந்தது.

மேலும் வேலிபற்றிய பழமொழிகளும் மறக்கடிக்கப்பட்டன. வேலியே பயிரை மேய்ந்தாற்போல, தாலி பெண்ணுக்கு வேலி, வேலிக்கு ஓணான் சாட்சி, வேலியில் இருந்த ஓணானை மடியில் கட்டினால் போல, வேலிக்குப் போட்ட முள் காலுக்கு வினையாச்சு போன்ற சில பழமொழிகளை எடுத்துக் காட்டாகத் தரலாம். அக்காலத்து தமிழ்மக்களின் வாழ்வியலில் வேலி எவ்வாறு இறுக்கமாக இணைந்திருந்தது என்பதை இப் பழமொழிகள் நன்கு உணர்த்துகின்றன.

இன்று வேலி பற்றிய கருத்தும் நிலைப்பாடும்

யாழ்ப்பாணத்தில் இன்று வேலி பற்றிய கருத்து மக்களிடையே மாற்ற மடைந்துவிட்டது. புதிய விஞ்ஞானக் கருவிகளின் பயன்பாட்டால் வேலி வேண்டப்படாத ஒன்றாகவே கருதப்படுகிறது. வேலி அமைத்தால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதைச் சீர் செய்யவேண்டும். கல்லால் மதில் கட்டினால் அது நீண்ட காலத்திற்கு இருக்கும் என்ற எண்ணமே மக்களிடம் மேலோங்கிவிட்டது. வேலிப்பண்பாடு ஊர் மக்களுக்கு உரியது எனப் பிரித்து நோக்கும் நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளது. இன்னும் நகரப்புற வீதிகளின் அருகில் மதில் அமைத்த பின்னர் பயனற்ற காட்டுச் செடிகளை மதிலுக்கு முன்னே நட்டு வேலி போல வளர்த்துப் பேணுகின்ற புதிய கவினமுறையும்

தற்போது பொருள் வளம் மிக்க வரிடையே பரவி உள்ளது. குரோட்டன் என்னும் பயனற்ற மேலைநாட்டுச் செடியை வேலி போல வளர்த்து வெட்டி அழகாகப் பராமரிக்கும் நிலை பெரிதும் இன்று பேணப்படுகிறது. இப்புதிய பண்பாடு வீட்டைக்கடந்து மக்கள் பணி புரியும் பணிமனைகளிலும் பேணப்படுகிறது. இயற்கையின் கொடையான பயன்தரும் செடிகொடிகளும் மரங்களும் புறந்தள்ளப்பட்டு விட்டன.

இந்த மாற்றம் இன்றைய இளந்தலை முறையினருக்கு வேலி பற்றிய வாழ்வியலைப் பயிற்ற முடியாத நிலையை உருவாக்கி உள்ளது. வேலிப் பண்பாடு இப்போது கற்கை நெறிகளில் மட்டுமே பயிற்றப்படுகிறது. நடை முறைச் செயற்பாட்டில் இல்லை. ஊர் என்ற மக்கள் குடியிருப்பில் வேலி விரைவாக அழிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதனால் மரங்களை வேலியிலே எல்லையாக நட்டுப் பேணுகின்ற நடைமுறையும் 'கைவிடப்பட்டுள்ளது. முள்மரங்கள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டு உருக்கு முட்கம்பியால் வேலி அமைக்கும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. பெருந்தெருக்களின் அருகே இருமருங்கும் பூவரசு, வேம்பு, ஆல், அரசு, புளி, வாகை, மலைவேம்பு, பாலை, முதிரை, பனை போன்ற மரங்களை எம்முன்னோர் வேலியாக நாட்டிப்பராமரித்து வந்தனர். அவையாவும் இப்போது நகர ஆக்கம் என்ற திட்டத்தாலும் மின்சார இணைப்பு என்ற நிலையாலும் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டு விட்டன.

எனினும் ஊர் பற்றிய தேடலை மேற்கொள்ள முனைவோருக்கு வேலி பற்றிய செய்திகளையும் அறியும் வாய்ப்பு ஏற்படும் சிறப்பாக யாழ்ப்பாணப்

பண்பாட்டில் வேலியின் வகிபாகம் அளப்பரியது. இதனை எமது அடுத்த தலைமுறையினர் அறிய நாம் ஆவன செய்ய வேண்டும். யாழ்ப்பாணப் பண்பாடு பற்றிய ஆய்வுசெய்தவர்களும் கற்பித்தலை மேற்கொள்வோரும் நூல்களை எழுதியவர்களும் வேலிப் பண்பாடு பற்றிய விரிவான தேடல்களை மேற்கொள்ளவில்லை என்றே கூறலாம். பழைய படங்களை மட்டும் பதிவிடுவதால் எவ்வித பயனும் இல்லை. வேலிப்பண்பாடு பற்றிய முழுமையான தேடல்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அவ்வகையில் தொன்மை இலக்கியத்தகவல் முழுமையாகப் பெறப்பட்டு மீள் பதிவுகள் செய்யப்பட வேண்டும். அருங்காட்சியகங்களில் வேலியின் வகைப்பாட்டை நன்கறியக் கூடிய வகையில் மாதிரி உருக்கள் ஆக்கப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டும். மேலைநாடுகளில் இத்தகைய ஆவணப்படுத்தல் சிறப்பாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. யப்பானிய நாட்டிலே ஓசாகாவிலுள்ள மானிடவியல் அருங்காட்சியகத்தில் யாழ்ப்பாணப்பண்பாடு பற்றிய மாதிரி உருக்கள் 40 ஆண்டு களுக்கு முன்னரேயே காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணத்து ஊர் எப்படி அமைந்திருந்தது என்பதை அறிவதற்கும் அதனைத் தமது ஊருடன் ஒப்பிட்டு நோக்கவும் அங்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய ஒரு காட்சிப்படுத்தல் இயற்கைத் தோற்ற நிலையிலே விரைவில் அமைக்கப்பட வேண்டும். நமது எதிர்காலத்தலைமுறையினரும் பொறி வழியாக அவற்றைப் பார்வையிடாமல் நேரடியாகக் காண்பதற்கு இது வாய்ப்பு நல்கும். தொன்மை இலக்கியப்பதிவுகளையும் இவற்றைப் பார்வையிடுவதன் மூலம் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

“வேலி” என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை அரண்செய்யும் அமைப்பு மட்டுமல்ல. அது ஒரு மக்கட் குடியிருப்பின் பண்பாட்டையும் அடையாளத்தையும் நிலைநிறுத்தும் சான்றாகவும் விளங்குகிறது. தொன்மை இலக்கியமான குறுந்தொகைப் பாடல் ஒன்று இதனைச் சிறப்பாகப் பதிவு செய்து வைத்துள்ளது. அப்பதிவு வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“வேரல் வேலி வேர்க்கோட்பலவின்
சாரல் நாட செவ்வியை ஆகுமதி
யாரஃதறிந்திசி ணோரே சாரல்
சிறுகோட்ப்பெரும்பழந் தூங்கி
யாங்கிவள்

உயிர் தவச்சிறிது காமமோ பெரிது”

(குறுந்தொகை: 18)

“மூங்கிலை வேலியாக உடையதும் வேரிலே குலையாகப் பலாப்பழங்களையுடையதுமான மலை நாட்டைச் சேர்ந்தவனே நீ தான் கூறுவதைச் செவிமடுத்துக் கேட்பாயாக உன்னைத் தவிர வேறு யார் அதனை அறிந்து கொள்வாரோ! மலைப் பாங்கிலே உள்ள சிறிய கொம்பிலே தொங்கும் பெரிய பலாப்பழம் போல இப்பெண்ணின் உயிர் இன்னும் சிறிது காலமே தங்கி நிற்கும். ஏனெனில் அவளுடைய காமநோயோ ஆற்ற முடியாததாக உள்ளது”. எனத் தோழியின் கூற்றாக இச் செய்தி அமைந்துள்ளது பாதுகாப்பில்லாத நிலையில் ஒரு பெண் இருப்பதை ஆணுக்கு எடுத்துரைக்க வந்த தோழி வேலியின் அமைப்பையும் பலாப் பழத்தின் நிலையையும் எடுத்துக் காட்டுகிறாள். ஆணின் மலைநாட்டில் மூங்கிலே வேலியாக அமைந்து நாட்டின் இயற்கை வளத்தின் அரண் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இதுபோலவே யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டிலும் குறிப்பிட்ட வேலியின் அமைப்பு ஓர் அடையாளமாக அமைவதை பதிவு செய்யவேண்டும். “அம்பனை” என்னும் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள ஊரின் பெயர் அங்கு பனையே வேலியாக அமைந்திருந்தது. ஆனால் அது இப்போது மாற்றம் அடைந்து விட்டது. இது ஒரு சிறு எடுத்துக்காட்டு மட்டுமே. இது போன்ற பல ஊர்ப்பெயர்களும் காணிப்பெயர்களும் மாற்றம் பெற்று இருக்கலாம். அவை பற்றிய தேடல்கள் நடைபெறவேண்டும். பண்டைய யாழ்ப்பாணத்து வேலி பற்றிய ஆய்வு ஒன்று குழுநிலையிலே செய்யப்பட வேண்டும். பழைய வேலிகளின் அமைப்புகளைப் பற்றிய செய்திகள் தேடித் தொகுக்கப்பட வேண்டும். இன்னும் வேலி அடைக்கும் முறை பற்றிய விளக்கங்களும் இணைக்கப்பட வேண்டும். பனைஓலை, தென்னை ஓலை என்னும் இருவகையான ஓலைகளாலும் அமைக்கப்படும் வேலிகளிலே அமைப்பிலே வேறுபாடு இருந்தது. பனையின் காய்ந்த ஓலை காவோலை எனப்பட்டது. காவோலை அதன் நீளமான மட்டையுடன் சேர்த்தே வேலியாக அடைக்கப்படும். ஆனால் தென்னை ஓலையின் மட்டை வெட்டப் பட்டு ஓலையும் இரண்டாக கழிக்கப் பட்டுக் கிடுகாகப் பின்னப்பட்ட பின்னரே வேலியாக அடைக்கப்படும். இவ்வேலிக்குச் செத்தை என்ற பெயரும் வழங்கப்பட்டது.

தற்காலத்தில் இவ்விரு ஓலைகளையும் மாற்றமான அமைப்பிலே அடைப்பதையும் காணமுடிகிறது. குறிப்பாக இளம் பனையான வடலியின் ஓலையைப் பச்சையாக வெட்டிக்காய வைத்தும் வேலி அடைக்கப்படுகிறது. அதுபோலத் தென்னை ஓலையைப் பிளந்து கிடுகாக அமைக்காமல் முழு ஓலையாகவே வைத்து வேலி அடைக்கப்படுகிறது. இந்த அமைப்புகள் பழைய பண்பாட்டு வேலியமைப்பை மறையச் செய்கின்றன. குறிப்பாக இளந்தலைமுறையினர் இந்தப்புதிய மாற்றமான வேலியமைப்பே யாழ்ப்பாணத்தின் பண்பாட்டு வேலி யெனக் கருத இடமுண்டு. இத்தகைய குழப்ப நிலை ஏற்படா வண்ணம் உரியவர்கள் அதற்கான வழிகாட்டுதலைச் செய்ய வேண்டுமென இந்த எழுத்துரு பரிந்துரை செய்கிறது.

தொகுப்பாக இந்த எழுத்துரு யாழ்ப்பாணப் பண்பாட்டில் வேலியின் வகிபாகம் பற்றிய தேடலை முன்னெடுப்பதாக அமைந்தாலும் அவற்றை பண்டைய சான்று கொண்டு விளக்கவும் முனைந்துள்ளது. எனினும் இத் தேடல் இன்னமும் தொடரப்பட வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்து வேலி ஒரு பண்பாட்டின் அடையாளம் என்பதை எல்லோரும் அறிய வேண்டும். அதற்கான பணி தொடர வேண்டும்.

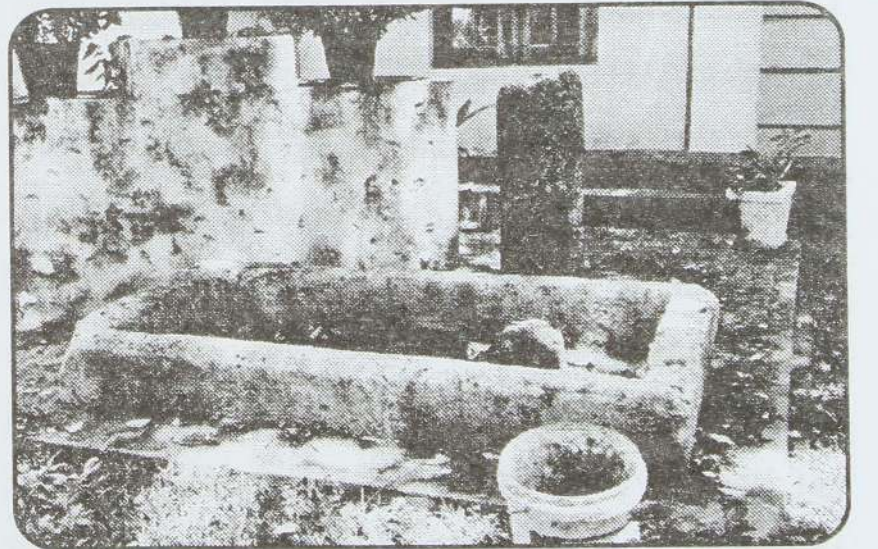
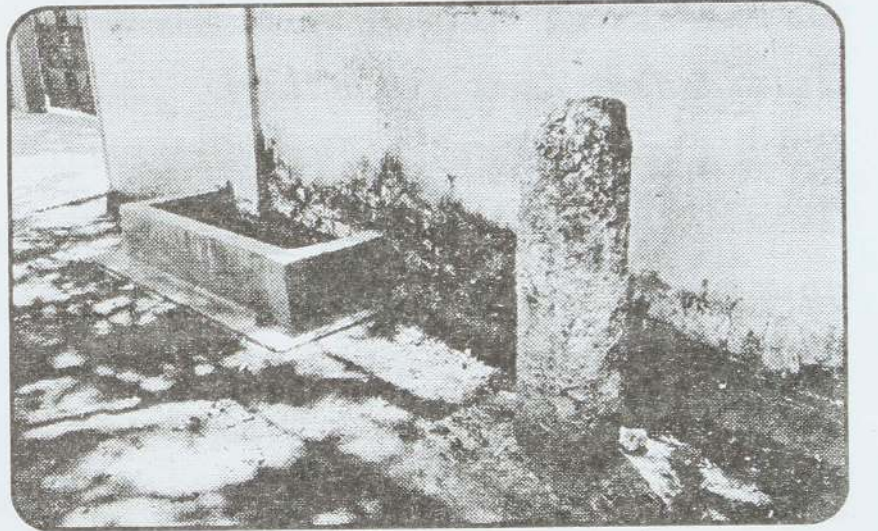
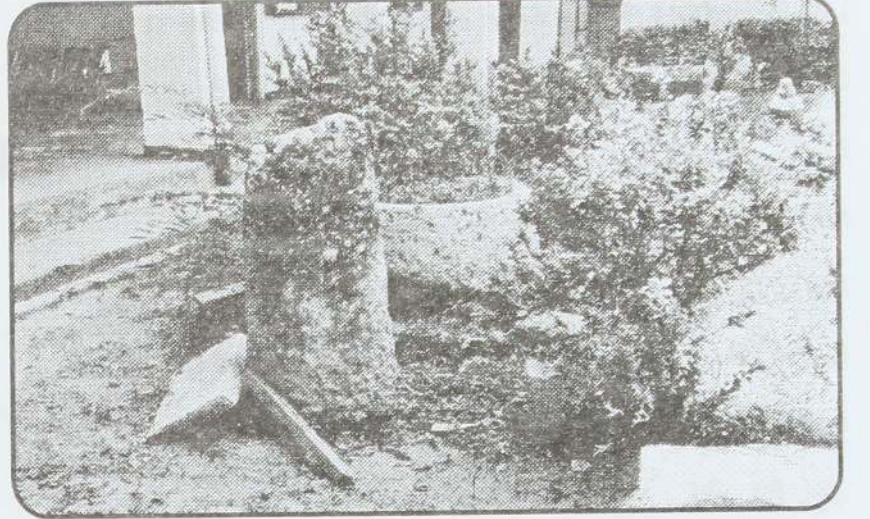
நல்லூர் ஆவரஞ்சிக்கற்கள்

அ.முகந்தன்

பட்டதாரி பயிலுனர்,
பிரதேச செயலகம், நல்லூர்

தமிழர் வழக்கில் சிறு துரும்பும் பல்குத்த உதவும் என்ற பழமொழி உண்டு. அது போலவே சிறு துண்டுகள் துகள்கள் கூட பெரும் வரலாற்றை கூறுவதற்கு சான்று பகர்ந்து நின்றன. ஓர் இனத்தின் வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள கட்டடங்கள் சிற்பங்கள் ஓவியங்கள் நாணயங்கள் கல் வெட்டுக்கள் பாவனைப் பொருட்கள் என்பன சான்றுகளாக அமைகின்றன. பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் தொன்மை கொண்ட எம் தமிழினத்தின் வரலாற்றையும் இது போன்ற சான்றுகளின் மூலம் அறிய முடிகிறது. உதாரணமாக அண்மைய காலங்களில் இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டில் கீழடி ஆய்வினைக் கூறிக் கொள்ளலாம். இலங்கையின் தொல்லியல் மரபுரிமை சட்டவிதியின்படி இற்றைக்கு நூறு வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட வரலாற்று பெறுமதியுடைய சின்னங்கள் மரபுரிமை சொத்துக்களாக பிரகடனப்படுத்தலாம்.

இக்கட்டுரையின் நோக்கமானது இலங்கைத்தீவின் வடக்கு கிழக்கில் தமிழர்களின் வாழ்வியல் கோலங்கள் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் காணப்படுகின்றது. இதில் யாழ்ப்பாணத்தில் 2500 வருடகால கலாசார வாழ்வியல் பின்புலம் கொண்ட தொல்லியல் சான்றுகளை எம் கண்முன்னே காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அதன் பெருமையையும்

தனித்துவத்தையும் நம்மில் பலர் அறிந்து கொள்ளாமலும் பாதுகாத்துக் கொள்ள முயற்சியாமையும் எம் இனத்தின் வரலாற்றுக்குச் செய்கின்ற ஒரு பெரும் தவறாகவே கருத வேண்டியுள்ளது.

ஆவுரஞ்சி கற்கள் பற்றி நோக்கு மிடத்து நம்முன்னோர்கள் தாம் வளர்த்த கால்நடைகளை எவ்வாறு அன்பு செய்தார்கள் என்பதனையும் இங்கு காணக்கூடியதாகவுள்ளது. விவசாய உற்பத்தி மற்றும் பால் தேவைகளுக்காக 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பதாகவே மாடுகளை வளர்த்தார்கள் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் கந்தரோடை, ஆனைக் கோட்டை ஆகிய இடங்களில் மேற்கொண்ட தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகளில் கிடைத்துள்ளன. இதனை ஆதாரமாக கொண்டு இக்காலப் பகுதியில் ஆவுரஞ்சி கற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கூறலாம்.

மாடுகளுக்கு ஏற்படுகின்ற தினவு என்கின்ற கடியினை போக்குவதற்கு இக்கற்கள் நடப்பட்டிருந்தாலும் எல்லோராலும் இக்கற்கள் நடப்படவில்லை. அக்காலத்திலே மாடுகள் சமூக பொருளாதார ரீதியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தமையினால் உயர்நிலையில் இருந்தவர்களே இவ்ஆவுரஞ்சி கற்களை நடட்டிருக்கலாம். தமிழர் வரலாற்று மரபில் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்த இடத்தில் நினைவுக்கல் எழுப்பி அவர் பெயரையும் வரலாற்றையும் கல்லில் பொறித்து நாட்டப்பட்டது. வடமராட்சி உடுப்பிட்டி கிராமத்திலுள்ள 17ம் நூற்றாண்டை சேர்ந்த ஆவுரஞ்சிக்கல் அக்கிராமத்தில் வாழ்ந்த பெண்ணின் வரலாற்றை பொறித்து நிற்கின்றது.

ஆவுரஞ்சிகற்கள் பெரும்பாலும் குளங்கள் கேணிகளை அண்டியதாகவே நாட்டப்பட்டன. காரணம் மாடுகள்

மேய்ச்சலை முடித்துவிட்டு நீருந்திவிட்டு இவ் ஆவுரஞ்சி கற்களில் உரஞ்சிவிட்டு ஓய்வினை மேற்கொள்ளுகின்றன. நீர் நிலைகளில்லாத இடங்களிலும் ஆவுரஞ்சி கற்கள் நாட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விடங்களிலே செயற்கை முறையில் கற் தொட்டியில் அமைத்து நீர் நிறைத்துவிடப்படும். தொட்டிகளானது வன்கண்ணக்கற்களால் (பொழிகல்) அமையப்பெறும். இது ஒரே பாறையில் வட்டம், நீள்சதுரம் ஆகிய வடிவங்களில் குடையப்படுகின்றன. இது போன்று ஆவுரஞ்சி கற்களும் ஒரே பாறையில் பொழியப்படும்.

ஆவுரஞ்சிக் கற்களை சூடாமணி நிகண்டு குற்றாலபுராணம் என்பன “ஆதீண்டுக்குற்றி” “ஆவுரஞ்சுதறி” எனக் குறிப்படுகின்றன. சூடாமணி நிகண்டு ஆவுரஞ்சிகல்பற்றி கூறும்போது,

“அறவையாம் பிணம் அடக்கல் அறவைத் துரியம்வ ருத்தா நிறுவியே இடம்வி டாமல் நிறையத்தின் பண்டம் நல்கல் உறுதிஆ வரஞ்சு சிறை தறி இவை யோதும் எண்ணாங்கு அற நிலை அபிதா னங்கள் அம்பிகை செய்யுமாறே”

(சூடாமணி நிகண்டு பக்136)

என்றும் இந்துக்களின் தானதர்ம புண்ணியங்களில் ஒன்றாக ஆவுரஞ்சிகல் நாட்டுதல் குறிப்பிடப்படுகின்றமை இதன் முக்கிய த்தவத்திற்கு சான்றாக அமைகின்றது இறந்தவர்களின் நினைவாகவும் அவர்களின் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்ட ஆவுரஞ்சி கற்கள் காணப்படுகின்றன.

கந்தபுராணம் அசுரகாண்டம் மாரக்கண்டேய படலத்திலே ஒரு முனிவரின் தவப்பயனின் வலிமையை யினை குறிப்பிடும்போது ஆவுரஞ்சிகல் பற்றிய தகவல் இடம்பெற்றிருப்பதும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. இதனை

“அத்தலை ஒருசார் எய்தி ஆனினந்தீண்டு குற்றி

ஒத்தென அசைதலின்றி உயிர்ப்பொரீஇ உலகமெல்லாம்

பித்தென உன்னி மாயாப் பேரின் ப அவக்கழுங்கி
நித்தன் னவழுத்தும் அன்னாந நிலமையும் நினைத்து

நோற்றான்”

(கந்தபுராண அசுரகாண்டம்
மார்கண்டேயபடல் 3, பக் : 539)

இப் பாடலின் அடிகளின்
குளக்கரையின் ஒரு புறமாக சென்று
சேர்ந்து தியானநிலை கூடி அக்குளத்து
நீர் அருந்தவரும் பசுக்கள் சொறி
தேய்ப்பதற்கு குளக்கரையில் நடப்பட்ட
ஒரு கல் போல அசைவில் லாது
அம்முனிவர் நிட்டையில் இருந்தார்
எனக்குறிப்பிடப்படுகின்றது.

“ஓவிய மவுன நுற்றாங் குணவொடும் உறக்கம் நீங்கித்
தாவற நோக்கும் வேலைத் தடமரை கடமை யாதி
மேவிய விலங்கு தத்தம் மெய்யகண் டீயம் யாவும்
போவது கருத அன்னான் புரத்திடை உரைத்துப் போமால்”

(கந்தபுராண அசுரகாண்டம்
மார்கண்டேயபடல் 4, பக் : 540)

பொருள் எழுதிய சித்திர
ஓவியம் போல மௌனமுற்று
உணவோடு நித்திரையும் நீக்கி
குறைவில்லாது தவம் செய்யும் நேரம்
அக்குளத்தில் நீர் அருந்தவும் பெரிய
மரையும், காட்டு பசுவும் ஆதீயாகவுள்ள
அவ்வனத்திலுள்ள மிருகமெல்லாம் நீர்
அருந்திய பின்னர் தங்கள் மேனியுள்ள
சொறிகள் யாவும் தீர்வதைகுறைத்து
அசைவற்றிருந்து தவம் செய்த இவ்
முனிவரை ஓர் ஆவரஞ்சிகல் என எண்ணி
முனிவனின் மேனிமேலாக உராஞ்சி
விட்டுபோவன என மார்கண்டேய
படலத்தில் ஆவரஞ்சிகல் பற்றி விரிவாக
கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான வரலாற்று
தொன்மையையும் கொண்ட ஆவரஞ்சி
கல்லானது. எங்கள் நல்லூர் பிரதேச
செயலகத்திற்குப் பட்ட பகுதிகளில்

காணப்படுகின்றமையானது. எமது
பிரதேச வரலாற்றின் தொன்மைக்கு
தோரமாக நிமிர்ந்து நிற்கின்றது. அந்த
வகையிலே இங்கு காணப்படுகின்ற
ஆவரஞ்சிகற்களை நோக்க வேண்டி
யுள்ளது.

செம்மணி வீதியிலுள்ள ஜெ/99
கிராம சேவகர் பிரிவிலுள்ள அம்பாள்
வீதித்திருப்பத்தில் கேணியுடன் கூடிய
ஆவரஞ்சிக்கல் காணப்படுகிறது. எமது
பிரதேச செயலகத்திற்கு அருகில்
சங்கிலியன் வீதியில் ஜெ/106 பிரிவிலும்
காணப்படுகிறது. ஆறுகால்மடம் J/99
கிராமசேவகர் பிரிவிலும் காணப்படு
கிறது. செம்மணி வீதியிலுள்ள
பேச்சியம்மன் கோவிலுக்கு சொந்தமான
கேணி காணப்படுகிறது. ஆனால் அங்கு
ஆவரஞ்சிக்கல் இல்லை. காலப்போக்கில்
அது சிதை வடைந்திருக்கலாம்.
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்திலும்
இரண்டு ஆவரஞ்சி கற்களும் இரண்டு
மாடு நீர் அருந்தும் கற் தொட்டிகளும்
பாதுகாக்கப்படுகின்றன. எமது பிரதேச
செயலக பிரிவுக்கண்மை யிலுள்ள
கோப்பாய் பிரதேச செயலகப்
பிரிவிற்குட்பட்ட இருபாலை தெற்கில்
உள்ள வயற்கரை கந்தசாமி கோவிலடி
யில் கேணியுடன் சிதைவடைந்த
நிலையில் சிறு கல்லாக காணப்படுகிறது.
J/259 ஞானபாஸ்கரோதயசங்க
வீதிச்சந்தியிலும் ஒரு ஆவரஞ்சிகல்
பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

எமது தொன்மையையும்
பெருமையையும் கூறும் இக்கற்கள் பற்றி
மக்கள் அறியாது அதை பாதுகாக்க
தவறியமை கவலைக்கிடமான விடய
மாகவே உள்ளது. எமது பிரதேச
செயலகப் பிரிவில் எஞ்சியுள்ள இக்கற்
களை பாதுகாக்கவேண்டியது
மக்களாகிய எமது கடமை ஆகும்.

நல்லூரில் வளர்ந்த இசைக்கலை

கலாநிதி திருமதி. சுகன்யா அரவிந்தன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
இசைத்துறை,
யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

அறிமுகம்

இலங்கையின் வட பகுதியாகிய யாழ்ப்பாணம் என்னும் ஊரின் பெயர் ஏற்படுவதற்குரிய காரண கர்த்தாவாக யாழ்பாடி என்ற ஒருவன் பற்றிய ஐதீகங்கள் பல ஆங்காங்கே வரலாற்று நூல்களிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது யாழ்ப்பாணத்தின் இசை வரலாறு பற்றிப்பேசும் போது குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாக அமைகின்றது.

இந்த யாழ்பாடி பற்றி யாழ்ப்பாண வரலாறு கூறும் கைலாயமாலை (கிபி15ம் நூற்றாண்டு), வையாபாடல் (கிபி 17ம்நூற்றாண்டு), யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ஆகிய மூன்று நூல்களும் பல வித விளக்கங்களை தருகின்றன.

இசையின் பெருமைக்கான பரிசாகப் பெற்ற பூமி யாழ்ப்பாணம். இதன் மத்தியிலே முருகனது நல்லாட்சி சிறப்பிக்கும் தேசம் நல்லூர். நல்லூர் பல சித்தர்கள் பாதம் பதிந்த புண்ணிய பூமி. தமிழ், சைவம், செழித்தோங்க வகை செய்த நிலம். இலங்கைத்தமிழ் பண்பாட்டினை, வாழ்வியலை, “கந்த புராண கலாசாரம்” என போற்றிப்பகரும் வகையிலே வழிசமைத்துக்கொடுத்த பூமி. உலகிலே வாழுகின்ற ஒவ்வொரு சைவனும் தன்னுடைய வாழ்விலே ஒரு முறையாவது தடம்பதிக்க ஏங்குகின்ற நிலம். என்றுமே சைவத்தின் அச்சாணி யாக செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நல்லைநகர் கந்தன் மகிழ்வுடன் தன்

துணைவியருடன் உடனுறையும் புண்ணியதலம் நல்லூர். இப்புண்ணிய பதியிலே பிறந்தோர் பேறுபெற்றோர்.

இந்த அருமையான பிரதேசத்திலே இசைக்கலை மரபு வளர்ந்தவாறே இந்தக் கட்டுரை எடுத்தியம்புகிறது.

இசை வளர்ச்சி பற்றி நோக்கும் போது பல்வேறு தளங்களில் நின்று நோக்கமுடிகிறது.

1. ஆலயச் சூழலில் வளர்ந்த கலை வடிவங்கள்
2. இசைவளர்த்தநிறுவனங்கள்
3. இசைவிழாக்கள்
4. நல்லூர் ஆலய உற்சவ கிரியைகளில் வளர்ந்த இசைக்கலை

இலங்கைத் தமிழ் இசை பாரம் பரியமானது இலங்கைக் கலைஞர்கள் தமிழகத்தின் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சென்று “சங்கீதபூக்ஷணங்களாக” கலைஞர்கள் தாயகம் திரும்பியநிலையிலே பாரிய மாற்றத்தினை சமூகமட்டத்திலே ஏற்படுத்தியிருந்தது. தமிழகத்தின் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் சென்று வந்த சங்கீதபூக்ஷணங்கள் தனிப்பட்ட முறையிலும், சிலர் இணைந்து நிறுவனம் சார்ந்தமுறையிலும் சமூகத்திற்கு இசைக் கலையுடனான உறவினை மேம்பாடுத்துவதிலே முனைப்பாக செயற்பட்டனர்.

1) ஆலயச் சூழலில் வளர்ந்த கலை

ஷடிவங்கள்

நல்லூர் ஆலய உற்சவங்களிலே தேவதாசிகளின் நாட்டிய நிகழ்வுகளும் வாணவேடிக்கைகளும் முனைப்புப் பெற்றிருந்த காலம். ஆரவாரமும் கோலாகலமும் நிறைந்த ஒரு திருவிழா வழக்கம் அந்த காலத்திலே இருந்தது.1 தமிழையும் சைவத்தையும் காக்க பெருமகனார் நாவலர் அவர்கள் நாட்டியத்தின் விளைவினால் வழி தவறி சென்று கொண்டிருந்த சமூகத்தை நல்வழிப்படுத்தும் நோக்கிலே இக்கலை வடிவங்களை ஆலயச்சூழலிலிருந்து அப்புறப்படுத்தினார். பக்தி வழிபாட்டுக்கு முதலிடம் கொடுத்தார்.

1.1) பண்ணிசையும் புராணபடனமும்

நாவலர் அவர்கள் திருமுறைப் பாராயணத்துக்காக செய்த சேவைகள் அளப்பரியன. இவரது திருப்பணிகள் பற்றி இவரது மறைவின் போது தமிழறிஞர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களால் அளிக்கப்பட்ட இரங்கற்பாவிலே “நல்லை நகர் நாவலர் பிறந்திலரேல் சொல்லு தமிழெங்கே, சுருதியெங்கே, புராண ஆகமங்கள் எங்கே”..... என்று குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது ஸ்ரீலஸ்ரீ நாவலர் அவர்களது பணிகளுக்கான ஒரு அளவீடாக குறிப்பிடமுடியும்.

நல்லூர் ஆலயச் சூழலில் சைவ சேனாதிபதியாக நின்று சைவத்தைப் புனிதப்படுத்திய நாவலரவர்கள் நல்லூர் கோயிலின் தெற்குப் பகுதியில் சைவ மடம் ஒன்றை ஸ்தாபித்து தமிழ்நாட்டின் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் இருந்து ஒதுவார் மூர்த்திகளை வரவழைத்து இந்த

மடத்திலேயே தங்கவைத்து மகோற்சவ காலங்களில் சுவாமிக்கு பின்னால் தமிழ் வேதமாகிய திருமுறைகளை படிக்கும் மரபை ஏற்படுத்தியிருந்தார்.

இறைவனின் வீதி உலாவின் போது இறைவனின் முன்னே மந்திர கோஷம் ஒலிக்க பின்னே தமிழ் வேதமாகிய திருமுறை ஒலிக்க முருகப் பெருமான் பவனி வரும் ஒரு அற்புதமான சூழலை இவர் ஏற்படுத்தி இசைவழி சமூகத்தை இறைவன் நோக்கி வழிப்படுத்தினார்.

அன்னியராட்சிக்காலத்திலே சைவத்தை வாழவைத்தது கந்தபுராணம். இது வரலாறு குறிப்பிடும் உண்மை. இதற்குப் பெரிதும் ஆதாரமாக விளங்கியது நல்லை நகரே என்றால் மிகையில்லை.

இந்த நோக்கத்திலேதான் 31.12.1847 அன்று இவரால் தொடக்கி வைக்கப்பட்ட புராணபடனமானது யாழ்ப்பாணத்திலே ஒரு புராண படன மரபையும், கதாபிரசங்க மரபையும் தோற்றுவித்தது எனலாம்.

நல்லைக் கந்தன் ஆலயத்தில் நடைபெற்ற கந்தபுராணபடன நிகழ்வில் நாவலரின் மருகர் வித்துவ சிரோன்மணி பொன்னையா பிள்ளை பாடல்களைப் படிக்க நாவலர் பெருமான் பயன் சொல்லியிருக்கிறார். இதனைத் தொடர்ந்து நல்லூரை அண்டியிருந்த பல சைவ மடங்களிலே புராணபடனம் என்பது பெரும் வழக்கமாகி சமூகத்திற்கு சமயத்தின் மெய்ப்பொருளை எடுத்துச்சொல்வதில் முனைப்புடன் செயற்பட்டன.

புராணபடனத்திற்கான சில இசையியல் வரன்முறைகள் ஏற்படுத்தப்

பட்டிருந்தன. இவை செவ்வனே பின்பற்றப்படாவிடினும் இந்த வரன் முறைகளை அனுசரித்தே புராண படனங்கள் இம் மடங்களிலே நிகழ்த்தப்பட்டன.

1.2) கதாப்பிரசங்கம்

கதையை செவ்வனே சுருதி, லயம் கூட்டி இசையோடு பாடி மக்களைச் சென்றடையச் செய்வது “கதாப்பிரசங்கம்” எனப்படுகிறது. பொருள் பொதிந்த தத்துவங்களை அர்த்தம் பொதிந்ததாக இலகுவாக்கி அதேநேரம் இனிமை கூட்டி வழங்கும் கலை இது.

சமய அறிவை சாதாரண மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் இசை உரை இரண்டையும் கலந்து ஆற்றுப் படுத்துவதே கதாப்பிரசங்கம் ஆகும் இந்தக் கலையை இந்தியாவிலும் அதனை அண்டிய கேரளா, ஆந்திரா, மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களிலும் காத்திரமான சமூக கலை வடிவங்களாக பின்பற்றப்பட்டு வந்திருப்பது ஆய்வுகள் மூலம் அறிய முடிகிறது. சச்சிதானந்த ராசயோகி என்ற துறவுப் பெயரை பின்னாளிலே தனதாக்கிக் கொண்ட வட்டுக்கோட்டை சங்கர சுப்பையர், நாகலிங்க பரதேசிக சுவாமிகள், மாணிக்கத்தியாகராசா, குப்பிளான் செல்லத்துரை, கொக்குவில்த.குமாரசாமிப்புலவர், இரத்தினபுரி வழக்கறிஞர் க. சிதம்பரநாதன், மணிபாகவதர் என்று போற்றப்பட்ட சீ.சீ. எஸ்.மணிஐயர் முன்னாள் நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன குரு முதல்வர் ஸ்ரீலஸ்ரீ சாமிநாத தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள், அளவெட்டி அருட்கவி.சீ. விநாசித்தம்பி, கல்வயல் விநாசித் தம்பி,

திருகோணமலை பண்டிதர் நித்தியானந்த சர்மா, வடிவேல், சுழிபுரம், சிவ அன்பு நல்லூர் கனக.கணேசசுந்தரம் போன்ற நன்கு பிரசித்தமான சிறந்த கதாப்பிரசங்கிகள் மரபானது இலங்கையிலே காணப்படினும், நல்லைநகரை அண்டி கதாப்பிரசங்கக்கலையினுக்கு ஓர் முத்தாக விளங்கும் முத்தமிழ் குருமணி சிசி எஸ் மணிஐயர் பற்றி பேசாது இருக்க முடியாது. இவரது காத்திரமான இசையறிவும் குரல் வளமும் இக்கலையின் செழிப்பிற்கும் சமூகத்திலே இக்கலை ஒரு முக்கிய இடம் பெறுவதற்கும் காரணமாக இருந்தன. இவருடைய அடித்தளங்களை பின்பற்றியே ஏனைய பிரசங்கிகள் வழி நடந்தார்கள் என்றும் கூறலாம்.

முத்தமிழ் குருமணியின் தடம் பற்றி நல்லையிலே தடம்பதித்த அடுத்த கலைஞராக நல்லூர் கனக கணேச சுந்தரன் அவர்களைக் குறிப்பிட முடியும். தன்னை முழுமையாகவே இந்தக் கலைக்காக அர்ப்பணம் செய்த ஒரு கலைஞராவார்.

பின் வந்தகாலங்களிலே நல்லூர் கந்தனுக்கருகிலே கந்தனது மகோற்சவ காலங்களிலே பல வருடங்களாக 27 தினங்களும் ப்ரம்மஸ்ரீ நித்தியானந்த சர்மா அவர்களால் குருமணியின் சன்னிதானத்திலே முன்னெடுக்கப்பட்டுவந்த கதாப்பிரசங்கநிகழ்வு முக்கியமாக இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டும்.

2) இசை வளர்த்த நிறுவனங்கள்

நல்லையை அண்டிய பிரதேசங்களிலே பல இசை, நடன வகுப்புக்கள் மாணவர்களுக்காக முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்தன. இவ்வகுப்புக்கள்

தனிப்பட்டவைகளாகவும் அல்லது சில கலைஞர்கள் இணைந்து நிறுவனங்களை அமைத்து கலைகளை முறையாக பயிற்றுவித்து வந்தனர். இந்த வகையிலே காலந்தோறும் தோற்றம் பெற்று இசைக்கலைவளர்த்த சில நிறுவனங்கள் பற்றி இங்கு நோக்கலாம்.

2.1) யாழ்ப்பாணம் அண்ணாமலை இசைத்தமிழ் மன்றம்

முதன் முதலில் நல்லையை அண்டி இசை வளர்க்கத் தோன்றிய முக்கியமான நிறுவனமாக யாழ்ப்பாணம் அண்ணாமலை இசைத்தமிழ் மன்றத்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும். யாழ்ப்பாணம் அண்ணாமலை இசைத்தமிழ் மன்றம் 1958ஆம் ஆண்டு தைப்பூச தினத்தன்று யாழ்ப்பாணம் கன்னாதிட்டி மாகாணியம் மன் ஆலயத்தின் முன்பாக சிறப்பாக ஆரம்பித்திருந்த பொழுதிலும், பின்வந்த ஒரு சில வருடகாலங்களிலே ஏற்பட்ட மாணவர்களின் தொகை அதிகரிப்பினால் வகுப்புக்கள் தற்பொழுதுள்ள நல்லை ஆதீனம் அமைந்திருக்கின்ற இடத்திலே இசை வகுப்புக்களை நடாத்தத் தொடங்கியது. இது 1960 தொடக்கம் 1970 காலப்பகுதிக்குள் எனக் கொள்ளலாம்.

இதில் முக்கியமாக அமரர் சங்கீதபூக்ஷணம் உடுவில் சண்முகரத்தினம், வேயங்குழல் வித்துவான் அமரர் திரு.அ.நமசிவாயம் அமரர் இசைமணி வயலின் வித்துவான் மு.சித்திவிநாயகம், அமரர் சங்கீதபூக்ஷணம் நல்லூர் கோவிந்தராசா, அமரர் சங்கீதபூக்ஷணம் இராசலிங்கம், அமரர் சங்கீதபூக்ஷணம் பே.சந்திரசேகரம், அமரர்

சங்கீதபூக்ஷணம் திரு எஸ் பாலசிங்கம், அமரர் சங்கீதபூக்ஷணம் மு.சு.நடராசா, சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்த மிருதங்க வித்துவான் ஏ.எஸ். இராமநாதன் மற்றும் இன்னும் பல சங்கீத ரசிகர்களும் இணைந்து யாழ்ப்பாணம் அண்ணாமலை இசைத்தமிழ் மன்றத்தினை உருவாக்கினார்கள்.

1980களின் பின்னர் இம்மன்றத்தின் தூண்களாயிருந்த பல வித்துவான்கள் மறைந்துபோக அமரர் சங்கீதபூக்ஷணம் திரு எஸ் பாலசிங்கம் மற்றும் அமரர் சங்கீதபூக்ஷணம் திரு வேலாயுதபிள்ளை போன்றோரின் அர்ப்பணிப்பினால் தமிழியிசையினை வளர்ப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டு மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் நல்லூர் ஸ்தான சி.சி.த.க பாடசாலையில் தொடர்ந்தது. 1991இன் பின்னர் மாணவர் எண்ணிக்கை மேலும் அதிகரிக்க நல்லூர் பண்டாரக்குளம் மருதவளவு பிள்ளையார் கோவில் மடத்தில் இறுதி வரை இயங்கியது. 1995 இல் இடம் பெற்ற யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வின் பின்னர் சில காலங்கள் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பிலே தொடர்ந்திருந்தாலும் மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் 1995பின் நிறைவிற்கு வந்தது என்றே கூறலாம்.

2.2) நல்லூர் இளங்கலைஞர் மன்றம்

சங்கீதபூக்ஷணம் பொன் சுந்தரலிங்கம் அவர்களது அயராத முயற்சியினால் ஏறக்குறைய 1970களிலே அம்மன்றம் தன்னுடைய இசைப்பணிகளை நல்லூர் திவ்ய ஜீவன சங்க மண்டபத்திலே ஆரம்பித்திருந்தது. இசை வகுப்புக்கள் முதன்மையாக

நடாத்தப்பட்டன. முன்னணி இசைக் கலைஞர்கள் இங்கு வகுப்புக்களை முன்னெடுத்திருந்தனர். இன்னிசை வேந்தர் சங்கீதபூக்ஷணம் திரு பொன் சுந்தரலிங்கம், வயலின் வித்துவான் அமரர் உ. இராதாகிருக்ஷணன், மிருதங்க வித்துவான் திரு ம. மகேந்திரன், வீணை வித்தகி திருமதி வரதா மற்றும் சங்கீத பூக்ஷணம் அமரர் திருமதி சுந்தரேஸ்வரி ஜெயகுமார் டி, நாட்டியவித்தகி நளாயினி இராஜதுரை எனப்பெரும் கலைஞர் களால் கலைவகுப்புக்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன.

வார இறுதிநாட்களிலே இசை வகுப்புக்களும் பருவம் தோறும் கலைவிழாக்களுமாக நல்லூர் சூழலைக் கலைமயப்படுத்துவதிலே இம் மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் சிறப்புற்றிருந்தன.

1980களிலே தனக்கென இருப்பிடத்தைத் தெரிவுசெய்து தமிழக இசைமேதை வித்துவான் பாலமுரளி கிருக்ஷணா அவர்கள் திருக்கரங்களால் அடிக்கல் நாட்ட இன்றைய மன்றம் எழுந்தது. அந்த இசை மேதையின் இசை மழையோடு ஆரம்பமாகிய இம் மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் நல்லூரான் துணையால் மிகச்சிறப்பாக செயற்பட்டு வந்தது.

இசைவிழாக்கள், அரங்கேற்றங்கள், சற்குரு ஸ்ரீதியாகராஜ உற்சவம் என பல விழாக்கள் சிறப்பாக முன்னெடுக்கப்பட்டன.

2.3) நல்லூர் சோமராகம் இசைமன்றம்

மற்றும் நல்லூர் சாரங்கா இசைமன்றம்

இந்த இரு இசைமன்றங்களும் நல்லைப்பதியின் அருகிலே செயற்பட்டு

வருகின்றது. சோமராகம் இசை மன்றமானது திருமதி குமுதா உமாகாந்தன் அவர்களாலும், சாரங்கா இசைமன்றம் திருமதி வாசஸ்பதி ரஜீந்திரன் அவர்களாலும் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. மாணவர்களுக்கான கற்றல் நடவடிக்கைகளை முதன்மையாகக் கொண்டு இந்த மன்றங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. சோமராகம் இசைமன்றத்தின் இயக்குனரான திருமதி குமுதா உமாகாந்தன் அவர்கள் தன்னுடைய குருநாதராகிய மறைந்த இசைக்கலைஞர் சங்கீதவித்துவான் திலகநாயகம் போல் அவர்களது சிரார்த்ததினத்திலே தன்னுடைய மாணவர்களைக் கொண்டு ஒரு குரு அர்ப்பணமாக இசைநிகழ்வினை வருடந்தோறும் நல்லை ஆதீனத்திலே சிறப்பாக முன்னெடுத்துவருவது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

3) ஆயைச் சூழலில் நிகழ்ந்த இசை விழாக்கள்

நல்லூரிலே வளர்ந்த இசைக்கலை பற்றிப்பேசுகின்ற பொழுது இசைவிழாக்கள் பற்றிப்பேசா திருக்க முடியாது. இசைவிழாக்கள் கலைஞர்களின் ஆற்றல்கள் வெளிப்படுத்தப்படுவதற்கான களம் என்பதற்கப்பால் சமூகத்தினை ஒன்றிணைத்து நமது கலை கலாசார வடிவங்களை உரிய முறையிலே கையளிப்புச் செய்யவும், நாளாந்த வாழ்க்கையிலே ஓடிக்களைத்துப் போயிருக்கின்ற மக்களுக்கான மனங்களை சமப்படுத்துகின்ற சமூக செயற்பாடாகவும் இந்த விழாக்கள் அமைகின்றன. இந்த வகையிலே நல்லூரை அண்டிய சூழலிலே

காலந்தோறும் பல இசை விழாக்கள் பெரும்அளவிலே முன்னெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்றும் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

3.1) வித்துவசபை இசைவிழா

இந்த நிலையிலே, சிறு முயற்சிகளாக நிகழ்ச்சிகள் ஆலயச்சூழலிலே காலந்தோறும் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தாலும், 1960களிலே “வித்துவ சபை” என்கின்ற அமைப்பினால் வருடம் தோறும் நல்லூர் ஆலயத்தின் வடக்கு வீதியிலே 15 தினங்கள் தொடர்ச்சியாக ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டிருந்த மாபெரும் இசை விழா பற்றி நல்லூர் அருகே வளர்ந்த இசைமரபு பற்றி பேசும் போது கண்டிப்பாக எடுத்துக் கூறப்பட வேண்டும். குறித்த காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இசை மேதைகளாகிய பரம்தில்லைராஜா, வயலின் வித்துவான் வி, கே குமாரசாமி, வயலின் வித்துவான் வக்கீல் செந்தில்நாதன், மற்றும் மணி அய்யர் போன்றவர்கள் முன்னின்று ஏற்பாடுசெய்த இசைவிழாவாக இது அமைந்திருந்தது. இலங்கையின் புகழ்பூத்த இசைக்கலைஞர்களும் தமிழ்நாட்டு இசை கலைஞர்களும் இணைந்திருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

இந்த இசை விழாவில் கலந்து கொண்டிருந்த இலங்கையைச் சேர்ந்த மிக முக்கியமான இசைக்கலைஞர்களாக இசைப் புலவர் சண்முகரத்தினம், பரம்தில்லைராஜா, திருமதி சரஸ்வதி பாக்கியராஜா, ராம் குமாரசாமி, சண்முகப்பிரியா சோமசுந்தரம், லிங்கம் சகோதரர்கள், புஷ்பரத்தினம், திருமதி

லக்ஷ்மி பாலகிருஷ்ணன், திருமதி சத்தியபாமா ராஜலிங்கம் போன்ற வாய்ப்பாட்டு கலைஞர்களும், சித்திவினாயகம், சர்வேஸ்வரசர்மா போன்ற வயலின் வித்வான்களும், சிதம்பரம் எஸ் ராமநாதன் மற்றும் பாக்கியநாதன் போன்ற மிருதங்க வித்துவான்களும் மிகவும் குறிப்பிட்டு சொல்லப்பட வேண்டியவர்கள்.

இந்த இசை விழாவின் சிறப்பான அம்சமாக இசைத் துறையில் தங்களுடைய முதன்மை துறையாக ஏற்றுக்கொள்ளாத, அதேவேளையில் வேறுதுறை சார்ந்த நிபுணத்துவம் மிக்க இசைக் கலையில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் அரங்க அளிக்கைகளிலே ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்காக ஒருநாள் ஒதுக்கப்பட்டது. இத்தினத்திலே வக்கீல் தொழில் புரிந்து வந்த திரு செந்தில்நாதன் அவர்களது வயலின் கச்சேரியும், மருத்துவத் துறையில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த டாக்டர் மகேஸ்வரன் மற்றும் அவருடைய சகோதரர் சங்கீத பூக்ஷணம் திரு. பரராஜசிங்கம் அவர்களது இசைக்கச்சேரியும், கல்வியியல் துறையில் பேராசிரியராக பணியாற்றி இருந்த பேராசிரியர் சதாசிவம் முத்துலிங்கம் அவர்களது இசைக்கச்சேரியும், நிலஅளவையாளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த திரு குகதாசன் அவர்களது வீணை கச்சேரியும், கணக்காளராக பணியாற்றிக்கொண்டிருந்த திரு மூர்த்தி ஐயர் அவர்களது புல்லாங்குழல் இசைக்கச்சேரியும், வைத்தியத் துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்றிருந்த மருத்துவர கங்காதரன் அவர்களது புல்லாங்குழல் கச்சேரியும், மற்றும் மருத்துவர் சிவஞானசுந்தரம் அவர்களின் பண்ணிசை

கச்சேரியும் சிறப்பாக பிரதான இசைக் கலைஞர்களது இசை நிகழ்வுகளுக்கு சற்றும் சளைக்காமல் நிகழ்ந்ததாக அந்த காலத்திலே இந்த இசைவிழாவிலே கலந்துகொண்டு இசை மாந்திய ரசிகர்களின் அனுபவக் குறிப்புக்களில் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. மேலும் இன்றைய காலங்களைப் போலல்லாது கலைஞர்களிடையே இணக்கமான ஒரு சூழ்நிலை இருந்ததாகவும் ஒருவருடைய இசைக் கச்சேரிக்கு ஏனைய வித்துவான்கள் முன் வரிசையிலே அமர்ந்து இசைநிகழ்வை இரசிப்பார்கள் என்றும் கிடைக்கின்ற குறிப்பானது ஆதாரப்படுத்துகின்றது. இதன் வாயிலான அந்தக் கால கட்டத்திலே நல்லூரிலே இசை பெற்றிருந்த சமூக இணக்கம் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

3.2) நல்லூர் தெய்வீக இசையரங்கு

நல்லூர் முருகனின் திருவிழா காலத்தை முன்னிட்டு நல்லூர் இளங்கலைஞர் மன்றத்தினால் 1997 இலிருந்து முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்ற இசைவிழா இதுவாகும். இன்றும் தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் துர்க்கா மணி மண்டபத்தில் இந்த இசை விழா தொடர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. இந்த இசைவிழாவிலே இலங்கையில் இருக்கக்கூடிய முதுபெரும் கலைஞர்களும் இளங்கலைஞர்களும், தற்பொழுது புலம்பெயர் தேசங்களிலிருந்து திருவிழாவிற்காக வருகை தருகின்ற கலைஞர்களும் இசைக்கச்சேரிகளை நிகழ்த்துகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

3.3) பெளர்ணமி இசைவிழா

நல்லூர் ஆலய சூழலில் இருக்கின்ற மனோன்மணி அம்மன் ஆலயத்தில் மாதத்தின் ஒவ்வொரு பெளர்ணமி தினத்திலும் மறைந்த வயலின் வித்துவான் திரு ஆர் எஸ்கேசவமூர்த்தி அவர்களின் அயராத உழைப்பினால் அவர்களது மாணவர்களின் உதவியுடன் மாதம்தோறும் “பெளர்ணமி இசைவிழா” நடத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு பெளர்ணமிக்கும் ஒவ்வொரு கலைஞர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டு, மூன்று மணி நேர இசைக்கச்சேரி மனோன்மணி அம்மன் முன்றலில் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வந்தது. தொடர்ச்சியாக ஏழுண்டு ஆண்டுகள் மாதந்தோறும் இந்த இசை நிகழ்வானது தவறாது நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தது. பெளர்ணமி இரவின் நிலவொளியில், எண்ணெய் விளக்குகளின் திருவொளியில் ஆலயச் சூழலில் மாலையிலேயே நடத்தப்படுகின்ற இந்த இசை கச்சேரி நிகழ்வானது ரம்மியமான ஒரு சூழலையும் ஏற்படுத்தியிருந்தது என்று நிகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். இந்த இசை நிகழ்வும் யாழ்ப்பாணத்திலேயே நடந்திருந்த அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக கைவிடப்பட்டது.

3.4.) நல்லூர் ராகவேந்திரா ம்ருத்திகா பிருந்தாவனம்

சங்கீதபூக்ஷணம் அமரர் திரு திலகநாயகம் போல் அவர்களது அயராத முயற்சியினால் நல்லூரை அண்டி இருக்கின்ற ராகவேந்திர சுவாமிகளின் சன்னிதானத்தில் ஒவ்வொரு மாதமும் குறித்த தினத்தில்

இசைக்கச்சேரிகள் சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடாத்தப்பட்டு வந்தன. மாதம் ஒரு கச்சேரி என்ற வகையிலேயே சிறந்த இசைக் கலைஞர்களை தெரிவு செய்து அவர்கள் பாடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கிக் கலைஞர்களை ஊக்குவித்து வந்தது. இந்த இசை கச்சேரியின் சிறப்பு யாதெனில் ஒவ்வொரு மாதமும் நடைபெறுகின்ற இந்த கச்சேரியில் கலந்து கொள்கின்ற குறித்த கலைஞர் கட்டாயமாக கர்நாடக இசையில் ஒவ்வொரு கலைஞனும் தன்னுடைய ஆற்றலை காத்திரமான முறையில் வெளிப்படுத்தக்கூடிய “ராகம், தாளம், பல்லவி” என்கின்ற அமைப்பினை கண்டிப்பாக பாடுதல்வேண்டும் என்பது இந்த இசைவிழாவின் எழுதாத விதியாக இருந்தது. இன்னிலையில் கலைஞர் களுக்குத் தங்கள் ஆற்றலை வெளிப் படுத்துவதற்கு ஒரு களமாக இருந்தது என்பதற்கப்பால் இளம் கலைஞர் களுக்கும் இசை ஆர்வலர்களுக்கும் இந்த இசைக்கச்சேரி நிகழ்வானது மிகுந்த திருப்தியினை வழங்கி இருந்தது என்றால் மிகையில்லை. ஆனால் சங்கீதபூக்ஷணம் திரு எல் திலகநாயகம் போல் அவர்களது மறைவின் பின் இது தொடராமல் கைவிடப்பட்டது.

3.5) இலங்கை கம்பன் கழகம் இசை

வேள்வி

நல்லூர் ஆலய சூழலில் தமிழுக்காக கணம்தோறும் உழைத்து வருகின்ற அமைப்பு கம்பன் கழகம். மதிப்பிற்குரிய உலகறிந்த அறிஞர் கம்பவாரிதி திரு ஜெயராஜ் அவர்களும் அவருக்கு உறுதுணையாக இருக்க கூடிய அவருடைய நண்பர்களும் இணைந்து

1980 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் நல் லூரிலே இக் கழகத் தை ஆரம்பித்தனர்.

1980கள் யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தவரையிலே மிகவும் சிக்கலான சமூகநிலை ஏற்பட்டிருந்தகாலமாகும். நாட்டுச் சூழ்நிலை கலைகளின் செயற்பாடுகளுக்கு இடையூறாக இருந்த காலமாகும். இசைக்கச்சேரிகள், பிரசங்கங்கள் எல்லாமே மிகக் குறைவாகவே நடத்தப்பட்டுவந்தது. உயிருக்குப்பயந்து வீடுகளிலே மக்கள் ஒடுங்கியகாலம். சமூகத்திற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்கின்ற எண்ணம்கொண்ட இந்த இளைஞர்கள் கவனிப்பாரற்ற நிலையிலே இருந்த கலைகளை அழிந்துவிடாமல் காக்க நினைத்து முயற்சிகள் எடுத்தனர். இது அந்தக்காலத்திலே கலைஞர் களுக்கும் சரி சமூகத்திற்கும் சரி மனதளவிலே ஆறுதலைக்கொடுக்கும் ஒன்றாக அமைந்த அதேவேளை சமூகத்திலே கலைகள் மறைந்து போகாமல் காத்துக்கொள்ளவும் கூடிய ஒரு செயற்பாடாக இருந்தது.

ஆரம்பத்திலே கதாப்பிரசங்கங் களும், கம்பன் சார் சொற்பொழிவு களுமே இக்கழகத்திலே இடம்பெற்றன. பின்னர் சற்குரு ஸ்ரீ தியாகராஜ உற்சவம் மிகுந்த பக்திபூர்வமாக யாழ்ப்பாணத் திலே இவர்களால் முன்னெடுக்கப் பட்டது. வாழ்க்கையிலே ஒரு பிடிப் பற்று வாழ்ந்துகொண்டிருந்த தமிழ் சமூகத்துக்கும் கலைஞர்களுக்கும் இது புத்துணர்வைக் கொடுத்த நிகழ்வாக அமைந்தது. கலைஞர்களின் இசைக் கச்சேரிகளுக்கு சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட்டன. (செவ்வி சங்கீத பூக்ஷணம் தர்மபூபதி சிதம்பரநாதன்) யாழ்ப்பாணம், இலங்கையின் ஏனைய

பகுதிகளுடன் தொடர்பற்றிருந்த காலகட்டமாகக் காணப்பட்டமையால் இவை யாழ்ப்பாணத்துக் கலைஞர்கள் மாத்திரமே கலந்துகொள்ளக்கூடிய விழாக்களாக இருந்தன. இவ்வாறான செயற்பாடுகளால் கம்பன்கழகம் இலங்கையின் இசை மேம்பாட்டுக்கும் அதன் இருப்புக்கும் பாரிய பணி ஆற்றி இருக்கின்றது என்று கூறமுடியும்.

1980களில் கம்பன்கழகத் தினரால் நிகழ்த்தப்பட்ட பாரதி நூற்றாண்டு விழாவிலே திருமதி சத்தியபாமா ராஜலிங்கம், திரு பரம்தில்லைராஜா, சங்கீதபூக்ஷணம் பொன் சுந்தரலிங்கம் போன்றோரின் கச்சேரிகள் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தமை - மற்றும் இலங்கை நாதஸ்வர மேதை என்கே பத்மநாதன், வயலின் வித்துவான் உ.ராதாகிருஷ்ணன் இணைந்த கெஞ்ஜிற்கச்சேரிகள், இசை வித்துவான் களைக் கொண்டு கம்பன்பாடல்களைப் பாடவும், நாட்டியக் கலைஞர்களைக் கொண்டு பொருத்தமான கம்பன் பாடல்களை நாட்டிய அமைப்பு வாயிலாக மேடையேற்றுவது போன்ற புதிய பல நிகழ்ச்சிகளை மக்களின் ரசனைக்காக இக்கழகத்தினர் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தனர்.

இவைமட்டுமல்லாமல் இலங்கையின் மூத்த கலைஞர்கள் கலைக் காற்றிய பணியினை கௌரவிக்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு தியாகராஜ ஆராதனை விழாவிலும் “இசைப் பேரறிஞர்” விருது வழங்கி அவர்களை கழகம் கௌரவித்து வருகின்றது. இலங்கையின் காலச்சூழல் கம்பன் கழகத்தினரையும் புலம் பெயரச்செய்த போது இலங்கையின் தலைநகரான கொழும்பை மையமாகக் கொண்டு

இக்கழகம் செயற்படத் தொடங்கியது. இது பின் வந்தகாலங்களிலே தென்னிந்தியக்கலைஞர்களை வரழைக்க மிகவும் ஏற்றவொரு களத்தினை அமைத்துக் கொடுத்தது. இன்று இவர்கள் மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்திலே தமது கலைப்பணியைத் தொடருகின்றார்கள். கொழும்பிலும் நல்லூரிலும் கலைச்சேவையாற்றும் ஒரே கழகமாகக் கம்பன்கழகம் திகழ்கின்றது.

3.6) கந்தபுராண விழா

இந்து கலாசார அமைப்பினால் தற்பொழுது முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்ற கந்த புராண கலாசார விழாவானது நல்லைக் கந்தனின் திருவிழா காலத்தை முன்னிட்டு நல்லை ஆதீனத்தில் 25 தினங்கள் இசை நடன நிகழ்வுகளை ஏற்பாடு செய்து வருகின்றது. இந்த நிகழ்வானது குறிப்பாக சிறுவர்களுக்கும், இளம் கலைஞர்களுக்கும் சந்தர்ப்பத்தை வழங்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டு அனேக அறநெறி பாடசாலைகளில் கல்வி பயில்கின்ற குழந்தைகளுக்கும் யாழ் நகரை அண்டி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இசைக் கலைஞர்களுக்கும் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து வருகின்றது. சமகாலத்தில் திருவிழாக் காலங்களில் மிக விமரிசையாக முன்னெடுத்து வருகின்ற நிகழ்வுகளில் இந்து கலாசார அமைச்சினால் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற இந்த நிகழ்வும் குறிப்பிட்டு கூற வேண்டிய ஒன்று. குழந்தைகளுக்கு மிகச் சிறந்த முறையில் கலைகளிலும் சமய கல்வியிலும் ஊக்கத்தையும் ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் நிகழ்வுகள் சிறப்பாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

4) நல்லூர் ஆலய உற்சவ கிரியைகளில்

வளர்ந்த இசைக்கலை

ஆரம்பகாலங்களில் தேவதாசிகளின் ஆடல் நிகழ்வுகள் நல்லைக்கந்தன் உற்சவ தினங்களிலே முக்கியமான இடம் பெற்றிருந்தன. ஆனால் இந்த நிகழ்வானது சமூகத்தினையும் சைவ பாரம்பரியத்தையும் தவறான போக்கிலே செல்வதற்கு வழிப்படுத்துவதை உணர்ந்த சைவசேனாதிபதி ஆறுமுக நாவலர் பெருமானின் கடுமையான முயற்சியின் பயனாக ஆலய கருமங்களிலிருந்து தேவதாசிகளின் ஆடல் நிகழ்வுகள் வெளியேற்றப்பட்டது. ஒதுவார் மூர்த்திகளின் பண்ணிசையும் வேத மந்திரங்களும் வழிபாட்டு முறைகளில் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தன.

பின் வந்த காலங்களில் ஏறக்குறைய 1970 காலப்பகுதிகளிலே இறைவனை இசையால் வழிபடும் சிறப்பினை உணர்ந்து ஆலய நிர்வாகத்தினர் ஆலயத்தின் திருக்கேணியில் அமைக்கப்பட்டிருந்த சிறப்பான மணிமண்டபத்தில் பக்தர்கள் புடைசூழ திருவிழாக்காலங்களில் இசை நிகழ்வுகளை பக்திபூர்வமாக ஏற்பாடு செய்து இருந்தனர். குறிப்பாக மணி அய்யருடைய இசை நிகழ்வு, மற்றும் ஏனைய இசைக்கலைஞர்களும் இந்நிகழ்விலே உள்வாங்கப்பட்டிருந்தனர். அந்த இசை நிகழ்வானது பக்தியின் ஆராதனையாக நல்லைக்கந்தனுக்கு சூட்டப்பட்ட நிகழ்வாக கலைஞர்களால் கருதப்பட்டு மிகச் சிறப்பாக நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தது.

இதன்பின்னர் வருடாந்த உற்சவ காலங்களில் நல்லைக்கந்தன் உள்வீதி

உலா வருகின்ற பொழுது சிறப்பான தினங்களில் இறைவனுக்கு இசையால், மிருதங்கம், வயலின், புல்லாங்குழல் போன்ற இசைக் கருவிகளால் இசை மாலை சூட்டி வழிபாடியியற்றப்படுகின்றது. மேலும் கஜவல்லி மகாவல்லி உற்சவம், சந்தான கோபாலர் உற்சவம், மாம்பழத்திருவிழா போன்ற சிறப்பான காலை உற்சவங்களின் போது ஆலயத்தின் வசந்த மண்டபத்தின் முன்னே இருக்கக் கூடிய சிறிய அரங்கத்தில் அதிகாலை வேளையிலே இசைக்கச்சேரிகள் சிறப்பான முறையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. அருணகிரிநாதர் உற்சவத்தின்போது திருப்புகழுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற முக்கியத்துவம் கவனிக்கத்தக்கது. இவை தவிர கார்த்திகை உற்சவ தினத்தன்று சுவாமி வீதி உலாவின் பின்னர் வருடம் தோறும் தவறாது இசைக்கலைஞர்கள் மற்றும் வாத்திய கலைஞர்கள் அனைவரும் உள்வீதி பிரகாரத்தில் தங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களில் தங்களது இசை அர்ச்சனைகளை இறைவனுக்கு சமர்ப்பித்து வருகின்றனர். இந்த நிகழ்வானது இறைவனுக்கும் இசைக்கும் இடையே இருக்கின்ற பிரிக்க முடியாத பந்தத்தை சமூகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டுகின்ற ஒரு அருமையான நிகழ்வாக கருத முடிகின்றது. அந்தக் கணத்திலே நல்லையம் பதியானது இந்திரலோகமோ என்று எண்ணத்தக்க வகையில் இசையால் நிறைந்து, சூழல் இசையின் வசமாகி இறை அர்ப்பணமாக நிற்பதை உணர முடிகின்றது. நாதமே மூலம் என்பது அக்கணத்திலே தெளிவாகும்.

முடிவுரை

அழகு முருகன் நல்லைக் கந்தன்
எப்பொழுதும் இசைக்கு வசமானவன்.
காலம்தோறும் தனக்கு ஏற்ற முறையிலே
இசைக் கலைஞர்களை தன்னருகில்
அழைத்து அவர்களின் வாயிலாக
இசையை கேட்டு இன்புற்று இருப்பவன்.
எத்தனை இடர் வந்தபோதும் கலைஞர்

களை அரவணைத்து காத்து அவர்களை
சமூகத்திற்கு மீண்டும் அளித்தவன்.

இந்த வகையிலே அற்புதமான
பதியாம் நல்லூரிலே காலம்தோறும்
அவனருள் ஆட்சியின் கீழ் வளர்க்கப்
பட்ட இசைக் கலை மரபின் பல்வேறு
முகங்களை இந்த கட்டுரை வாயிலாக
தெளிவுபடுத்தியிருக்கின்றது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. பிரபந்தத்திரட்டு ஆறுமுக நாவலர்- பதிப்பு - இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்,
கொழும்பு- 1996 பக்:248
2. ஆறுமுகநாவலர்: சைவப்பெரியார் & சிவபாதசுந்தரனார்: தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு:
வை. ஏரம்பமூர்த்தி: பாரதி பதிப்பகம், யாழ்ப்பாணம்: 1950 பக் 67
3. பிரபந்தத்திரட்டு ஆறுமுக நாவலர் பதிப்பு - இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்,
கொழும்பு- 1996 பக்:250
4. “ஸ்ரீலக்ஷ்மி நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம்”- வே. கனகரத்தின உபாத்தியாயர் யாழ்ப்பாணம்
நாவலர் நூற்றாண்டு விழாச் சபையினரால் மறுபிரசுரமாக வெளியிடப்பட்டது. பக் : 110-111: 1968
5. நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் சரித்திரம்: வே . கனகரத்தின உபாத்தியாயர்: யாழ்ப்பாணம்
சைவப்பிரகாசயந்திர சாலை: சித்திரபானு ஸ்ரீ ஜப்பசிமீ 1882: பக் : 16-17
6. “ஈழநாட்டில் புராணபடனச்செல்வாக்கு” - பேராதனைப்பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர்
திரு. இரா வை கனகரத்தினம்- சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்- சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா
அப்பாக்குட்டி அவர்களின் மணிவிழாச் சபை வெளியீடு- தெல்லிப்பழை 1985 பக் - 159

குறிப்பு :

(இந்தக்கட்டுரைக்கான குறிப்புக்கள் மூத்த இசைக்கலைஞர்கள் (சங்கீதபூக்ஷணம் தர்மபூதி
சிதம்பரநாதன், சங்கீதபூக்ஷணம் தங்கலட்சுமி, சங்கீதவித்துவான் திருமதி சந்திரமதி சிவானந்தன்
மற்றும் இசைக்கலைஞர்களான நல்லூரைச்சேர்ந்த வயலின் வித்துவான் குமுதினி
உருத்திரகுமாரன் போன்றவர்களிடமிருந்தும், மூத்த இசைரசிகரான திரு சிவானந்தன்
இவர்களிடமிருந்தும் பெறப்பட்ட தகவல்களினடியாக எழுதப்பட்டது)

நாடகம் வாழ்க்கையை பிரதிபலிக்கின்றது

தேவநாயகம் தேவானந்த்
(B.A (Hons), M.A, M.Sc, M.Phil)

1.0 அறிமுகம்

“நாடகம் என்பது ஒரு இலக்கிய உரை, இது நடிப்பு கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல்கள் வழியாக செயலை சித்தரிக்கிறது. (ஜாவோட்ஸ்கே, 1966) நாடகம் என்பது ஒரு கலை இலக்கியத்தின் ஒரு வகை, இது செயல் மற்றும் மோதல்களை சித்தரிக்கிறது. தனது உணர்ச்சிகளை இயல்பாகக் கூறும் கவிஞரைப் போலல்லாமல், நாடகம் அவரது நோக்கங்களை நடிப்பு கதாபாத்திரங்கள் வழியாக வெளிப்படுத்துகிறது. ஒரு நாவலில் சித்தரிப்புகள் உள்ளன. ஒரு நாடகம், எழுத்துக்கள் மற்றும் குறிப்புகளின் உரையாடல்கள் வடிவில் செயலை உருவாக்குகிறது, செயல்கள் மற்றும் நிகழ்வுகளை விவரிக்கும். நாடக உரையாடல் இவ்வாறு இருவருக்கும் இடையிலான பாலமாகும் செயல்கள், இது ஒரு செயலின் விளைவாகும், மற்றொரு செயலுக்கான காரணமாகும். ” (வோல்கெனெடென்1963, ப.3)

நாடக உரையாடல்கள் ஒரு எளிய உரையாடல் மட்டுமல்ல, இது ஒரு தாளத்துடன் ஒரு தனித்துவமான உருவாக்கம். இது இரண்டு பிரிக்க முடியாத மற்றும் பல்வேறு அலகுகளை உள்ளடக்கியது, அவை காண்பியம் (ஒளியியல் சார்ந்தது) மற்றும் கேட்கக்கூடியது (ஒலியியல் சார்ந்தது).

நாடகம் அது உண்மையான நேரத்தில் நடைபெறுகிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு காட்சியும் வியத்தகு துண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டுமே உள்ளது. இது ஒரு குறிப்பிட்ட தருணத்தில் தொடங்குகிறது, பின்னர் நீடித்து ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முடிகிறது. ஒரு உண்மையான நடிப்பு நேரத்தின் வரம்பு, ஒரு வியத்தகு நேரத்தையும் உள்ளடக்கியது. இதற்கு பார்வையாளர்களின் புலனுணர்வு நேரத்தை ஒருங்கிணைப்பது மறை முகமாகவும் தோராயமாகவும் ஒரு வியத்தகு விடயமாக நாடகத்தில் நடக்கிறது. (லூக்கா,1987)

நாடகமும் வாழ்க்கையும் பெரும் பாலும் ஒன்றை ஒன்று பிரதிபலிக்கின்றன. இருப்பினும், கணிசமாக வேறுபடுகின்றன. சமூக வாழ்க்கையை விவரிக்க வியத்தகு நாடக உருவகங்கள் பல்வேறு வழிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன (டர்னர்,1982). நாடகத் தன்மை “நிஜ வாழ்க்கையில்” நுழைகிறது மற்றும் “நிஜ வாழ்க்கை” நாடகத்தில் இருக்கிறது. அன்றாட வாழ்க்கை செயல்களால் ஆனது, பெரும் பாலான கலாசார அறிவு செயல்களில் சேமிக்கப்படுகிறது (ஹஸ்ட்ரப்,1994) மற்றும் அரங்கு, “செயல் நடைபெறும் இடம், வாழ்க்கையை பிரதிபலிக்க வாய்மொழி மற்றும் உடல் சாதனங்

களைப் பயன்படுத்தும் மனித மொழியின் சிறப்பானது: சிலர் அரங்கைச் “செய்கிறார்கள்” ஆனால் எல்லாமே “அரங்கு” தான் (போல், 1998) என்ற பொருளில் எல்லோருக்கும் “செயலில் நம்மை அவதானிக்கும் திறன்” உள்ளது. “அரங்கு ஒரு செயல்முறையாக” காணப்படுவதன் காரணமாக மேம்பாட்டு இலக்குகளை அடைவதற்கான பகுதியாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அரங்கு ஆக்கிரமிப்பின் தன்மையைப் புரிந்துகொள்வதற்கான ஒரு வழியாகும் (யேகர், 2006). அரங்கு பலரின் ஒத்துழைப்புடன் கூடிய முயற்சி. அங்கு மக்களை ஆக்கபூர்வமான செயல் முறைகளில் ஈடுபட அழைக்கிறது, இதன் மூலம் அவர்கள் வளங்களை அனுபவிக்கவும் வெளிப்படுத்தவும் முடியும். படைப்பாற்றல் என்பது புதுமை அடையக்கூடிய ஒரு செயல் முறையாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது (ஸ்டீன், 1974). படைப்புச் செயல் பாட்டின் வெவ்வேறு நிலைகளுக்கான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் திறனில் மக்கள் வேறுபடுகிறார்கள், ஆனால் படைப்பாற்றல் என்பது ஒரு திறனை வளர்த்துக் கொள்ளக்கூடியது (ஹோர்கேகன், ஜோசப்சன், ரூ அல்சேக்கர், 2007). ஸ்மித்தின் (2005) கருத்துப்படி, படைப்புத் தொழில்கள் கலாசார இடைவெளிகளைக் குறைக்கும் மற்றும் ஒரு முதன்மை கருவியாக பேச்சு மொழியைச் சார்ந்திருப்பதை அகற்றும். நாடகம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சுயமரியாதை, உந்துதல் மற்றும் தன்னிச்சையை ஊக்குவிக்கிறது, பச்சாத் தாபத்திற்கான திறனை அதிகரிக்கிறது மற்றும் நிராகரிப்பதற்கான உணர் திறனைக் கொடுக்கிறது.

ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் அரங்கு, அதை மாற்றுவதற்கும், ஒடுக்குமுறையிலிருந்து விடுதலையை அடைவதற்கும் சமுதாயத்தில் தங்கள் பங்கை விமர்சன ரீதியாக விளக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையிலிருந்து உருவாகிறது. ஆனால் சமூக மாற்றத்தையும் அடக்கு முறையிலிருந்து விடுதலையையும் பெறுவதற்கு நாம் நாடகத்தைப் பயன்படுத்தலாமா? அரங்கின் சாத்தியமான செயலியக்கம் என்ன? ஒரு இலட்சிய இலக்கை எந்த அளவிற்கு அடைய முடியும்? என்ற கேள்விகள் உண்டு. பல்வேறு அரங்க வடிவங்கள் மனிதகுலவிடுதலைக்காக செயற்படுகின்றன, பிரயோக அரங்கு என்பது அரங்கை பாரம்பரியமற்ற முறையில் பயன்படுத்துவதாகும். இது மனித ஆக்கிரமிப்பில் மாற்றங்களைக் கொண்டுவர விரும்புகிறது நேரடி பங்கேற்பு மூலம், எல்லைகளுக்கு அப்பால் செயல்படுகிறது அரங்கு கட்டிடங்கள் மற்றும் பார்வையாளர்களின் பங்கேற்பை உள்ளடக்கியது (தாம்சன், 2003). இங்கு, ஒடுக்கு முறையை அகற்றுவதற்கும் அதிகாரம் செலுத்துவதற்கும் உத்திகளை உருவாக்குவதற்கும் மக்கள் தங்கள் பிரச்சினை தீர்க்கும் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ள அரங்கு உதவுகிறது. அன்றாட வாழ்க்கை மற்றும் எதிர்கால சவால்களுக்கு தங்களை, மற்றும் உள் மற்றும் வெளிப்புற ஒடுக்குமுறையை உடைக்க. அரங்க முறைகள் வெவ்வேறு ஒடுக்கப்பட்ட குழுக்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு உள்ளன. (கான்ராடி, 1999).

2.0 நிஜக் கதைகளை வெளிப்படுத்தும்

செயல் திறன் அரங்க இயக்கம்

நாடகத்தின் முக்கிய நோக்கம் மக்களின் கதைகளைச் சொல்வதாகும். 2002 முதல், நல்லூரைத் தளமாகக் கொண்டியங்கும் செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் நாடக நடவடிக்கைகளால் பல கதைகளை மேடைக்குக் கொண்டு வந்தது. “தனிப்பட்ட கதை செயல்திறன் மிக்க சமூக உறவுகளின் வடிவத்தை வெளிப்படுத்துகிறது, பல அர்த்தங்களைத் தருகிறது, அந்தக் கதைகள் சிக்கலான ஒன்றோடொன்று மற்றும் முரண்பாடானவை என்பதால், இது கதை மற்றும் பார்வையாளர்களுக்கான நிலையற்ற மற்றும் ஸ்திரமின்மைக்குரிய வழிகளில் மட்டுமே செய்ய முடியும். உடலின் ஒரு கதை உடலின் மூலம் சொல்லப்படுவது கலாசார மோதல்களின் வெளிப்பாடாகும்.” (லாங்கேலியர், 1999). இருபது ஆண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக இடம்பெயர்ந்து வீடு இல்லாமல் வாழ்ந்த மக்களின் கதைகள், இரண்டு தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு சொந்த நிலங்களில் மீள்குடியேற்றப்பட்டவர்களின் கதைகள், ஆனால் அவர்களது உறவினர்கள் மற்றும் உறவினர்கள் இல்லாமல், சொந்த நிலங்களில் வாழ முடியாமல் துன்பம் படும் மக்களின் கதைகள், போரினால் உடமைகளையும் உயிர் களையும் இழந்த குடும்பங்களின் கதைகள், வறுமை மற்றும் அதனால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்கள், நிலம் தரிசாகிறது, வளமான மனிதர்கள் வேண்டுமென்றே அகற்றப்படுகிறார்கள், எதிர்காலத்தை ஒரு கேள்விக்குறியாக மாற்றும் காரணிகள், இராணுவ மயமாக்கலைப் பயன்படுத்தும் அரசியல் வாதிகள், மக்களை ஏமாற்றுவது அல்லது

மக்களின் பெயரில் அவர்கள் செய்யும் கொள்ளை மற்றும் அநீதிகள். இந்த கதைகள் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக வடபுலத்தின் கதைகள், இந்தக் கதைகள் தமிழ் அரங்கின் கருப்பொருளாக இருந்தன. மோதலும் ஒடுக்குமுறையும் மிகுந்ததாகத் தோன்றும்போது, நாடகம் நம்பிக்கையை வழங்க முடியும். அரங்கு தனது செயல் இயக்கத்திற்கு மக்களின் உண்மையான கதைகளில் தங்கியிருக்கிறது. பதட்டங்களையும், சூழ்நிலைகளையும் எவ்வாறு மாற்ற முடியும் என்பதை மக்கள் கற்பனை செய்ய அனுமதிக்கிறது

ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் தியேட்டர் உலகம் முழுவதும் வீதிகள், வயல்கள், பள்ளிகள், தேவாலயங்கள், சிறைச்சாலைகள் மற்றும் மக்கள் கூடும் இடங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது 1960 களில் பிரேசிலிய இராணுவ சர்வாதிகாரிகளின் காலத்தில் ஒகஸ்ரா போல் என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது, அவர் 1971 இல் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு அவரை அர்ஜென்டினா விற்கும் பின்னர் பிரான்சிற்கும் நாடுகடத்தினார்கள். ஐரோப்பாவில், பொலிஸ் அரசு இல்லாத போதிலும், ஐரோப்பாவின் மக்களைப் பாதித்த அவர்களின் “தலையில் உள்ள போலீசார்” பிரச்சனையாக இருந்தார்கள், உள்நாட்டு ஒடுக்குமுறைக்கு தீர்வு காண போல் ரெயின்போ ஆஃப் டிசைரை உருவாக் கினார் (போல் மற்றும் எப்ஸ்டீன், 1990).

போல் ஒடுக்குமுறையை உரையாடலைக் காட்டிலும் மோனோலாக் அடிப்படையிலான ஒரு சக்தி மாறும் என்று வரையறுக்கிறது (பிளாட்னர், 2007). பங்கேற்பு ஜனநாயகத்தின்

செயல்பாட்டின் மூலம், உலகில் செயலில், உருமாறும் முகவர்களாக மக்கள் தங்கள் பங்கை மீட்டெடுக்கின்றனர் (ஃப்ரீயர் 1970).

மாற்றத்தின் இந்த செயல்திறன் மிக்க இயற்பியலுக்குத் தயாராவதற்கு, நடிகர்கள் உடலை இயந்திரமயமாக்கப் பட்ட எதிர்வினைகள் மற்றும் சைகைகளிலிருந்து விடுவிக்க வடிவமைக்கப் பட்ட நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆகவே, போல் சமூக மற்றும் உளவியல் ரீதியான பிரச்சினைகள் குறித்து உரையாட நாடக உருவங்களை போல் பயன்படுத்துகிறார், உண்மையதார்த்தத்தை விட வியத்தகு பிரதிநிதித்துவத்தின் மூலம் உண்மைகளை வெளிப்படுத்துகிறார். தாம்சனின் கூற்றுப்படி, “அழகுக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் சக்தி முக்கியமானது. அது, அரசியல் சக்தியைக் கொண்டுள்ளது” (2009).

செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் (2002) கடந்த பதினைந்து ஆண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக நாடகங்களை மேடையேற்றுகின்றது அந்த நாடகங்கள், கலைஞர்களின் சொந்த கதைகளுடன் அடிப்படையாக தயாரிக்கப்பட்டன. ஒரு வகையில், இந்த நாடகங்களில் பெரும்பாலானவை மிகவும் துன்பகரமானவை மற்றும் வெளிப்பாட்டில் உணர்ச்சிவசப்பட்டவை. இந்த வகையான பிரச்சினைகள் பலருக்கு ஏற்பட்டன, இதனால் இது ஒருவிதமான பொது வெளிப்பாடு எனலாம். தமது சுய கதைகளோடு பங்குகொள்வோர் பலவிதமான வியத்தகு பாத்திரங்களை, படைப்புக்களை உருவாக்க முடிகிறது, இது அவர்களின் சொந்த வாழ்க்கையில் தாம் வகிக்கும் வகிபாகங்களை

வலுப்படுத்த உதவுகிறது. (லாங்லி, 2006) விளக்குகிறது: வாடிக்கையாளர்கள் ஒரு உருவகத்தைக் கண்டுபிடித்து, அதை ஆராய்ந்து பின்னர் அவர்களின் அனுபவத்தை இணைப்பதன் மூலம் அவர்களின் வாழ்க்கை, உறவுகள் மற்றும் அவர்களைச் சுற்றியுள்ள பிரச்சினைகளை கருத்தில் கொள்ளலாம். உண்மைக்கு. இது தனிப்பட்ட விழிப்புணர்வு நிலையை ஊக்குவிக்கிறது, இது கண்டிப்பாக குணப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்றாலும், மன அமைதி மற்றும் அல்லது மேம்பட்ட செயல்பாட்டை நிறுவுவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும்.

செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் பல அரங்கச் செயல் திட்டங்களை செயல்படுத்தியது இதில் தயாரிக்கப் பட்ட நாடகங்கள் பல தமிழ் சமூகத்தில் பாலின பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதில் செயல்படுகின்றன. கற்பழிப்பு, கர்ப்பம், வீட்டு வன்முறை, திருமணம் மற்றும் பிற பாலின பிரச்சினைகள் போன்ற உணர்ச்சிகரமான தலைப்புகள் மிகவும் நெருக்கமாகவும் கவனச்சிதறல்களாலும் செய்யப்படலாம். நடிகர்கள் தங்கள் கருத்துக்களையும் தரிசனங்களையும் திணிப்பதில்லை, ஆனால் பார்வையாளர்கள் தங்களுக்கு எது பொருத்தமானது மற்றும் எது இல்லை என்பதை விளக்குவதற்கு அனுமதிக்கின்றனர். இந்த வழியில் பெண்கள் தங்கள் நடத்தை அல்லது சிந்தனை முறை குறித்து தீர்மானிக்கப் படுவதில்லை. சிந்தனை வழியை திணிக்காமல் மெதுவாக மனநிலையை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு வழி இது. (பார்பரா, 2005)

அரங்கு மூலம் கருத்துக்களை கடத்துவது கடினமான பணியாகக்

காணப்படுகிறது. இதன் காரணமாக கருத்துக்கள் வழங்கப்படும்போது, அவை ஒரு நல்ல ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகு கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவை பார்வையாளர்களுடன் முரண்படாத வகையில் வழங்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் சரியான தீர்வுகளையும் மேலும் கருத்துகளையும் பரிந்துரைக்க வேண்டும். ஆழ்ந்த உணர்வுகளின் வெளியீடு முதலில் புலன்களையும் ஆன்மாவையும் சுத்திகரிக்கும் பொருளைக் கொண்டிருந்தது. (ஜோன்ஸ், 2007)

உரையாடலில் இருந்து மறக்கப்பட்ட விடயங்கள், பேசத் தயங்கிய விடயங்கள் மற்றும் குறிப்பாக பேராருடன் தொடர்புடைய விஷயங்களை அவர்களின் நாடகங்களின் கருப்பொருளாகத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை மக்களுக்கு நிகழ்ச்சிகளாக வழங்கினர். சொல்லாத விடயங்களைப் பற்றி பேச அவர்கள் துணிந்தார்கள்.

உரையாடலில் இருந்து மறக்கப்பட்ட விடயங்கள், பேசத் தயங்கிய விஷயங்கள் மற்றும் குறிப்பாக பேராருடன் தொடர்புடைய விடயங்களை அவர்களின் நாடகங்களின் கருப்பொருளாகத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை மக்களுக்கு நிகழ்ச்சிகளாக வழங்கினர். சொல்லாத விஷயங்களைப் பற்றி பேச அவர்கள் துணிந்தார்கள். இது நாடக பயிற்சியின் விளைவாகும். நாடக சிகிச்சையாளர்கள், இந்த செயல் முறையை முழுமையாக புரிந்து கொள்வதற்கும், தங்கள் சொந்த பிரச்சினைகளை உண்மையாக புரிந்து கொள்வதற்கும், நாடக சிகிச்சையின் மூலம் தாங்களே சொல்வது பொதுவானது. நாடக சிகிச்சை அணுகு

முறையின் சாராம்சம் என்னவென்றால், எந்தவொரு நாடகத்தையும் வேண்டுமென்றே பயன்படுத்துவது ஒரு நபர் ஒரு வாழ்க்கை நெருக்கடியின் மூலம் பணியாற்றுவதா அல்லது தனிப்பட்ட வளர்ச்சியை எளிதாக்குவதா என்பதை மாற்றுவதற் கான ஒரு சேனலாகப் பயன்படுத்தலாம் (லாங்லி, 2006). மனிதனின் உருவாக்கத்திலிருந்தே பார்வையாளர்களுக்கு முன்பாக வாழ்க்கையின் பிரதிநிதித்துவம், வாழ்க்கையின் ஒரு துண்டு அல்லது வாழ்க்கையின் சாயல் என பலரால் விவரிக்கப்பட்ட தியேட்டர். (வில்சன், ஈ., பிரட்டில், ஜே., ரூரைஸ், எஸ். (1994)).

3.0 காலத்தின் வெளிப்பாடாக நல்லூர்

நாடகத்திருவிழா

நெருக்கடிக்குள் வாழ்கின்ற மக்கள் ஒன்று கூடி அரங்க வெளியில் தம் மனதின் தளைகளை உடைப்பதற்கு அல்லது சற்று இறைக்கி சுமைத் தணிவைப் பெறுவதற்கு அரங்கு நிகழ்கின்ற இடம் மிக முக்கியமானது. இதற்கான புதிய அரங்க வெளியின்

தேவையம் கண்டுபிடிப்பும் வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்திற்கு உதவுவதாக அமையமுடியும். இந்தத் தேவையின் பொருட்டு உருவானதுதான் நல்லூரில் அமைந்துள்ள செயல் திறன் அரங்க இயக்கத்தின் அரங்க வெளியும் நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவும் எனலாம்.

நல்லூர் நாடகத் திருவிழா 2013ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. முத்திரைச் சந்தியில் கிட்டு பூங்கா அமைந்திருந்த இடத்தில் இரண்டு நாட்கள் நடைபெற்றன. முதலில் இதற்கு திறந்த வெளி நாடகத் திருவிழா என்று பெயரிடப்பட்டது. இதில் மூன்று வட்டங்களை இரண்டு பாலங்களால் இணைக்கின்ற புதிய அரங்கு அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இது மரத்தால் செய்யப்பட்டிருந்தது. பின்னர், நல்லூர் குறுக்கு வீதியில் அதே வடிவ அரங்கு நிரந்தரமாக அமைக்கப்பட்டு 2014 ஆண்டு நல்லூர் நாடகத் திருவிழா நடைபெற்றது. இன்று வரை அதே அரங்கில் இந்த நாடக விழா தொடர்ந்து நல்லூர் திருவிழாக்காலத்தல் நடைபெறுகின்றது. இந்த மேடையில் இதுவரையில் ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன.

இதில் பல வகை நாடக வடிவங்களில் நாடகங்கள் மேடையேற்றப்படுகின்றன. ஒரு நாடக அரங்குக்கான பரிசோதனைக்களமாகவும் இதனைப்பார்க்க முடியும்.

இங்கு யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தனிநபர்களை பலவேறு நாடக வடிவங்கள் ஊடாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. அவை,

ஓரன் அரங்கு (Solo Theatre),
மோடிமை அரங்கு (Modern Theatre),
வேடமுக அரங்கு (Mask Theatre), விழிப்புணர்வு அரங்கு (Awareness Theatre).

நவீன நாடகங்களை இந்த வடிவம் சார்ந்தது என்று திட்டவட்டமாக வரையறுக்க முடியாது. அது, பல வடிவங்களில் இருந்து தனக்கானதை பெற்று தனித்துவமாக துலங்க முடியும். இதனால் வடிவம் சார்ந்து நோக்குதல் என்பது தூய்மைசார்ந்து நோக்குவதாகக் கருதத் தேவையில்லை எனலாம்.

நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவில் மேடையேற்றப்படும் நாடக வடிவங்கள் அவற்றின் நாடகங்கள் பார்ப்பவர்களுக்கு அறிவூட்டுவதாக, அறிவுறுத்துவதாக, ஒரு கலா அனுபவமாக அமைகிறது எனலாம். “செயல் திறன் அரங்க இயக்கத்தினுடைய மேடையில் வெவ்வேறு விதமான நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டதைப் பார்க்கும் போது தெரியாத பல விடயங்களை அறிந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. அதுமாத்திரமல்லாது யதார்த்தமான பிரச்சனைகளை மக்களுக்கு விளங்கிக் கொள்ளத்தக்கதாக நாடகங்கள் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளன. நாடகங்கள் வெளிப்படுத்திய விதமானது வெவ்வேறு பாணிகளாக இருந்தது. யதார்த்தமான நாடகங்கள் சாதாரணமான மக்களின் பிரச்சனைகளை மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது. போருக்கு பின்னரான நிகழ்வுகளை உணர்வுபூர்வமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளது.” இது நாடக விழாவில் பங்கு கொண்ட யாழ் மாவட்ட செயலக பணியாளரான திரு. செந்துரனின் கருத்து.

“வேடதாரிகள் போல குழு நாடகங்கள் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கின்றன. ஆனால் தனிநாடகங்கள் சோக உணர்வை காட்டுகின்றன. சிறுவர் நாடகங்கள் மிகவும் நன்றாக உள்ளது. உடை அலங்காரங்கள் மற்றும் இயற்கையான அலங்காரம் அழகாகவுள்ளது. சமூகத்திற்கு நல்லதொரு அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கக் கூடியதாக இந்த நாடகங்கள் உள்ளன. நடைமுறையதார்த்தத்தை விளக்குகின்றன சிறுவர்கள் இதனை ரசித்துப் பார்க்கக் கூடியதாகவுள்ளது. முதியவர்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டுப் பிள்ளைகளைக் கைவிடப்பட்ட நிலைமையை ஏகாந்தம் என்ற நாடகம் விளக்குகிறது. வேலையில்லாப் பட்டதாரிகளின் வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கும் இளைஞர்களை ஏமாந்து போகாதபடி இந்த நாடகங்கள் நல்ல விழிப்புணர்வினை கொடுக்கும் என்பதில் எது விதமான ஐயமும் இல்லை.” இது நாடகவிழாவிற்கு வந்திருந்த அபிராமி ரவீந்திரனின் கருத்தாகும்.

3.1 ஓராள் அரங்கு

செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் ஈழத்து நாடகப் பண்பாட்டிற்கு அறிமுகம் செய்த முக்கியமான நாடக வடிவமாக ஓராள் அரங்கைக் குறிப்பிடலாம்.

இதனை “தனிநடிப்பு” என்று பொதுவாக அழைக்கும் வழக்கம் இருந்து வந்தது. தனியொருவர் மேடை வெளியில் அரங்க மூலகங்களைப் பயன்படுத்தி ஆற்றுகையைத் தருவதை இது குறிக்கிறது. பொதுவாக தனியொருவர் நடிப்பதென்பது வெறும்

பேச்சுக்களும் வார்த்தைகளும் மட்டுமே என்று இருந்து வந்த சூழலில் அரங்க மூலகங்களைப் பயன்படுத்தி நிகழ்த்தப்படும் ஆற்றுகைகள் பார்ப்போருக்கு பெருவியப்பாக இருந்தது.

கடலில் கிடந்த பெருமூச்சு, நவீன நல்லதங்காள், நான் தொலைத்த சைக்கிள், “வேடங்கட்டும் பட்டதாரி” நிறம் மாறும் சீருடைகள், “தாலி”, “மரணச்சான்றிதழ்”, “மருந்துக்குப் போராட்டம்”, “பத்து ரூபா”, “பயணங்களின் வலிகள்”, “வலிகளின் விளம்பில்”, “தந்தை பாசம்” “மீள்விசாரணை”, “அடையாளம்” போன்ற பல தனியாள் நாடகங்கள் நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவில் மேடையேற்றப்பட்டன.

குறிப்பாக “மரணச்சான்றிதழ்”, “தாலி”, மற்றும் “மருந்துக்குப் போராட்டம்” போன்ற நாடகங்கள் தனிநபர் கதைகளாக ஆற்றுகை செய்யப்பட்டன. அதிபர் வேலழகனின் கருத்து இதற்கு சான்றாகும். “தனியாள் நாடகம் மிகவும் நன்றாக இருந்தது. கடந்தகால சம்பவங்களை மறக்காத வண்ணம் மீளவும் இதனை மீட்டுப் பார்க்க ஏதுவாக அமைந்துள்ளது. எமது சமூகத்தை முன்னேற்றுவதற்கு நாடகத்தின் மூலம் இயலுமாயிருக்கும். தற்போது நடந்த நவீன “வேடதாரிகள்” குழு நாடகம் பட்டதாரிகள் என்கிற வகையில் அரசாங்க உத்தியோகத்தைத் தான் தேடுகின்ற சமூகத்திற்கு பதிலாக எங்களுடைய நிலத்தைப் பயன்படுத்தி எங்களை வளர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கைகளை வளர்கிறது.”

இதே போன்று கொக்குவில் இந்து கல்லூரியின் அதிபராக இருந்த திரு ஞானக்காந்தனின் கருத்தும்

கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கதாகின்றது. “நல்லூர் நாடகத்திருவிழாவில் ஓராள் ஆற்றுகைகள் உண்மையில் கடினமான விடயம். அந்த வகையில் அதிக அளவில் தங்களுடைய வெளிப்பாடுகளை உணர்ச்சி பூர்வமாகவும் சைகைகளாகவும் வெளிப்படுத்த வேண்டிய தேவை அதிகமாக உள்ளது. நடைபெற்ற “மருந்துக்கு போராட்டம்” ஓராள் நாடகம் சமூக யதார்த்தத்தில் எது முக்கியம் எது அத்தியாவசியம் என்று தெரியாமல் நடந்து கொள்கின்ற பாங்கிற்கு சவாலாக விளங்கியிருக்கின்றது. எல்லோருடைய உள்ளத்தையும் தொட்டு சென்றிருக்கின்றது “மரணச்சான்றிதழ்” என்ற நாடகம் உறங்கி கிடக்கின்ற உணர்வுகளை நிச்சயமாக தட்டி சென்றுள்ளது. தனியாள் அமைப்பாக அமைந்திருந்தாலும் கூட கருத்து வெளிப்பாடுகள் சம்பவங்கள் இன்று அதனுடைய தேவைகள், அர்த்தங்கள், மனதிலே நாங்கள் சுமக்கின்ற உணர்வுகள் இன்று சிரித்து கொண்டிருந்தாலும் அந்த உள்ளத்திலுள்ள உணர்வுகளை பிரதிபலிக்கின்றதாக எல்லோர் உள்ளத்தையும் தொட்டு சென்றதாக அமைகின்றது. இன்றைக்கு இது ஒவ்வொரு சந்திக்கு சந்தி நாங்கள் இந்த மக்களுக்கு இந்த உணர்வுகளை ஊட்ட வேண்டிய நாடகமாக இது அமைகின்றது. “கல்லறைக் கவிதைகள்” உண்மையிலேயே நாங்கள் பல பேச்சு வார்த்தைகளை கண்டு இருக்கிறோம் ஒத்திவைக்கப்பட்ட தீர்வுகளை தீர்வு பொதிகளை தருவதாக ஏமாந்துள்ளோம். இதனை நாடகம் காட்டி நிக்கிறது.” தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனப் பணியாளரும் இலக்கியவாதியுமான யோசப் பாலா “சமூகத்திற்கு

நல்லதொரு செய்தியை சொல்ல வேண்டியுள்ளது. அதற்கு நாடகம் நல்ல ஊடகமாக பயன்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தனியொருவராக மேடையில் நிகழ்த்தப்படுகின்ற ஆற்றுகை பலரின் மனதில் ஆழமான பதிவுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. “மரணச்சான்றிதழ் தனி நடிப்பு மிக மிக உன்னதமாக இருந்தது அதை பார்த்த என் கண்களில் கண்ணீர் வர வைத்தது அந்த நடிப்பின் உச்சமே.” இது ஆசிரியர் வினோதா விஜய சுந்தரத்தின் கருத்தாகும். இதே போன்று வவுனாயிவிலிருந்து வந்திருந்த தன்னார்வத் தொண்டுப் பணியாளரான மது அவர்களின் கருத்தும் முக்கியமானது. “நாடகங்கள் மூலம் நல்ல கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்லமுடியும் என்ற கருத்து எனக்குள்ளது. அந்த வகையில் இந்த முயற்சி வரவேற்கத்தக்கது. ஓராள் அரங்கு நல்ல செய்திகளை சமூகத்திலே விதைத்திருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடும் இல்லை. இந்த முயற்சிகள் மேலும் வளர வாழ்த்துக்கள்.” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

3.2 மோடிமை அரங்கு

நவீன மோடிமை நாடகத்திற்கு தெளிவான வரையறையைக் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. நல்லூர் நாடகத்திருவிழாவில் மேடையேற்றப்பட்ட “வேடதாரிகள்” “கல்லறைக் கவிதைகள்”, “வெண்மை எழில்”, கருப்பைத் தறுக்கணிப்பு, வெப்பக் குடுவை, வீடு பேறு, தூவானம், போன்ற நாடகங்களை இதற்குள் அடங்குகின்றன.

“வேடதாரிகள்” நாடகம் எள்ளலும் நகைச்சுவையும் கலந்ததான சுவையைக் கொடுகின்றது. இது ஒரு கேலிச்சித்திரம் போன்று அமைந்திருக்கிறது. நகைச் சுவை இருக்கின்ற அதே நேரம் ஆழமான கருத்துக்களும் விமர்சனங்களும் எள்ளி நகையாடும் பண்பும் காணப்படும்.

நிலத்தின் மீது உள்ள பற்று எவ்வாறு திட்மிட்டு இல்லாது செய்யப் படுகிறது என்பதை நாடகம் வெளிப் படுத்துகிறது. மனிதன் நுகர்வுப் பண்டமாக்கப்படுகிறான் என்பதை பட்டதாரிகள், அரசில் வாதிகள், நிலத்தில் பற்றுள்ளோர் என்ற மூன்று சமூகக் கூட்டுப் பாத்திரங்களின் ஊடாட்டத்தினூடாக வெளிக்காட்டப் படுகிறது. இலங்கையின் ஆரம்பக் கல்வியும் உயர்கல்வியும் தனித்துவமானதாக இல்லாததால் பல்தேசியக் கொம்பனிகளின் “முளைச்சலவைக்கு” எடுபடுகின்ற மனித வளத்தையே உற்பத்தி செய்கின்றன. என்பதை விமர்சனரீதியாகவும் நகைச்சுவை யாகவும் நாடகம் வெளிக்காட்டுகிறது. இந்த நாடகம் சிலரை மகிழ்ச்சிப்படுத்திய அதே நேரம் வேறு சிலரை ஆத்திரப் படுத்தியது. இந்த நாடகத்தை நடிக்க சிலர் பயப்பட்டார்கள். தமக்கு அரசியல் வாதிகளால் ஏதாவது பாதிப்புக்கள் வரலாம் என்று அஞ்சினார்கள். ஆனால் வேறு சிலர் தமக்கு நேர்ந்த அநீதியை வெளிகாட்டுவதற்கான அரிய சந்தர்ப்பமாகக் இதனைக் கருதி நாடகத்தில் விருப்பத்துடன் பங்கு கொண்டார்கள்.

அதேவேளை நாடகத்தைப் பார்த்த பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் தமது குற்ற உணர்வை வெளிப்படுத்தினார்கள். யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்

கழகத்தின் மொழிவளத் துறையைச் சார்ந்த மாணவி கௌதமி கருத்து இதை வெளிப்படுத்தியது. “உண்மையிலேயே பட்டதாரிகளுக்குப் படித்துக்கொண்டிருக்கும் நாம் மிகுந்த வலிகளை உணர்ந்தோம். எங்களுக்கும், எதிர்காலத்திலும் இவ்வாறு ஏற்படும் என்பதனை நாடகம் உணர்த்துகிறது. பட்டதாரிகள் அனுபவிக்கும் அதே வலிகளை எங்களாலும் அனுபவிக்க முடிகின்றது. இனியும் இவ்வாறான வலிகளை எதிர்நோக்கப்போகிறோம் என்கின்ற ஆழ்ந்தவொரு வலியை உணரக்கூடியதாகவுள்ளது. நாடகத்தில் நடித்த அனைத்துக் கதாபாத்திரங்களும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. சமகாலத்தில் நிலவுகின்ற படித்த பட்டதாரிகள் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகளை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு உள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. கலைஞர்கள் தத்தம் பாத்திரங்களை செவ்வனே செய்துள்ளனர் குறிப்பாக அரசியல்வாதியாக நடித்த கலைஞர் பாராட்டுக்குரியவர்.” என்று தெரிவித்தார்.

இதே போன்று நாடகத்தைப் பார்த்த MS. அன்பழகன் “நல்ல நிகழ்ச்சி யாக இருக்கிறது தனி நாடகங்கள் நன்றாக இருக்கிறது. வேடதாரிகள் நாடகத்தில் வேலையில்லாத பட்டதாரிகளின் வேதனைகளை பார்க்கக் கூடியதாகவுள்ளது. சமூகத்தின் பிரச்சனை சரியாக விளங்குவதோடு அவற்றைப் பார்க்கும் போது சிந்தனைகள் சிறப்பாக அடைகின்றன.” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

கல்லறைக்கவிதைகள் நாடகம் மிக உணர்ச்சி மேலீட்டோடு மேடையேற்றப்பட்ட நாடகமாகும். இதன்

உரையாடல்கள் கவிதையில் அமைந்து உள்ளன. நாடகத்தின் கருப்பொருள் காணாமற்போனோர் பிரச்சனையாகும். இந்த நாடக முடிவில் “பேசாப் பொருளை பேசுகிறீர்கள்” என்று ஆற்றுகையாளர் களின் கீரங்களைப் பற்றியோர் அனேகர். அவர்கள் வார்த்தைகளால் பேசியதை விட கண்களாலும் ஸ்பரிசங்களாலும் பேசியவைகளே அதிகம். இந்த நாடகத்தில் உறவுகளைத் தொலைத்து நிற்பவர்கள் தங்கள் உறவுகளைத் தருமாறு சாவுக்கடவுளான ஜெமனிடம் வேண்டுகிறார்கள். ஜெமன் அவர்களிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக பாராளுமன்றத்திலும், ஐ.நா சபையிலும் ஒழிந்து கொள்கிறான். அவை அவனைப் பாதுகாக்கின்றன. இருப்பினும் ஆன்மாக்களைச் சாகடிக்க முடியாது அவை நீதி வேண்டி உயிர்க்கும் என்பதை நாடகம் வெளிப்படுத்துகின்றது.

“வெண்மை எழில்” நாடகமும் கல்லறைக்கவிதை நாடகம் போன்றே அதே படிமுறையில் தயாரிக்கப்பட்டது. முதலில் படிமங்கள் உருவாக்கப்பட்டு அவை தொகுக்கப்பட்டு நாடகமாக்கப்பட்டது. புங்குடுதீவில் பாடசாலை மாணவி கூட்டு வன்புணர்வின் பின் கொலைசெய்யப்பட்ட சம்பவம் பலரையும் பாதித்தது. புனிதமான பாடசாலை சீருடையை மதிக்கமுடியாதளவிற்கு சமூகம் காட்டுமிராண்டிகளாகிவிட்டதா? ஏன்ற கேள்வியில் நாடகத்தில் ஈடுபட்டவர்களிடம் எழுந்தது. இதன் விளைவு தான் “வெண்மை எழில்” நாடகம். இன்றைய

சமூப்பிறள்வுகளுக்கு அடிப்படையாக போரின் விளைவுகளையே பார்க்க முடியும். யுத்தத்தில் இழந்த மனிதப் பண்பை சமூகக்கட்டமைப்பை மீள கட்டியெழுப்ப வேண்டும் என்ற ஏக்கமாக இந்த நாடகம் அமைந்திருக்கிறது.

3.3 வேடமுக அரங்கு

நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவில் அறிமுகமான நாடக வடிவங்களில் ஒன்று முழு வேடமுக நாடகம் (Full Mask Play) ஈழத்து நாடகப் பண்பாட்டிற்கு புதியவரவாக அமைந்துள்ளது எனலாம். இந்த நாடகம் மிக மென்மையான எளிமையான கதையொன்றைச் வெளிப்படுத்தியது. ஆனால் அதனைப் பார்த்த பலர் கண்களில் கண்ணீர் மல்க பார்த்தார்கள். விம்பி விம்பி அழுதார்கள். நெஞ்சு கனத்து விட்டது என்று தேம்பினார்கள். ஒரு சிலர் மூச்சு முட்டுகிறது என்று அரங்கை விட்டு வெளியேறிச் சென்றார்கள். வேறும் சிலர் நாடகத் தயாரிப்பாளர்களிடம் ஓடிவந்து “நாங்கள் மகிழ்வாய் நாடகம் பார்க்க வந்தால், நீங்கள் கவலை தரும் நாடகங்களைப் போடுகிறீர்கள்” என்று கடிந்து கொண்டார்கள். இந்த நாடகம் சிறுவர்கள் பலரை கவர்ந்திருந்தது தான் அதிசயம்.

ஈழத்தின் தமிழ் பகுதிகளில் காணப்படுகின்ற ஒரு சமூக அவலம் பற்றியே நாடகம் பேசுகிறது. யுத்தம் காரணமாக தமது இளம் பிள்ளைகளின் உயிரைப்பாதுகாப்பதற்காக அவர்களின் சுபீட்சமான எதிர்காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிவிட்டு தனித்திருக்கின்ற முதியவர்களின் பிரச்சினையை ஏகாந்தம்

நாடகம் பேசுகிறது. ஒரு வயோதிபக் குடும்பம் நாடகத்தின் மையக் கருவாக அமைந்துள்ளது. இவர்களின் நினைவுகளில் தங்கள் பேரக்குழந்தைகளை தலாட்டுவதும் கொஞ்சுவதுமான நினைவுகள் வந்து போகின்றன. பிள்ளைகளோடு ஸ்கைப்பில் உரையாடுவதில் மனநிறைவடைகிறார்கள். இவர்களைப் பராமரிப்பதற்கு வெளிநாட்டிலிருக்கும் பிள்ளைகள் வேலையாள் ஒருவரை இன்ரநெற் விளம்பரத்தினூடாக ஒழுங்கு செய்கிறார்கள். அவரின் வரவால் முதியவர்கள் ஆறுதல் அடைகிறார்கள். பின்னர் ஒருவர் இறந்து போகமற்றவர் தனித்து விடப்படுகிறார். ஏகாந்தம் குடிகொள்கிறது. பிள்ளைகளின்றி வேலையாளில் தங்கி வாழ்கின்ற அவலமும் நாடகத்தில் காட்டப்படுகிறது. நான்கு பாத்திரங்களை மட்டுமே கொண்ட இந்த நாடகம் நிகழ்த்து களத்தில் ஒரு பெருங்காட்சிப் பெறுமானத்தையும் கொடுத்திருந்தது.

“ஈழ நாடகங்களும் இந்தியாவின் நாடகங்களுக்கு நிகராக மாறிக் கொண்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதாவது ஏகாந்தம் நாடகம் முதியோர் வாழ்க்கையை சரியான முறையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. முதுமையில் எல்லாரும் உடைந்து போய் விடுவோம். சிலர் தனிமையிலும் உறவுகளைத்தேடும் பல வயோதிபர்களின் ஏக்கங்களை இது வெளிப்படுத்துகிறது. கையொப்ப மில்லாது கைநடுக்கத்துடன் ஏங்குகின்ற பொழுதுகளை தருவிக்க இந்த ஏகாந்தம் வாய்ப்பளித்துள்ளது. செயல் திறன் அரங்கத்திற்கு பாராட்டுக்கள் மற்றும் வாழ்த்துக்கள்.” இது பண்டத்தரிப்பிலிருந்து நாடகம் பார்க்க வந்திருந்த

கமலராணியின் கருத்து. “வயோதிபர்கள் கடைசிக்காலத்தில் மனமுடைந்து போகும் நிலைக்கு சென்றுவிட்டார்கள். அவர்களை ஆற்றுவதற்கு யாருமில்லை. மிகவும் மனமுருகுகின்ற விதத்தில் இந்த நாடகம் அமைந்துள்ளது. வயோதிபர்கள் படுகின்ற வேதனைகளைப் பார்க்கக்கூடியதாகவுள்ளது. மனதில் பாரத்தினை குறைத்துள்ளது.” நாடகம் பார்க்க வந்திருந்த வயோதிபர் ஒருவரின் கருத்தாகும்.

இதே போன்று ஆட்டோ சாரதியான தயாநேசன் குறிப்பிடுகின்ற போது “இவை வாழ்க்கை சம்பவங்களை மீட்டுப் பார்க்கத் துணைபுரிகிறது. யுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்க்கையை உண்மையாகவே பார்க்கக்கூடியதாகவுள்ளது. ஒவ்வொரு நாளும் வந்து போகிறேன். சிறுவர் நாடகங்களை பார்த்தால் எங்களையும் சிறுவர்களைப் போல மனநிலையை ரூபகப்படுத்துகிறது.” என்று குறிப்பிட்டார்.

3.4 விழிப்புணர்வு அரங்கு

நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவில் விழிப்புணர்வு நாடகங்களும் மேடையேறின. ஒன்று “இது கூத்தல்ல நிஜம்” என்ற நாடகம். இது பெண்களுக்கு கெதிரான வன்முறைகள் தொடர்பான நாடகம்: பார்வையாளர்களின் பங்களிப்பை நாடி நின்ற “இது கூத்தல்ல நிஜம்” என்ற நாடகம். பார்வையாளர்களின் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுக் கொண்டது.

இது கதைசொல்லல் பாணியைக் கொண்ட மூன்று கட்டங்களைக் கொண்ட நாடகம். ஒரு எடுத்துரைஞர்

நாடகத்தின் இடையிடையே தோன்றி நடந்து முடிந்த காட்சிகள் தொடர்பான பார்வையாளர்களின் துலங்கல்களை வெளிப்படுத்துமாறு கேட்பார். அதன் வழி நாடகம் எத்திசை நோக்கி செல்ல வேண்டும் என்றும் தீர்மானிக்கப்படும். தேவைப்படும் நேரத்தில் பிரதான பாத்திரத்திற்கு உதவுமாறும் எடுத்து ரைஞர் கேட்டுக்கொள்வார். இங்கு, எடுத்து ரைஞர் பார்வையாளர் பங்களிப்பை ஊக்கப்படுத்தபவராக கருத்தாடல்களை கலந்துரையாடல்களைத் தூண்டுபவராக வழிப்படுத்துபவராகக் காணப்படுவார்.

வன்னியில் யுத்தம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்து நீண்ட நாட்களின் பின்னர் மீள்குடியேறி இருக்கின்ற குடும்பங்களில் பெண்களுக்கும் பெண்பிள்ளைகளுக்கும் பாதுகாப்பில்லை என்ற நிலைமை காணப்படுகிறது. இந்தக் கதைப்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாடகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

யுத்தத்தின் தனது ஒரு காலை இழந்த கணவன், வீட்டின் பொருளாதாரத் தேவைக்காக கிடைக்கின்ற வேலைக்கு செல்கின்ற மனைவி, அவர்களின் கட்டிளமைப் பருவத்தை நெருங்குகின்ற ஒரே மகள் இவர்களை மையப்படுத்தியதாகவே கதை நகர்கிறது. வீட்டுள் நுழையும் இனம் தெரியாதோர் பெண்பிள்ளையை வன்முறைக்குள்ளாக்க முயற்சிப்பது, புதிதாக கவர்ச்சிகரமாக விளப்பரப்படுத்தப்படுகின்ற வேலைதளங்களில் இணைகின்ற பெண்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பாலியல் ரீதியான துன்புறுத்தல்கள். குடும்பத் தலைவர்களான ஆண்கள் போதைக்கு

அடிமையாக்கப்படுதல், இதனால் குடும்பங்கள் சிதைதல் போன்றதான பல பிரச்னைகள் இதில் பேசப்பட்டன. நாடகத்துக்குள் நாடகமாக பாரதியாரின் “பாஞ்சாலி சபதத்தின் துகிலுரிதல் காட்சி” இணைக்கப்பட்டிருந்தது. இது ஒரு விழிப்பிணர்வு சார்ந்த கருத்துப்பரிமாற்றத்துக்கான களமாக அமைந்தாலும் நாடகம் என்ற எதிர்பார்ப்போடு வரும் பார்வையாளர்களை திருப்திப்படுத்தும் அம்சங்களையும் கொண்டிருந்தது எனலாம். “கூத்தல்ல நிஜம்” நாடகம் ஐ.ஓ.எம் நிறுவனத்தின் அனுசரணையுடன் வன்னியில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்டது. இதன் மூலம் பெண்கள் வன்முறைக் கெதிரான விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்த முடிந்தது.

நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவில் மேடையேறிய இந்த நாடகத்தை பார்த்த யாழ். பல்கலைக்கழக உத்தியோகத் தரான திருமதி. காமனி ஜதீஸன் கருத்து பார்வையாளர்கள் மீது நாடகம் செலுத்திய தாக்கத்துக்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

“பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை இன்றைய உலகில் நடக்கும் பெரும் வன்முறைச் சம்பவமாகும். இது பார்வையாளர்களை மிக நடுங்க வைத்த நாடகமாகும். இதில் பங்குபற்றலாம் என எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை. நிச்சயமாக இதில் எனது பங்களிப்பு இருந்திருக்கும் மனிதாபிமானம் மிக்க எவரும் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களுக்கு அனுமதிக்க முடியாது. பாராட்டத்தக்கதாக அமைந்தது.”

4.0 நிறைவாக

“தொலைக்காட்சி தொடரை விட்டு பலரை சிறிது காலம் நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவை காண வைத் திருக்கும் என நம்புகிறேன்.” இது நாடக விழாவில் பங்குகொண்ட சு.முரளிதரனின் பதிவாகும். நல்லூர் நாடகத் திருவிழா மகிழ்வளிப்புக்கள மாகவோ வெறும் கலைச் செயற் பாடகவோ மட்டும் நோக்கப்படத்தக்க தல்ல சமூகப்பெறுமானம் உடையது மாகும் என்பதை பலரதும் கருத்துக்கள் பறைசாற்றுகின்றன. சமூகத்திலுள்ள முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி பலருடைய சிந்தனைகளையும் இந்த நாடக விழா தூண்டிவிட்டுள்ளது. சமூகத்தின் ஆழமான வடுக்களும் துன்பங்களின் அனுபவ படிமங்களும் நாடகங்களின் ஊடாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது போலும். சமூக யதார்த்தை காட்சி வடிவில் பிரதிபலித்திருக்கிறது. நாடகங்களின் மூலம் சமூக பிறழ்வுகளையும் பலவகையான பிரச்சனைகளையும் சுட்டிக்காட்ட முடியும். தன்னம்பிக்கையைப் பெறமுடியும் என்ற சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஒடுக்கப்பட்டுக்கிடக்கின்ற மக்கள் மனங்களை நாடகம் தட்டி எழுப்ப முடியும் என்ற நம்பிக்கை பிறந்திருக்கிறது. “செந்நிலம் வேண்டும் எம் நிலம் வேண்டும்” என்று வேடதாரிகள் நாடகத்தில் குறிப்பிடும் போது பலர் உணர்வுத் தூண்டலைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். கலை காலமறிந்து காலத்துக்கு தேவையான கருத்துக்களை சொல்ல வேண்டுமென்று பார்ப்போர் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதனைச் செய்கின்ற போது பாராட்டு

கிறார்கள். அது நல்லூர் நாடகத் திருவிழாவில் நடக்கிறது.

அரங்கு மானுடத்தை உயிர்ப்பிக் கிறது என்பதை தொட்டுணர இந்த நாடகத்திருவிழா வாய்ப்பளித்தது எனலாம். இதனால் அரங்கச் செயல் இயக்கத்தில் தம்மை இணைக்க பலர் பேராவல் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனை தொடர்ச்சியாக அவதானிக்க தலைப்படுகிறார். நாடகம் சமூகத்தின் குறுக்கு வெட்டு முகம், சமூகக் கண்ணாடி என்பதை இந்த விழா மிக தெளிவாக காட்டி நிற்கின்றது. “உண்மையில் நாடகக்கலை இன்று குறைவடைந்து வருகிறது. அதனை மாற்றும் முகமாக செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் செயற்பட்டு வருவது மிகவும் மகிழ்வான விடயமாகும். நாடகமானது மனிதனது வாழ்வைப் பக்குவப்படுத்து கின்றது. நல்ல கருத்துக்களையும் வெளிப்படுத்தின.” இது கே. விஜய குமாரின் பதிவாகும். சமூக சேவையாளரும் வங்கி முகாமையாளருமான ஆ. சத்தியமூர்த்தி அவர்களின் கருத்து நல்லூர் நாடகத் திருவிழா தொடர்பான நிறைவான கருத்தாக அமையும் என்று நினைக்கிறேன். “திருவிழா காலத்து நிகழ்வில் மக்களை கவர்வது ஆரம்பமாக இருந்தாலும் வெறும் திருவிழா காலத்து பொழுதுபோக்காக இன்றி, கலை வெறும் கலைக்காக இன்றி, மக்களின் தேவைக்காய் மாற்றத்திற்காய் மாற்றி அமைக்கப்பட்டு, பெரும் வெளிச்சமாக ஒளியை காட்டுவதாக மாற்றப்பட்டு, எமது மக்களுக்கு தேவையான புதிய வழியை காட்ட வேண்டும். அதற்கான ஆற்றல் செயல் திறன் அரங்க இயக்கத்திற்கு உண்டு என்பதனை இனங்காணக்கூடியதாகவுள்ளது.”

References

- ☞ Bailey, S. (2007). Drama therapy. *Interactive and improvisational drama: Varieties of applied theatre and performance*, 164-173.
- ☞ Barbara, L. (2020, April 23). Innovative local NGO work at the community level using applied theatre, Active Theatre Movement.
- ☞ <https://activetheatremovement.wordpress.com/2020/04/23/innovative-local-ngo-work-at-the-community-level-using-applied-theatre/>
- ☞ Blatner, A. (2007). *Interactive and improvisational drama: Varieties of applied theatre and performance*. iUniverse.
- ☞ Boal, A., & Epstein, S. (1990). The cop in the head: Three hypotheses. *TDR* (1988-), 34(3), 35-42.
- ☞ Bower, G. H., & John, B. Black, and Terrence J. Turner (1979), "Scripts in Memory for Text," *Cognitive psychology*, 11(2), 177-220.
- ☞ Brecht, B. (1951). A little organum for the theatre.
- ☞ Conquergood, D. (1991). Rethinking ethnography: Towards a critical cultural politics. *Communications monographs*, 58(2), 179-194.
- ☞ Eagleton, T. (2012). *The event of literature*. Yale University Press.
- ☞ Ellis, C., & Bochner, A. P. (Eds.). (1996). *Composing ethnography: Alternative forms of qualitative writing*. Rowman Altamira.
- ☞ Freire, P. (1970). *Pedagogy of the oppressed* (MB Ramos, Trans.). New York: Continuum, 2007.
- ☞ Jones, K. S. (2007). Automatic summarising: The state of the art. *Information Processing & Management*, 43(6), 1449-1481.
- ☞ Langellier, K. M. (1999). Personal narrative, performance, performativity: Two or three things I know for sure. *Text and performance quarterly*, 19(2), 125-144.
- ☞ Langley, D. (2006). *An introduction to dramatherapy*. Sage.
- ☞ Lederach, J. P. (2003). The wow factor and a non-theory of change. *Positive Approaches to Peacebuilding: A Resource for Innovators*. Washington, DC: Pact Publications, 119-134.
- ☞ Minhha, T. T. (1991). Allowing spectatorship. *Quarterly Review of Film & Video*, 13(1-3), 189-204.
- ☞ Reed-Danahay, D. (1997). *Auto/ethnography*. New York: Berg.
- ☞ Thevananth, T. (2016). *Nallur Drama Festival 2015*, Active Theatre Movement, Jaffna
- ☞ Thompson, J. (2009). *Performance affects: Applied theatre and the end of effect*. Springer.
- ☞ Wa Thiong'o, N., wa Thiong'o, N., & wa Thiong'o, N. (1981). *Writers in politics: Essays*. East African Publishers.
- ☞ Wilson, E., Brett, J., & Rice, S. (1994). Bodies in public and private. *Public Bodies Private State: New Views on Photography, Representation and Gender*, Jane Brett and Sally Rice, eds, 6-23.
- ☞ Baudrillard, Jean. 2005. *The Conspiracy of Art*. New York: Semiotext(e).
- ☞ Boal, Augusto. 1979. *Theatre of the Oppressed*. London: Pluto Press.
- ☞ Byam, Dale L. 1999. *Community in Motion. Theatre for Development in Africa*. Westport: Bergin & Garvey.

பெண் பாத்திரமேற்று நாடகங்களில் நடித்துப்புகழ் பெற்ற அரியாலைக் கிராமத்தின் முப்பெரும் கலைஞர்கள்

அரியாலையூர் கலாபூஷணம்
சி.சிவதாசன்

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் இரண்டு உள்ளூராட்சி மன்றங்களான யாழ்ப்பாண மாநகரசபை, நல்லூர் பிரதேச சபை ஆகியவற்றின் நிர்வாகக் கட்டமைப்பின் கீழ் உள்வாங்கப்பட்டு செயற்பட்டு வரும் கிராமம் நல்லூர்ப் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் அமைந்துள்ள அரியாலைக் கிராமம் ஆகும். இக்கிராமமானது சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றிருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. யாழ்ப்பாண வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்திருக்கும் இக்கிராமத்தில் அதற்கான எச்சங்கள் இன்று அழிக்கப்பட்டும், சில எச்சங்கள் இன்றும் அழியாதிருப்பதையும் காணலாம். மேலும் யாழ்ப்பாண இராட்சியத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த தமிழரசாரான சிங்கை ஆரியர்கள் காலத்தில் இராச பரம்பரையினருடன் இணைந்து செயலாற்றிய மக்களின் வழிவந்தவர்களே இவ்வரியாலை மண்ணில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள் என்பதில் எதுவித ஐயப்பாடும் இல்லை. மேலும் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் யாழ் இசைத்துப்பாடிப் பரிசு பெற்ற பாணனுக்குப் பரிசாக வழங்கப்பட்ட மணற்றிடரின் ஒரு பகுதி அரியாலைக் கிராமத்தின் கிழக்கே

இன்றும் காணப்படுகிறது. அத்துடன் பாணனால் வெட்டப்பட்டு அவன் பெயரில் அமைந்த குளமானது அரியாலையின் மேற்கெல்லையின் இருந்தது. இக்குளமானது கச்சேரி நல்லூர் வீதியிலுள்ள நாச்சிமார் ஆலயத்தின் தெற்கில் ஆலயத்திற்கு அருகில் இருந்துள்ளது. நகர அபிவிருத்தி என்னும் போர்வையில் இக்குளமானது மூடப்பட்டு ஆலயத்தின் தெற்கு வீதியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இப்பாணன் குளத்திற்கு நேரே கிழக்கு நோக்கிச் செல்லும் வீதி பாணன் குளம் வீதியென அழைக்கப்பட்டு வந்தது. இவ் வீதியானது இப்பொழுது புனித ஆசீர்வாதப்பர் வீதியென பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டு உள்ளது.

இவ்வரியாலைக் கிராமமானது நல்லூர் யாழ்ப்பாண இராட்சியத்தின் புறநகர் எனவும் அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இக்கிராமத்தில் ஆயிரத்துத் தொளாயிரம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் வாழ்ந்து வந்தவர்கள் இலங்கை அரசியலிலும், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் உள்வாங்கப் பட்டமையோடு சட்டத்தரணிகளாக, வைத்திய கலாநிதிகளாக, எந்திரிகளாக இருந்து உள்ளனர். அத்தோடு கலைத்துறையிலும்

தடம்பதித்து சாதனையாளர்களாக விளங்கியுள்ளனர். இன்றும் இந்நிலையானது தொடர்வதை நாம் காணலாம். 1900 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் 1980 ஆம் ஆண்டு வரையான காலப் பகுதியில் இம்மண்ணில் கூத்து, நாடகம் ஆகிய கலைகள் மிக உன்னத நிலையை அடைந்திருந்தது. தெருக் கூத்து, வட்டக்களரி, தென்மோடி முறையிலான நாட்டுக்கூத்து, கதைவழிக் கூத்து என அழைக்கப்படும் சிந்து இசை நடைக் கூத்து, சங்கீத இசைக் கூத்து, கொட்டகைக்கூத்து எனச் சொல்லப்படும் இசை நாடகக்கூத்து அதனைத் தொடர்ந்து வசன அமைப்பில் அரங்கேற்றப்பட்ட புராண, சரித்திர, சமூக சீர்திருந்த நகைச்சுவை நாடகங்களும், தாள லயம், அசைவு வழி நாடகங்களும் இவ் அரியாலைக் கிராமத்தில் ஆடப்பட்டும், நடிக்கப்பட்டும் வந்தன. இக்கலைச் செயற்பாட்டிற்கு வழிவகுத்தவர்களை சூத்திரதாரிகள், அண்ணாவிமார்கள், நெறியாள்கை செய்வோர், என இருந்த கலைஞர்களின் வழிநடத்தலே அரியாலை மண்ணின் கலை வளர்ச்சிக்குக் காரணமாக இருந்தது. மேலும் இவ்வாறான கூத்து, நாடகச் செய்பாடுகள் பிரதேச, மாவட்ட மட்டங்களில் மட்டுமல்லாது தேசியரீதியிலும், உலகம் அறியும் வகையிலும் இக்கிராமத்திற்கு பெருமை தேடித்தந்தன எனலாம். ஒருங்கிணைந்த சுதேசியத்தின் வாயிலாகவும், தனித்தனியே இயங்கி வந்த சமூக நாடகங்களுக்கான மன்றங்களின் மூலமாகவும் இவை முன்னெடுக்கப்பட்டமையே காரணமாகும். அந்த வகையில் அரியாலை மேற்குப் பகுதியில்

அரியாலைக் கலைமகள் சனசமூக நிலையம், அரியாலை கலைமகள் நாடக சபா, அரியாலை சரஸ்வதி ஆலயம் என்ற வரம்புக்குள் நின்று செயற்பட்ட மக்கள் சிந்து இசை நடைக்கூத்து, இசை நாடகம் மற்றும் சரித்திர சமூக நாடகங்களை நல்லமுறையில் வெளிப்படுத்தி வந்தார்கள். 1940ஆம் ஆண்டு சிந்து இசை நடைக்கூத்தினை சின்னச் செல்வர் என்பவரும், காத்தான் கந்தையா என்பவரும், இசை நாடகத்தை நீலன் செல்லக்கண்டு, கவிஞர் க.வே. ஐயாத்துரை ஆகியோரும் நெறிப்படுத்தி வந்தனர். பிற்காலத்தில் எழுந்த கற்பனைச் சரித்திர வசன நாடகங்களை “உதயணன்” என்னும் புனை பெயரைக் கொண்ட இலங்கை வானொலி நடிகர் தோழர் தர்மலிங்கம் என்பவர் எழுதிக் கொடுக்க சிறீகலைமகள் நாடக சபாவைச் சேர்ந்தவர்கள் நடித்து வந்தனர். அதனைத் தொடர்ந்து அரியாலை சிறீகலைமகள் சனசமூக நிலையத்தின் சார்பில் நா. அருமைலிங்கம் என்பவரும் சமூக நாடகங்களை எழுதி அவற்றினை நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றி வந்தார். இவ்வாறு இச்சமூகத்தினர் தமது கூத்துக்கள், இசை நாடகங்கள், கற்பனைச் சரித்திர நாடகங்கள், சமூக சீர்திருத்த நாடகங்கள் என மேடையேற்றி வந்த போதும் பெண்கள் இவற்றில் தோன்றி ஆடவோ, நடிக்கவோ முன்வராமையினால் அக்காலப்பரப்பில் அரங்கேறிய கூத்துக்களிலோ, நாடகங்களிலோ பெண் பாத்திரத்தில் ஆண்களே வேட்புனைவு செய்து நடிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. பெண் பாத்திரத்தில் தோன்றிய ஆண்கலைஞர்கள் அசல் பெண்களாகவும், பெண்களுக்கான நளனிங்களை

வெளிப்படுத்தி நடிக்கக் கூடியவர்களாகவும் விளங்கினார்கள். இவர்களில் சிலர் சமூக மட்டத்திலிருந்து விடுபட்டு யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் பரந்துபட்ட நாடக சபாக்களில் இணைந்து பெண் பாத்திரத்தில் தோன்றி நடித்தார்கள். அவர்களில் பிரதேச மாவட்ட, தேசிய மட்டங்களில் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி சாதனை படைத்த அரியாலையூரின் புகழ் பூத்த முப்பெரும் கலைஞர்களான கலா பூசணம் வி.கே. இரத்தினம், கலைஞான கேசரி வி. செல்வரத்தினம், கலாபூசணம் எஸ். சிவநேசன் ஆகியோரின் பெண் பாத்திர கலைச் செயற்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

அ. சந்திரமதி இரத்தினம் என்று அழைக்கப்பட்ட கலாபூசணம் வி.கே.இரத்தினம் இசை நாடகக் கலைஞர்

தனது இளம் பராயத்திலேயே கூத்து, நாடக மேடைகளில் பெண் வேடத்தில் தோன்றி நாட்டியமாடி பார்வையாளர்களைக்

கவர்ந்த இக்கலைஞர் சுயமாகவே இசைஞானம் மிக்கவராவார். சகல இசை ராகங்களையும் நன்கு பிறர் மூலம் அறிந்து வைத்திருந்த இவர் அரியாலை சிறீகலைமகள் நாடக சபாவினை உருவாக்கிய இவரது மாமனார் நீலன் செல்லக்கண்டு அவர்களின் நட்பு வாங்கத்தில் தனது கலைத்திறனை வெளிக் கொணர்ந்தார். திருகோணமலையில் இரண்டாம் உலக மகா

யுத்தத்திற்குப் பின்னால் ஆங்கிலேயர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ரோயால் கடற்படையில் (Roya Naury) தளவேலை களுக்காக மேசன் வேலை, தச்சு வேலை, கொல்ல வேலை மற்றும் பல வேலைகளுக்கும் தொழிலாளர்கள் வேண்டப்பட்ட போது யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலிருந்து பல தொழிலாளர்கள் திருகோணமலையை நோக்கி இடம் பெயர்ந்தார்கள். நல்ல சம்பளம், மேலதிக வேலைக் கொடுப்பனவு எனக் கவர்ச்சிகரமான சம்பளம் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதனால் தொழிலாளர்கள் பலர் நிரந்தரமாக அங்கு குடியேறினார்கள். அவர்களுக்கான பொழுது போக்கு மிகக் குறைவாகவே காணப்பட்டமையால் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து நல்ல இசை நாடகங்களை வருவித்து மேடையேற்றி வருமானம் ஈட்டலாமென எண்ணிய திருகோணமலை கணேசன் தியேட்டர் முதலாளி அரியாலையில் நல்ல இசைநாடகங்களை மேடையேற்றி வந்த அரியாலை சிறீகலைமகள் நாடக சபாவினரை அழைத்து இசை நாடகங்களை மேடையேற்றினார்.

இதன் பிரகாரம் ஒரு வாரத்தில் ஐந்து இசை நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. இவ்விசை நாடகங்களில் பெண் பாத்திரத்தில் கலைஞரான வி.கே.இரத்தினம் அவர்களே நடித்திருந்தார். அவர் அம்மேடையில் புகழ் பெற்ற இந்திய சுதந்திர எழுச்சிப்பாடல்களையும் பாடிப் பலரினதும் பாராட்டையும் பெற்றார். அங்கு மேடையேறிய நாடகங்களில் சிறீவள்ளி, அசோக்குமார், அல்லி அருச்சுனா ஆகிய இசை நாடகங்கள் அங்குள்ளவர்களின் நன்மதிப்பைப்

பெற்றது. இவரின் இந்த இசை நாடகங்களைக் கண்டு களித்த கதாநாயகன் பாத்திரத்தில் நடித்து வந்த கரவெட்டி அண்ணாச்சாமி ஆசிரியர், யாழ்ப்பாணம் கரையூர் பக்கிரி சின்னத்துரை ஆகியோர் தமது இசை நாடகங்களில் இவரைக் கதாநாயகி பாத்திரத்தில் நடிக்க வைத்து வெற்றியும் கண்டனர். இலங்கை வானொலியில் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பொறுப்பாளர்களாயிருந்த கே.எம்.வாசகர், கலாஜோதி சண்முகநாதன்(சானா), இலங்கையர் கோன் ஆகியோர் இணைந்து சம்பூரண அரிச்சந்திராவில் மயான காண்டப் பகுதியை மட்டும் ஒரு மணித்தியால இசை நாடகமாக உருவகித்து நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்து வைக் கொண்டு 1954 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண மாநகரசபை மண்டபத்தில் மேடையேற்றிய அதே நேரம் வானொலியிலும் ஒலி பரப்பும் செய்தனர். இவ் இசை நாடகமானது வெற்றியளிக்கவே நடிகமணி வைரமுத்து, தனது நாடகக் குழுவான காங்கேசன்துறை வசந்தகான நாடக சபாவில் இணைந்து பெண் பாத்திரத்தில் நடிக்குமாறு கலைஞர் இரத்தினத்திற்கு அழைப்பு விடுத்திருந்தார். அதனை ஏற்ற கலைஞர் வி.கே.இரத்தினம் அவர்கள் வி.வி.வைரமுத்துவின் “மயான காண்டம்” இசை நாடகத்தில் சந்திரமதியாக நடித்து வந்தார். இவ்விசை நாடகம் பெரியளவில் வெற்றி பெறவே யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் மூலை, முடுக்கெல்லாம் மேடையேறி வந்தது. எங்கும் இந்த இசை நாடகத்திற்கும் பெரும் மதிப்பு ஏற்பட்டது. இவ்விசை நாடகமானது வசாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் மேடையேற்றப்பட்ட போது

கலைஞரைப் பாராட்டி அவருக்கு “சோகச் சோபித சொர்ணக்கவிக்குயில்” என்னும் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. மேலும் கலைஞர் வி.வி.வைரமுத்துவின் காங்கேசன்துறை வசந்தகான நாடக சபாவில் இணைந்து கோவலன் கண்ணகி, நல்லதங்காள், ஞான செளந்தரி, சத்தியவான் சாவித்திரி, பவளக்கொடி, சாரங்கதாரா, அல்லி அருச்சுனா, சிறீவள்ளி, ஆரியமாலா ஆகிய இசை நாடகங்களில் பெண் கதா பாத்திரத்தில் நடித்து வந்தார். இவர் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் பிரபல இசை நாடகக் கதா நாயகர்களாக விளங்கிய கோண்டாவில் பொன்னுத்துரை, மல்லாகம் குழந்தைவேலு, வசாவிளான் மார்க்கண்டு, சங்கானை சீரணி செல்வராசா, கரவெட்டி நற்குணம், கவிஞர் கே.வி.ஐயாத்துரை, ஈச்சமோட்டை இராசேந்திரம், வி.கே.பாலசிங்கம் ஆரியகுளம் நடேசன் ஆகியோருடன் நடித்துள்ளார் இருந்தும் நடிகமணி வி.வி. வைரமுத்துவுடன் ஆயிரத்தி ஐநூறு தடவைகளுக்கு மேலாக கதாநாயகி வேடத்தில் நடித்து தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இவர் “மயான காண்டம்” இசை நாடகத்தில் சந்திரமதியாக யாழ்ப்பாணம் திறந்த வெளி அரங்கில் நடித்தமையைக் கண்ணுற்ற தென்னிந்திய சினிமா நகைச்சுவை நடிகரான மல்லியம் இராஜகோபால் இவரை வாழ்த்தி “ஈழத்துக் கண்ணாம்பாள்” என அழைத்துப்புகழ்ந்தார்.

அரியாலையூரின் கலைப் பரம்பரையின் வாரிசான இக்கலைஞர் இலங்கையின் புகழ்பெற்ற நாடக அரங்குகளான கண்டி புஸ்பானந்தா, பேராதனை பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு

லும்பினி, லயனல், டவர், சரஸ்வதி மண்டபம் ஆகியவற்றில் தனது அதீத இசை நாடகச் செயற்பாடுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தனது உடல் பருமன் காரணமாக பெண்பாத்திரத்தில் நடிப்பதைத் தவிர்த்துக் கொண்ட கலைஞர் பின்னர் இசை நாடகங்களில் குணசித்திர ஆண்பாத்திரங்களில் நடித்து வந்ததோடு பல இசை நாடகங்களைச் சூத்திரதாரியாக இருந்து நட்டுவாங்கம் செய்து வந்தார். முற்றிலும் பெண்களைக் கொண்டு இசை நாடகங்களை மேடையேற்றி வந்த கலைஞர் இசை நாடக உலகிற்கு கலைஞானசேகரி வி.செல்வரத்தினம், கலா பூஷணம் இ.கனகரத்தினம், ஆர்மோனிய இசைச் சக்கரவர்த்தி அமரர் மு. திருநாவுக்கரசு, பி.சண்முகலிங்கம், கலா பூஷணம் கார்த்திகேசு தில்லையம்பலம் ஆகிய கலைஞர்களை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். பல்வேறு நாடக மன்றங்களாலும், சமூக அமைப்புகளினாலும் பாராட்டிக் கௌரவிக்கப்பட்ட இக்கலைஞருக்கு பாரம்பரிய கலை மேம்பாட்டுக்கழகம் முடி சூட்டி பொன்னாடைபோர்த்தி 1998ஆம் ஆண்டு கௌரவித்தது. அது தவிர நல்லூர் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை இவருக்கு கலைஞானச்சுடர் விருதினை 2002 ஆம் ஆண்டும், இலங்கை அரசின் அதியுயர் விருதான கலாபூசண விருதை இலங்கை கலாசாரத் திணைக் களம் கொழும்பில் வைத்தும் வழங்கிக் கௌரவித்தது. இவரின் இசை நாடக அரங்கச் செயற்பாடு பற்றியும், வாழ்வியல் பற்றியும் ஆய்வு செய்யப்பட்டு ஆய்வு நூலொன்று வெளியிடப்பட்டது. இசைநாடக வரலாற்றிலே முதன்மையில் திகழ்ந்த இக்கலைஞர் இன்று இம்

மண்ணில் இல்லாவிட்டாலும் அரவது புகழானது என்றும் இம்மண்ணில் நிலைத்து நிற்கும்.

ஆ. கலைஞானசேகரி வடிவேலு

செல்வரத்தினம் இசை நாடகக்

கலைஞர்

1965ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதிக்குப் பின்னால் இசை நாடக வரலாற்றில் மிகத் துடிப்புள்ள பெண்பாத்திரக் கலைஞராக மதிக்கப்பட்டவர்

வடிவேலு செல்வரத்தினம் அவர்கள் ஆவார். அரியாலை சிறீகலைமகள் நாடக சபாவின் மூத்த கலைஞர்களாக விளங்கிய மூதறிஞர், கலைஞர் கே.வி. ஐயாத்துரை, கலாபூஷணம் வி. கே. இரத்தினம் ஆகியோரின் கலைப்பாசறையில் முறையாக இசை நாடகக் கலையைக் கற்றுத்தேறிய கலைஞர் இவரெனக் குறிப்பிடலாம். ஆரம்பகாலத்தில் கலாபூஷணம் இரத்தினம் அவர்களோடு தோழியாக இசை நாடகங்களில் ஆடிப்பாடி நடித்த இவர் கலைஞர் வி. கே. இரத்தினம் அவர்களின் நட்டுவாங்கத்தில் உருவான “அரிச்சந்திர மயான கண்டம்” இசை நாடகத்தில் நடித்ததன் மூலம் இசை நாடகங்களில் காலத்தடம் பதித்தவர். இவ்விசை நாடகத்தில் இவர் சந்திரமதியாகவும், ஆர்மோனியச் சக்கரவர்த்தி எனப் புகழ் பெற்ற மு.திருநாவுக்கரசு அரிச்சந்திர னாகவும் கலாபூஷணம் பஞ்சாச்சரம் சத்தியகீர்த்தியாகவும் பாகமேற்றி ருந்தார்கள். இந்த இசை நாடகமானது கலைஞர் வி.செல்வரத்தினத்திற்கு ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது.

எனலாம். அரியாலை சிறீகலைமகள் நாடக சபாவானது. அரியாலை சரஸ்வதி ஆலய முன்றலில் வருடம் தோறும் மகா சிவாரத்திரி நாளில் விடியும் வரை நாடகங்கள் பலவற்றை மேடையேற்றி வந்தது. இவ்வாறு மேடையேற்றப்பட்ட இசைநாடகமே இந்த அரிச்சந்திர மயான காண்டமாகும். இவ்விசை நாடக வெற்றிக்குப் பின்னர் கலைஞர் வி.கே. இரத்தினத்தின் நட்டுவாங்கத்தில் உருவான “சத்தியவான் சாவித்திரி” இசை நாடகத்தில் “செல்வம்” என அன்பாகப் பலராலும் அழைக்கப்பட்ட கலைஞான கேசரி செல்வரத்தினம் அவர்கள் முக்கிய பெண் கதாபாத்திரமான சாவித்திரியாக வேடம் புனைந்து நடித்திருந்தார். பெண்களைப் போன்ற மெல்லிய குரலமைப்பும், பெண்களுக்கேயான அங்க அசைவுகளும் நிறையப் பெற்ற கலைஞர் தனது முழுமையான ஆற்றலை இவ்விசை நாடகத்தில் வெளிப்படுத்தி யிருந்தார். இதனால் பார்வையாளர் களின் ஏகோபித்த பாராட்டுதலை அவர் பெற்றிருந்தார். வி.வி.வைரமுத்து, வி.கே. இரத்தினம் ஆகியோர் ஒன்றிணைந்து நடித்த இசை நாடகங்களில் பெண் தோழியாக நடித்து வந்த கலைஞர் வி.செல்வரத்தினம் வி.கே. இரத்தினம் அவர்களின் சிபார்சில் நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்து அவர்களுடன் இணைந்து இசை நாடகங்களில் பெண் கதா பாத்திரமேற்று நடித்து வரலானார். நடிகமணியின் எந்த இசை நாடகங்கள் என்றாலும் எங்கும் மக்கள் வெள்ளம் ஒன்று கூடி பார்க்கும் காலமாக எண்பது வரையான காலப்பகுதி இருந்தது. இக்காலப்பகுதியின் நடுவான காலப் பரப்பில் மானிப்பாயைச் சேர்ந்த இரகுநாதன் என்பவர் இலங்கைத்

தயாரிப்பாக “நிர்மலா” என்னும் தமிழ்ப் படத்தை எடுத்து வந்தார். அப்படத்தில் இடைச்செருகலாக நாடகமொன்றைப் புகுந்த வேண்டும். என்பதற்காக நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்துவை நாடிச் சென்று தனது விருப்பினை வெளியிட்டார்.

அவரின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்ட நடிகமணி வி.வி. வைரமுத்து மயான காண்ட நாடகத்தில் ஒரு பகுதியைச் செய்வதென முடிவெடுத்துக் கொண்டனர். அதன் பிரகாரம் நடிகமணி அரிச்சந்திர னாகவும், கலைஞானகேசரி வி.செல்வரத் தினமும் நடிக்கும் காட்சி படமாக்கப் பட்டது. இப்படத்தில் நடித்ததன் மூலம் வி.செல்வரத்தினம் அவர்கள் இலங்கை திரைப்படத்தில் நடிக்கும் வாய்ப்பு கிட்டியது இவர் தனக்குத் தானே ஒப்பனை செய்து நடிக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார். இந்தக் காங்கேசன்துறை வசந்தகான நாடக சபாவில் நடிக்கும் கலைஞர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமக்குத் தாமே ஒப்பனை செய்து நடிப்பதில் வல்லவர்களாக விளங்கினர்.

கம்பன்கழகம் ஜெயராஜ் இவரது வள்ளி திருமணம் நாடகத்தைப் பார்த்து விட்டு இப்படியும் இசை நாடகமா? என்று வியக்கும் அளவிற்கு அசல் பெண்ணாகவே உங்களை நான் பார்க்கிறேன். “மேடையில் ஆடும் கலைஞர்கள் குடித்து விட்டுத்தான் ஆடுகிறார்கள் என்று மற்றவர்கள் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் உங்கள் போல் கலைஞர்களைப் பார்க்கும் போது எதையும் கூற முடியாது வாயடைத்துப் போனேன்” எனக் கூறியதை கலைஞர் கனடாவில் இருந்து வெளிவரும் “காலம்” சஞ்சிகைக்கு வழங்கிய பேட்டியில்

கூறியிருக்கிறார். கலைஞர் வி. செல்வரத்தினம் நடிகமணி வி.வி.வைர முத்துவின் குழுவினருடன் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் அழைப்பின் பேரில் கண்டியில் வட்டக்களரி முறையில் பார்வையாளர்கள் சுற்றிவர அமர்ந்திருக்க இசை நாடகமான “சத்தியவான் சாவித்திரி” மேடையேற்றப்பட்டது. அவ் இசை நாடகத்தில் தனது முழுத்திறனையும் வெளிப்படுத்தி நடித்துள்ளமை அறியக்கிடக்கிறது. தென்பகுதியில் கொழும்பில் மட்டுமல்லாது கண்டி, கம்பளை ஆகிய இடங்களில் சிங்கள மக்கள் முன்னாலும் இவரது இசை நாடகங்கள் மேடையேறியது. வானொலி, தொலைக்காட்சிகளிலும் கலைஞர் வி.செல்வரத்தினம் இசை நாடகங்களைச் செய்துள்ளார். இவரின் இசை நாடகங்கள் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஆலயங்கள், சனசமூக நிலையங்களின் ஆண்டு விழாக்கள், அரசு கலாசார விழாக்கள் ஆகிய இடங்களில் பலமுறை மேடையேற்றப்பட்டன. கலைஞர் வி.செல்வரத்தினம் அவ்விசை நாடகங்களில் பெண் பாத்திரத்தில் நடிக்கிறார் என்றால் பார்வையாளர் கூட்டம் அலைமோதும். இவரின் நடிப்பின் ஆற்றலைக் கண்ணுற்ற யாழ்ப்பாணம் பாரம்பரிய கலைக் கழகத்தின் தலைவரான மெட்றாஸ் மெயில் இவரைக் கதாபாத்திரமாகக் கொண்டு பல இசை நாடகங்களையும், தென்மோடி நாட்டுக்கூத்துக்களையும் இலங்கையில் தமிழர் வாழும் இடங்களில் மேடையேற்றியுள்ளார். இதே போல பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் இவரையும் வி.வி. வைரமுத்துவையும் சேர்த்து கண்டியில் தெருக்கூத்து வடிவத்தில் சில இசை

நாடகங்களை மேடையேற்றி உள்ளார். கம்பவாருதி ஜெயராஜ் “கைகேயி பெற்றவரம்” என்னும் முதறிஞர் கவிஞர் கே.வி. ஐயாத்துரை அவர்களால் எழுதப்பெற்ற இசை நாடகத்தை தனது கம்பன் விழாவில் மேடையேற்றினார். இவ்விசை நாடகத்தில் கலைஞர் கைகேயி பாத்திரத்தில் நடித்தார்.

கலைஞர் வி. செல்வரத்தினம் அவர்கட்கு இந்து சமய கலாசார அமைச்சு “கலைஞான கேசரி” என்னும் விருதினை வழங்கிக் கௌரவித்தது. மேலும் பல விருதுகளை, சனசமூக நிறுவனங்கள் வழங்கிக் கௌரவித்து உள்ளன இவர் ஜேர்மன் நாட்டில் பிற்காலத்தில் வாழ்ந்தமையால் இலங்கை அரசின் கலாபூஷண விருதைப் பெற முடியவில்லை. ஜேர்மன் நாட்டிலேயே இவர் நோயுற்று இறந்து போனார்.

இ. கலாபூஷணம் சிவநாமம் சிவநீநசன்

பல்லுறை நாடகக் கலைஞர்

அரியாலையில் நாடக, கூத்துக் கலையை வளர்த்து வந்த பரம்பரையின் வாரிசான இக்கலைஞர் தனது இளம் வயதிலிருந்தே நாடகக் கலையில்

ஆர்வம் கொண்டவராக விளங்கினார். ஆரம்பத்தில் தன் நண்பர்களோடு இணைந்து “நஞ்சன் நாகப்பா” என்னும் கற்பனைச் சரத்திர நாடகத்தை மேடையேற்றி வெற்றி கண்டவர். இளவயதில் இவரது தந்தையார் கையில் ஏற்பட்ட விபத்து காரணமாக கல்வியைத் தொடர முடியாது

இளவளதில் குடும்பச் சுமையைப் பொறுப்பேற்று நடத்தி வந்த இக்கலைஞர் ஒரு கட்டடக் கலைஞர் ஆவார். அரியாலை சிறீகலைமகள் சனசமூக நிலையம் நடாத்தி வரும் கதம்ப நிகழ்ச்சிகளிலும் நாடக நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்காற்றி வந்த இவர் கதா நாயகன், கதாநாயகி, குணசித்திர பாத்திரங்களில் எல்லாம் நடித்துப் பண்பட்ட நடிகரான இவரை வைத்து சிறீகலைமகள் சனசமூக நிலையத்தினர் “கடமை வீரன்” என்ற கற்பனைச் சரித்திர நாடகத்தை மேடையேற்றினர். இந்த நாடகத்தில் பெண் கதாநாயகி பாத்திரத்தில் இவர் நடித்திருந்தார். கலைமகள் சனசமூக நிலையத்தினர் தமது நிலையக் கட்டட நிதிக்காக “கடமை வீரன்” என்னும் இந் நாடகத்துடன் சுண்டுக்குளி முத்தமிழ்க் கலாமன்றத்தினரின் “குற்றம் எங்கே” என்ற சமூக சீர்திருந்த நாடகத்தையும் மேடையேற்றி இருந்தனர்.

இவ்விரு நாடகங்களும் மேடையேறியதன் பின்னரே கலைஞரின் நாடகக் கலை வாழ்வில் புதிய அத்தியாயம் ஆரம்பித்தது. சுண்டுக்குளி முத்தமிழ் கலாமன்றத்தினர் கலைஞரை நாடி வந்து தங்கள் நாடகங்களில் பெண் பாத்திரமேற்று நடிக்குமாறு வேண்டி நின்றனர். கலைஞரின் தந்தையாரும் பச்சைக்கொடி காட்டவே அவரின் கலைப்பயணம் இம்மன்றத்தினரோடு இனிது ஆரம்பித்தது. இம்மன்றத்தினர் இவரின் வருகையின் பின்னர் “சுண்டுக்குளி முத்தமிழ் கலாமன்றம்” என்ற பெயரை “சுண்டுக்குளி யாழ். நாடகக் கலாமன்றம்” என மன்றத்தினர் மாற்றம் செய்தனர். இம்மன்றத்தின் “குற்றம் எங்கே” என்னும் சமூக சீர்திருந்த

நாடகம் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் பல இடங்களிலும் மேடையேறிக் கொண்டிருந்தது. இக்காலப்பகுதி 1963ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியாகும். திருநெல்வேலியில் உள்ள கலாமன்றம் “குற்றம் எங்கே” என்னும் சுண்டுக்குளி யாழ். நாடகக் கலாமன்றத்தினரின் நாடகத்தை நிதித்தேவைக்காக ஒழுங்கு செய்திருந்தது. நாடகம் மேடையேற்றப்பட்ட தினம் கலைஞர் சிவநேசனின் தாயார் இறந்து மரணப் படுக்கையில் இருந்தார். அவ்விக் கட்டான நிலையில் இவர் நிலைமையைப் பொருட்படுத்தாது தந்தையாரின் அனுமதியுடன் வீட்டிலிருந்தவர்கள் யாருக்கும் தெரியாமல் சென்று நாடகத்தில் நடித்தார். துக்கமான சூழலிலும் தன் கலைப்பணியை நிறைவேற்றியவர் இக்கலைஞராவார். சுண்டுக்குளி யாழ் நாடகக் கலாமன்றத்தில் மேலும் பல நாடகங்களை நடித்து வந்த இவருக்கு அக்கலாமன்றத்தினர் 1965ஆம் ஆண்டு எழுதி நடித்து வந்த “அடங்காப்பிடாரி” என்னும் நகைச்சுவை நாடகம் இவரால் மறக்க முடியாதது என அவர் “ஞானம்ஸ்” சஞ்சிகைக்கு அளித்த பேட்டியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந் நாடகமான “அடங்காப்பிடாரி” அடங்காப்பிடாரியான பெண் வேடத்தில் இவர் நடித்தார். இந் நாடகமானது யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் பல்வேறு இடங்களிலும், இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் மேடையேறியது. ஆயிரத்து ஐந்துறு மேடைகளில் இக்கலைஞர் இந்நாடகத்தில் நடித்து உள்ளார். இதன் மூலம் பல நிறுவனங்களால் பாராட்டப்பட்ட இக்கலைஞர் சிறப்பு நடிகன்., நடிகச் செம்மல் என்னும்

பட்டங்களைப் பெற்றார். கொழும்பு சிலோன் தியேட்டர்ஸ் உரிமையாளர் றொபின் தம்புவால் கவரப்பெற்ற இவர் அவரின் “வெண்சங்கு” இலங்கைத் தமிழ்த்திரைப் படத்தில் ஆணாகவும், பெண்ணாகவும் பாத்திரமேற்று நடித்துள்ளார். இப்படம் இலங்கை எங்கும் சுமாராக ஓடியது.

ஒரு தடவை காங்கேசன்துறை வசந்தகான நாடகசபாவின் நாடகக் கலாநிதி நடிகமணி வி.வி.வைரமுத்து அவர்களின் அவசர வேண்டுகலை ஏற்று தென்மராட்சி நுணாவில் சனசமூக நிலையத்தில் இடம்பெற்ற இசை நாடகமான “ஏழுபிள்ளை நல்லதங்காள்” நாடகத்தில் முக்கிய பாத்திரமான மூளி அலங்காரி பாத்திரத்தில் நடிக்க வேண்டிய நபர் வராத காரணத்தால் அப்பாத்திரத்தின் கதையைக் கேட்ட றிந்து நடித்து நடிகமணி வி.வி.வைர முத்துவின் நன்மதிப்பையும், பாராட்டு தலையும் இவர் பெற்றிருந்தார். சுண்டுக்குளி யாழ் நாடகமன்றத்தினரின்

முழுநீள வசன நாடகமான அரிச்சந்திர மயான காண்டனம், கி.பி. 2000, மற்றும் பல நாடகங்களில் பெண் பாத்திரமேற்று நடித்த இக்கலைஞர் அரியாலை சனசமூக நிலையத்தின் வெள்ளி விழாவில் மேடையேறிய இசை நாடகமான “பாமா விஜயம்” இசை நாடகத்தில் பாமா வாகவும், அல்வாயில் சிந்து இசை நடைக்கூத்தில் முத்துமாரியாகவும் நடித்து வந்துள்ள முன்னணிப் பெண் நடிகராக விளங்கிய இக்கலைஞர் ஒரு சிறந்த கவிஞரும் ஆவார்.

இலங்கை இலக்கியப் பரப்பில் இலங்கையின் தேசிய, பிராந்திய பத்திரிகைகளிலும், மாதாந்த சஞ்சிகை களிலும் கவிதைகளை எழுதிவரும் இவர் வடமாராட்சி தெற்கு சாமணந்தறை பால விநாயகர் மீது “திருப்பள்ளி எழுச்சி” பாடியுள்ளார். இன்று நாடகங்களில் நடிக்காது போனாலும் தன் இலக்கியப் பணியை தளர்வின்றித் தொடர்ந்து வருகின்றார்.

உசாத்துணை நூல்கள்

01. யாழ்ப்பாணத் தமிழரசார் வரலாறும் காலமும் பண்டிதர் பொ.ஜெகநாதன் எழுதியது.
02. அரியாலை சிறீகலைமகள் வெள்ளி விழா மலர்
03. “கலைஞானம்” நல்லூர் பிரதேச கலாசாரப் பேரவை வெளியீடு
04. “காலம்” சஞ்சிகை நாடகச் சிறப்பிதழ் 2004 கனடா
05. “ஞானம்” சஞ்சிகை கொழும்பு - 06
06. அரியாலை சனசமூக நிலைய வெள்ளிவிழா மலர்
07. அல்வாய் தெற்கு சாமணந்தறைப் பிள்ளையார் திருப்பள்ளி எழுச்சி
08. கலைப்புக்கழ் விழா மலர் 1985 அரியாலை க.ச.ச.நிலையம்

பேராசிரியர் என்.கோபி (1948) தெலுங்கானாவைச் சேர்ந்தவர். தெலுங்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். 54 நூல்களின் ஆசிரியர். சாகித்திய அக்கபரி விருது பெற்றவர். அண்மையில் கீவர் வெளியிட்ட விருத்தோபநிஷத் தொகுதியில் கீடம் பெற்ற கவிதைகள் கிடை.

முதுமை குறித்த கவிதைகள் :

தனிமை

தெலுங்கு மூலம் : என்.கோபி
தமிழாக்கம் : சோ.பத்மநாதன் (சோ.ப)

சுற்றிவர யாரும் இல்லாதது தான்
தனிமை என்பதல்ல
ஆனால் அவர்கள் இருக்கும்போதும்
யாரும் இல்லாத உணர்வு

பிள்ளைகள் சாய்சறுக்கில் போவதுபோல
தனிமை என்பது
எல்லா வண்ணங்களும் வெளிறி
ஒன்றுமற்ற வெண்மையினால்
- மூடப்படல்

தனிமை என்பதன் பொருள்
நினைவுகள்
மறதியின் மடிப்புக்களில் அகப்பட்டு
சிறகடிப்பது
மரத்திலிருந்து உதிரும் இலைகளை
எண்ணுதலும்
எண்ணுக் கணக்கைத் தவறவிடுதலும்
காலத்தின் விளிம்பில ஊரும் ஓர் எறும்பு
திடீரென மறைந்துபோதல்
ஆற்றின் மேலுள்ள பாலம்
தீடீரென உடைய
ஆழநீர் அங்காத்தல்
முந்திய நாளில்
இன்றைய பொருள்களைக் காண
- இயலாமை

தனிமை என்பது
நீ அமர்ந்திருக்கும் கதிரை
உயிர்ச் சுவடாய் மாறுதல்
நீ சொல்லும் ஒவ்வொரு சொல்லும்
சூனியமாய் மாறி இதயத்தைத்
- துளைத்தல்

தனிமை என்பது
ஒரு கண்ணீர்த்துளி
ஓடையாகி, ஆறாகி, சமுத்திரமாகி
உயர்ந்து பொங்குதல்

தனிமை என்பது
சுவரில் படமாக தொங்கும் வாழ்க்கைத்
- துணை

தனிமை என்பது
ஒருவனுடைய உடல்
அவனோடு நடத்தும் விசித்திர
- உரையாடல்

உருக்கமாகப் பேசும்பேச்சு

ஓ, இந்தத் தனிமை!
வெறும் இதுவோ அதுவோ அல்ல
எல்லோராலும் புரிந்து கொள்ளக்

தனிமை என்பது திரும்பத் திரும்ப
மனம் கடந்த காலத்துள் நழுவதல்

கூடியதும் அல்ல
முதுமையில் மலரும் காட்டுப்பு

முதுமையுள் நுழைதல்

உடல் நடுங்குகிறது
குளிரால் அல்ல
நடை தள்ளாடுகிறது
நிலம் சீராய் இல்லாததனால் அல்ல

கண்பார்வை மங்குகிறது
இருளினால் அல்ல
அழகு திரிபுகிறது
பார்ப்பவன் தவறால் அல்ல

உச்சரிப்புத் தெளிவாய் இல்லை
மொழியின் குறைவினால் அல்ல
வாசிப்புக் குறைகிறது
நூல்கள் இல்லாததனால் அல்ல

ஞாபகங்கள் இல்லை என்பதல்ல
ஆனால் அவை தூரத்து முகில்கள்
தனிமை வருத்துகிறது
ஆட்கள் இல்லாமல் அல்ல

கண்கள் நிரம்புகின்றன
மழைபொழிவதால் அல்ல
அன்பு பெருகுகிறது
சுயநலத்தால் அல்ல

வெளியே யாருமில்லை
முதுமை உள்ளேயிருந்து
சந்தடியின்றி வந்தது
திருடனைப் போல
அதனுடன் வாதிடாது
அன்பாய் வரவேற்பீர்!

மூத்த குடிமகன்

முதியோர் இல்லாத இடமேதும்
உண்டா?
தம் சேமிப்புப் புத்தகங்களில்
பதிவுகளைச் செய்விக்க

வங்கிகளில் வரிசையில் நிற்கும்
முதியோர்

எண்ணிக்கை ஏன் பிழைக்கிறது
என அவர்களுக்கு நினைவில்லை
நடுங்கும் கைகளுடன்
சில காசுத்தாள்களுக்குக் காத்திருப்பு
திரும்பத் திரும்ப எண்ணியும்
கணக்குப் பிழைப்பது
இயல்பு

அஞ்சல் அலுவலகத்திலும் அதே காட்சி
சேமிப்புக் கணக்கு
கருமபீடத்தின்மீது கண்கள் பதித்தபடி
நிற்கிறார்கள் விழுந்து விடாமல்
மூத்த அதிகாரியாய்ப் பணியாற்றியவர்
ஒருவரும் ஒழுங்காய் வேலை செய்வதில்லை
என்று சத்தமிடுகிறார்
அவரைப் பரிவோடு நோக்கும் இளம்பெண்
அவர் மகளாய் இருக்க வேண்டும்
மருத்துவமனையோ
ஒன்றுக்கும் உதவாத நரகக் கிடங்கு
உங்கள் குறைகள் பற்றி ஒன்றும் கேளார்
சொன்னாலும் செவிசாய்க்கமாட்டார்
முதுமையே நோய் போலவும்
அது பற்றித் தமக்கு எல்லாம் தெரியும்
என்பது போலவும்
மனிதாபிமானம் அருகிவரும்
மருத்துவர்களின் மனப்பாங்கு

படிகளில், விறாந்தைகளில் உழலும்
இக்கடந்த காலத்து
மனித ஜீவன்கள்
உதிரும் சருகுகள்
இருண்ட வானில்
மறுகரை காணமுடியாது
மயங்கும் மாலைப் பொழுதுகள்
சுய முணுமுணுப்புக்கள்

அல்ல, அல்ல

இதய ஆழத்தைத் தொடும்
கழிந்த கணங்கள்!

முதியவன்

முதியவன் என்ற சொல்
கிழவனைக் குறிக்காது
வளர்ந்தவனைக் குறிக்கும்

வளர்ச்சி கால ஓட்டமல்ல
அநுபவ முதிர்ச்சியின் விளைவு
அது
வயதின் மூப்பில் மட்டுமல்ல
இதயத்தின் முன்னகர்விலும் தான்

உடல் மட்டுமே சுருங்கி விடுகிறது
ஆனால் அதன் சாதனை
சிறியதல்ல
அது மரம் பழுப்பது போன்றது
அது அறிவார்ந்த ஆற்றல்
உயிரை ஒருவர் கைப்பிடிக்குள்
வைத்திருப்பது போல

மூப்பு என்பது
வெறுமனே சாவை நெருங்குவதல்ல
வாழ்வின் ரகசியத்தை
நுணுக்கமாக அவதானிப்பதும் தான்

முதியோர்
அடர்ந்த காட்டினூடு
பாதைகள் சமைத்த
துணிச்சல் மிக்கவர்கள்
வலிய சம்சார சாகரத்தில்
உணர்ச்சிகளின் சாறுவடிய,
வாழ்க்கை அரங்கில்
தாய், தந்தை, பாட்டன், குரு
ஆகிய வேடங்கள் ஏற்றவர்கள்

இன்று

முதியோர் பற்றி
சிறிது நேரம் சிந்திப்போம்
மங்கிப் போன எங்கள் வாழ்வில்
ஒரு பிரகாசமான ஒளிக்கீற்று
முளைக்கிறதா பார்ப்போம்.

நன்றியறிதல்

வாசித்துவிட்டு வீசும்
நேற்றைய செய்தித்தாள் அல்ல
முதியவன்
அவன் மூப்பே இல்லாத
ஓர் இதிகாசம்
வாழ்க்கையெனும் நீண்ட பயணத்தில்
நறுமணத்தை ஒரு நாளும் இழக்காத
வாசனைத் திரவியம்
அதன்வலிமை குறையலாம்
ஆனால் காலத்தின் முன் மண்டியிடாத
முதுமொழி போன்றது அது

முதியவர்கள்
எங்கள் வீட்டின் வரம்
அநுபவ நூலால்
மூன்று காலங்களையும் கட்டும்
முடிச்சு

அன்பு நித்தியமற்றதாயிருக்கலாம்
நாம் எமக்காகவேனும்
அவர்களை மதிக்க வேண்டும்
நாளை எமது சேரிடமும்
அதுதான்!
முதியோர்
காலாவதியான கணக்கல்ல
எமது நன்றியுணர்வின்
இறுதி எல்லை

வெம்மை

க.சட்டநாதன்

தரவை,
வெட்டவெளி
உச்சியில் இருந்து
உருகி ஊற்றும்
வெயில் மழை.

பெட்டையை இழந்த
சிறு பறவை
சிட்டா....! அது எது...!
எனது காலடி நிழலில் துடித்தபடி...!

கண் தொடும் தூரம் வரை
பயிர் பச்சை
சிறுசெடி, கொடி,
மரமென்று ஏதுமில்லை...!

காற்றின்
சிறு அசைவில்
சரசரத்த
சருகுத் திட்டில்
தலைதூக்கும்
சிறுபாம்பு,
இரத்தப்புடையனா... சுருட்டையா...?
எது..!

புற்றெலியின்
சிறு வாலில்
சுடர்வதென்ன
எரி தழலா...?

அதன் அளையில்
உள் வளைவின்
தொங்கலில்
சுருண்டு,
கறுத்துக்
கரணைதட்டிக் கிடப்பவை
என்ன..
அதன் குஞ்சுகளா....?

வெந்து தணிந்தது போல்
காட்சி தரும்
இவ் வெட்டை
நமது தீவில்
பாலையாய் மாறி வரும்
பகுதிகளில் ஒன்றா...?

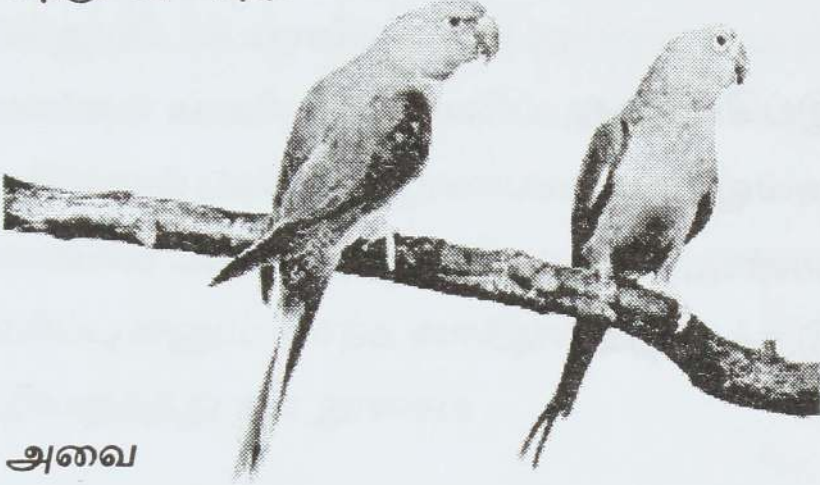
உயிரின்
அசைவும் ஓசையும் வாசமும்
இனி
எமக்கு
இல்லை யென்றாகி விடுமா...?

பெயர்ச்சி

க.சட்டநாதன்

இலைகள் இல்லாத
மரத்தில் தான்
அந்த
இரு பச்சைக் கிளிகள்
வந்து அமர்ந்தன.

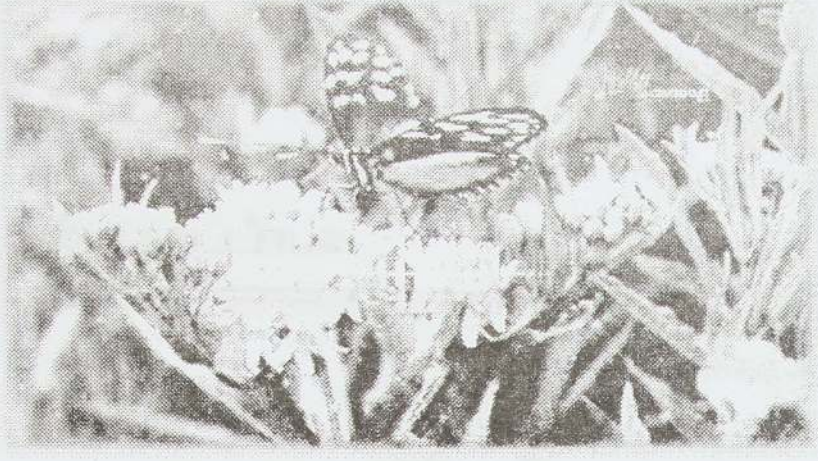
அவை
உட்கார்ந்த வேளை,
ஒரு மழைத்துளி,
அதன் உச்சாணிக் கொம்பரில்
பட்டுத்தெறித்தது
திடீரென அம்மரம்
துளிர்ந்துப்
பச்சை போர்த்திக் கொண்டது.
தொகையாகத்
தளிர்கள்!
அவற்றில்
அரும்பு,
மொட்டு,
மலர்
என அம்மரம் குலுங்கியது!

சிறு பிஞ்சுகளும்
அங்கொன்று இங்கொன்றாய்த்
தோன்ற...
சில பொழுதுகளில்,

பிஞ்சுகள்
காய்களாகிப் பழங்களுமாயின.
பழங்கள் கனிந்து பழுத்தும்
அயலில் உள்ள பறவைகள்
தேன் சிட்டுக்கள்
கரகரத்தபடி காகங்கள்,
இன்னும் குக்குறுப்பான்,
அடைக்கலாங்குருவி,
கொண்டைக் கிளாத்தி,
மைனா,
மணிப்புறா
ஆள் காட்டிப் புள்,
கரிக்குருவி,
புலுனி,
தவிட்டு நிறச் சப்பட்டைக்குருவிகள்,
அடிவயிற்றில் மஞ்சள் தடவிய
தூக்கணாங்குருவிகள்!

இன்னும்இன்னும்
பெயர் தெரியாதவையும்
அங்கு
வகை தொகையற்றுப்
படை எடுத்தன.
அங்கு மொய்த்த
எறும்புகளுடன்
அவை
போட்டிபோட்டுப்
பழங்களைச் சுவைத்தன.
பின்னர்
எச்சமிட்டன.

பெருதிரணையாய்க் குவிய...

அந்தச் செறிவான

எருத்திடலில்,

சில பூக்கள் மலர்ந்தன.

மலர்ந்த பூக்களின்

தேன்

வழிந்தோடி,

பக்கத்தில் குட்டையாய்த் தேங்கியது.

குட்டையிலும்

மலர்கள்...!

அம்மலர்கள்

அனைத்தின் மணமும்

ஒன்று சேர்ந்து

அவ்வூரை அள்ளி எடுத்தது,

வானில்

நிலவுக்குப் பக்கத்தில்

வைத்தது...!

இப்பொழுது

அவ்வூரில்

நான் ....நான் மட்டும் தான்

இருக்கிறேன்.

நூலகமும் வாசிப்பும்

திருமதி. தர்மினி றஜீவன்

யாழ் நூலகமும் தாய் வீடு தான்
காற்றுவெளிடையே கலந்து மகிழ்வது போல்
கல்வியிலே சிறந்திடவும் கருத்தோங்க வாழ்ந்திடவும்
வல்லதொரு ஆயுதம் வகையான வாசிப்பன்றோ.
செல்லுமிடம் யாவினிலும் வென்றிடவும் நிலைக்குமென்றோ.
காலங்கள் யாவினிலும் களிப்புற்று இன்புறவும்
வாசிப்பால் மனிதன் பூரணமடையவும்
பாலங்கள் அமைத்த பள்ளியறை நம் நூலகம்
வாசிப்பு எனும் வசந்த வாசலுக்கு
வழிவகுத்தது நம் நூலகம் .

பாரதத்தின் சூதாட்டம்
பாஞ்சாலியை இழிவு படுத்தியது.
ஈழத்தின் சூதாட்டம்
உன்னையே எரித்தது.
பாஞ்சாலி துகில் உரியப்பட்டதால்
பாரதம் போர் கண்டது.
இங்கு நீ ஏரியூட்டப்பட்டதால்
ஈழம் போர் கண்டது.

உனது முதல் வாழ்வு ஒளி நிறைந்தது
ஏடுகளாலும் அரிய நூல்களாலும்
அழகாய் தான் இருந்தாய்
அப்போது வேர்களை அறிந்த
விருட்சங்களாய் நம் முதல் குடி வாழ்ந்தது
பல நந்தவனங்களை பெற்றெடுத்த
தாயானாய்....
விழுதுகள் அறியாத வேர்களின்
ஆழத்தை புயலின்
வேகம் பிடுங்கிப்போட்டது
எரி சாம்பலில் இருந்து

எழுந்த அக்கினி குஞ்சாய்
மீண்டும் நீ எழில் வடிவம் கண்டாய்
காலங்கள் பல கழிந்தாலும்
என்றும் கால நீட்சியில்
வாசிப்பின் பெட்டகம் நீதானம்மா
வாசகர் வட்டம் நாம் தானம்மா
கால நகர்வில்
சில சம்பிரதாயங்களோடு
சமரசம் செய்யப்பட்டு
நடந்தேறியது உனது இரண்டாவது
கட்டுமானமிது.

மீண்டும் அதே பொலிவோடு
இருக்கிறாய் நூலகமே மகிழ்ச்சி
யாரும் ஒதுக்கிட முடியாத
அடையாளம் நீ
ஈழத்தமிழரின்

இறுமார்ந்த உடையாளம் நீ
அரசியல் சதுரங்கத்தில்
பகடைக்காய் ஆனாலும்
பார்புகழும் தோற்றத்துடன்
நாம் அறிவுக்களம் காண
கைகொடுத்த அன்னை நீ

அந்திநேர அரவணைப்பில்...

தேவமதூரம் சுகிர்நாகேந்திரா

செங்கோளக் குமிழியாய் செய்யோன் ஆழ்ந்திட
செங்கதிர் நீரிடை செறிந்து பரந்திட
இங்கிதக் களிப்பினில் ஆழ்கடல் திளைத்திட
பொங்கிய அலைகளும் போட்டியாய் திரண்டிட

தீங்கிலா சிற்றலை திக்கற்று தளர்ந்திட
ஒங்கிய பேரலை ஓரமாய் மேவிட
தேங்கிய நுரைகளும் தேம்பியே கரைந்திட
ஏங்கிய புள்ளினம் ஏற்றமாய் சுற்றிட

பாங்குறு பட்டங்கள் பலயாலம் புரிந்திட
அங்கம் நனைத்து அனேகளும் நீராட
பாங்கார் சிலரும் பாதங்கள் நனைத்திட
ஆங்கே கப்பல்கள் அழகொளி பாய்ச்சிட

சங்கம் அமைத்தோர் சிற்றுண்டி பானங்கள்
சங்கடம் இன்றியே சரிநிகர் பகிர்ந்திட
தங்கையர் தம்பியர் தோழர்கள் கூடியே
சிங்கார மணல்வீடு செய்து குலாவிட

சங்கரன் மணியிசை சங்கீத நாதமாய்
எங்கணும் தங்கி ஏழிசை எழுப்பிட
பங்கயப் பாவையர் பக்தி மேலீட்டில்
ஒங்கார நாமத்தை ஒரு நொடி நினைந்திட

மங்கிய ஒளியுடன் மின்மினி மின்னிட
மங்கையர் ஆடவர் மாடங்கள் ஏகிட
மங்கல மோகமாய் மதிமுகம் மலர்ந்திட
கங்குலும் மங்கலாய் கவிய விளைந்தது!

எங்கே போகிறார்கள்?

திருமதி ஜெயக்குமாரி கந்தவேள்

முழுகிவிட்டு வந்து, வெண்
மேகமும் இடையிடையே கருமேகமும்
சேர்ந்திருந்த கூந்தலை வெயிலிலே
காயவைத்துக் கொண்டிருந்தாள்
இராஜேஸ்வரி!

வட்டமுகம், சுருண்டகூந்தல்,
மாநிறம் வயது எழுபதைத் தாண்டி
யிருந்தாலும் ஐம்பது வயதிற்குரிய
சுறுசுறுப்பு!

வடக்குப் பக்கச் சுவரிலே இதய
வடிவிலே இருந்து இதயஒலி எழுப்பிக்
கொண்டிருக்கும் கடிகாரத்தைப்
பார்த்தாள் “ம்....நேரம் பத்துமணி
யாகுது. இனி உலை வைச்சாத்தான்
சரியாவரும்”

இந்தக் கையும் ஒரே உளைவாய்க்
கிடக்கு. அடுத்த கிளினிக்கில சொல்ல
வேணும். எத்தனை.....எத்தனை
கிளினிக்குக்குப் போறன்! அல்சர் ஒண்டு,
அதோட ‘கைப்பிறஷர்’, வீசிங்,
டயபெற்றிக், கொலஸ்ரோல் அது
களோட ‘காட் அட்டாக்கும் எல்லே,
ஒருக்காவந்திட்டுது!

“என்ர வாழ்க்கையை நினைக்க,
எனக்கே வெறுப்பாக்கிட்டு! ஒவ்வொரு
பிள்ளையின்ர பிரச்சினைகளையும்
கேட்டுக்கேட்டு, யோச்சு யோச்சு
கிழமைக் கொருக்கா கவுன்சிலிங்குக்கும்
எல்லே போறனான்” சீச்சி எல்லாம்
இங்கேயே அனுபவிச்சாச்சு! இன்னும்
ஏன் கடவுள் வைச்சிருக்கிறாரோ
தெரியேலை”

அலுப்பும, சலிப்பும,
வெறுப்புமாக சருவப் பானையைத்தூக்கி
அடுப்பில் வைத்துவிட்டு நீரை
ஊற்றினாள் இராஜேஸ்வரி!

இராஜேஸ்வரிக்கு மூன்று ஆண்
பிள்ளைகளும் மூன்று பெண் பிள்ளை
களும், குடிகாரனுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டு
ஒற்றைப் பனைமரமாய் ஒதுங்கி
வாழ்ந்தவள் கணவனின் சண்டி
தனத்துக்குப் பயந்து யாரும் வீட்டுக்கு
வருவதில்லை.

பனாட்டுப் போட்டு வெயிலில்
காயவைத்து துண்டுகளை பொலித்தீன்
தாளில் சுற்றி விற்று வரும் பணமே
அடுப்பை எரிய வைத்தது. வேப்பம்பூ
உதிரும் போது வடகம் செய்து
செல்லையா கடையில் வைத்து விற்ற
பணம், இரவு வயிறு துடிக்காமல் இருக்க
உதவியது. இலுப்பை மரம் பூக்களைச்
சிந்தும் போது மரத்தின் கீழே ஓலைப்
பாயை விரித்து வைத்து, மண்ணில்
சிதறாமல் எடுத்து வந்து இலுப்பையடி
பொன்னையா கடையில் எண்ணெய்
எடுக்கக் கொடுத்து விட்டு, அவர் தரும்
சில்லறைகளுக்கு மாவடியிலுள்ள
மருதப்பா கடையில் கோதுமை மாவும்,
குறுநல் அரிசியும், முட்டுத்தேங்காயும்,
கறிக்குதவாது என மருதப்பா கழித்து
வைத்த மரக்கறிகளையும் எடுத்து வந்து
சமைத்து வயிறுகளை அரைகுறையாக,
நிரப்பி விடுவாள். அரைகுறை
இடமெல்லாம் நீரால் நிரப்பிவிடும்.

எத்தனைநாள் எத்தனை வேளை
அவள் உண்ணாமல் இருந்திருப்பாள்?

கிணற்'றடியில் குளிக்கும் பொது
நீர் அமுதமாகி விட வயிறு பெருத்து
விடும். உச்சி வெயிலில் எத்தனை நாள்
மண்குடத்தில் வைத்திருக்கும் நீரை
எடுத்துக் குடித்து விட்டு கொதிக்கும்
வயிற்றை ஈரத்துணியால் சுற்றியபடி
தூங்காமல் தூங்கியிருப்பாள்?

இதற் கெல் லாம் காரண
கர்த்தாவாக இருந்தவன், ஊர்மக்களால்
“சுடுமூஞ்சிக் குள்ளன்” என பட்டம்
கொடுக்கப்பட்ட பரஞ்சோதி இவன்
தான் ராஜேஸ்வரியின் வாழ்வைச்
சிக்கலாக்கிய சிக்கந்தன்!

மணமாகிச் சில நாட்கள், நரியின்
தந்திரம் ராஜேஸ்வரிக்கும் புரியவில்லை.
மாதங்கள் ஆறு கழிந்த பின்பு தான்
அவன் “குடிபோதை” எனும் ஆற்றில்
மூழ்கி எழுவது தெரிந்தது.

நிறம் மாறிய நரியாக குடிப்பதும்
அடிப்பதும், உடைப்பதுமென இரவுகள்
விரித்தன!

வருடம் பதினைந்து, பதினைந்து
யுகமாக ராஜேஸ்வரிக்கு இருந்தது.
பதினாறு வருடத்தொடக்கத்தில் ஈரல்,
ஈரமில்லாத பரஞ்சோதியோடு வாழ்
விரும்பாது தன்னைத்தானே கருக்கிக்
கொண்டது. இது காலனுக்கு வாய்ப்பாக
இருந்தது.

பரஞ்சோதியின் இழப்பு,
மகிழ்ச்சியுமில்லை கவலையுமில்லை
என்ற பற்றற்ற நிலையைத் தந்தது.

பிட்டு, தோசை, இடியப்பம் என
கடைகளுக்குச் சாப்பாடு வைத்து, ஆறு
குஞ்சுகளையும் குருவிகளாகக் கி
விட்டாள்!

“திருமணம்” என்ற பெயரிலும்
“பட்டப்'படிப்பு” என்ற பெயரிலும்
ஆறும், ஆறு நாடுகளில் கூடுகட்டிக்
கொண்டன.

மூத்தமகள் வாங்கிய வீட்டில்
முதுமையிலும், தனிமையிலும்
ராஜேஸ்வரியின் வாழ்க்கை தொடர்ந்தது,

“மழை வரும் போல கிடக்கு,
பொச்சுமட்டைகளைப் பொறுக்கி தாழ்
வாரத்தில் வைக்க வேணும்” என்றவள்
எல்லாவற்றையும் எடுத்து வைத்து
விட்டு, கொடியில் காயப்போட்ட
உடுப்புக்களையும் வீட்டினுள்ளே
எடுத்துச் சென்று மடித்து வைத்தாள்.

“இருள்” எனும் அரக்கன்
தொலைதூரத்திலே வருவது தெரிந்தது
ஒவ்வொரு இரவு எனக்கு “மரண பயம்”
என்னும் பாடத்தை போதித்தது,
ஆனாலும் என் கைவசம் உள்ள
குளிசைகள் கருணைமிக்க கடவுள் போல
வந்து தூங்க வைத்து விடுகின்றன.

இப்போதெல்லாம் அவள்
தன்னைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதே
இல்லை. “இடாய்” புயலில் வீழ்ந்த வீடு
போல அவளது அழகு சிதைந்து
கிடந்தது.

சாமி அறையை விட்டு நெற்றி
நிறைந்த திருநீற்றுடன் வெளியே
வந்தவள் “சிவசிவா” என கூறியபடி
ஹோலில் தொலைக்காட்சிக்கு முன்னே
இருந்த கதிரையில் இருந்தாள்.

அவளது சிந்தனை எல்லாம் ஆறு
அதுகளின் ர ஆறு... ஆறுகளின்
குட்டிகள் பத்தையும் பற்றித்தான்
சுழன்று கொண்டிருந்தது.

“ம்.....என்னை நம்பித்தானே
என் ர குஞ்சுகள் இருக்குதுகள்!
அதுக்களுக்காகத்தான் அண்டைக்கும்

உயிரைக் கையில் பிடிச்சனான். இண்டைக்கும் வாழுறன் அதுகள்... பாவங்கள் அங்க...அன்னிய தேசத்தில் ஓய்வொழிச்சல் இல்லாம உழைச்சப்பாடு படுகுதுகள்! ஒழுங்கான சாப்பாடு சாப்பிடவும் நேரமில்ல! சீ...சீ...என்ன வாழ்க்கையோ”

இருட்டு, வீட்டை மூடிக் கொண்டது என்பது யன்னல் வழியாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இதயத்துடிப்பு வேகத்தைக் கூட்டியது.

ராஜேஸ் வரி “தொலைக் காட்சித்” தோழியை அழைத்தாள். தொலைக்காட்சித் தோழி அழைத்த வுடன் வந்துவிட்டாள்! அவள் திறமை சாலி. ராஜேஸ்வரியின் பயத்தை உடனே போக்கி விட்டாள்! அவள் ராஜேஸ் வரிக் காக பாடினாள்! ஆடினாள்! உரையாடினாள்! தன்னால் இயன்றவரை அவளை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருந்தாள் சில வேளைகளில் “சினிமா” என்றும் சின்னத்திரையின் மெகா சீரியல் என்றும் வந்துவிடுவாள் இரக்கமில்லாதவள் போல அழ வைப்பாள், சிரிக்க வைப்பாள், சிந்திக்க வைப்பாள்

ராஜேஸ் வரி வழமைபோல தொடர் நாடகத்தின் தொடர்பில் இருந்தாள்!

அவளருகிருந்த கைப் பேசி சினுங்கத்தொடங்கியது. தொலைக் காட்சியின் சத்தத்தை குறைந்துவிட்டு. கைப்பேசியைக் காதில் வைத்தாள்.

“பிள்ளை மூத்தவளே? எப்பிடிப் பிள்ளை? சுகமா இருக்குறியளோ? மூத்தவனுக்குக் காய்ச்சல் எண்டு சொன்னனி இப்ப எப்பிடிக்கிடக்குது. இஞ்சை எண்டால் ஒரு “குடிநீர்” பைக்கற்றுடன் காய்ச்சல் பறந்து போகும்.

“அம்மா, கேக்கிறியளே? ஓம்பிள்ளை கேக்கிறன் சொல்லு, பேரனுக்கு காய்ச்சல் சுகம் வந்தா குருந்தடிப்பிள்ளையாருக்கு ஆயிரத் தெட்டு மோதகம் அவிச்சத்தாறன் எண்டு நேத்தி வைச்சனான பிள்ளை! ‘சங்கடஹர சதுர்த்தி’ இருக்கெல்லே? அது, வாற வெள்ளிக்கிழமை வருகுது. நான், நேத்தியைச் செய்து போடுவன்.

“அம்மா உங்களுக்கு எத்தினதரம் சொல்லுறநான்? நேத்தி எண்டு பெரிசா ஏதும் வையாதீங்கோ எண்டு...உங்க தனிய இருக்கிற உங்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம்?

மூத்தவளின் கரிசனை வார்த்தைகள் ராஜேஸ் வரிக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுத்திருக்க வேண்டும்.

“என்ன இருந்தாலும் என்ற மூத்தவள் என்னில் நல்ல கவனம்”

“அம்மா என்ன சத்தத்தைக் காணேலை?” “ஒண்டும்....ஒண்டும் இல்லைப்பிள்ளை, சொல்லுபிள்ளை”

அம்மா வருசத்துக்கு காக அனுப்பி இருக்கிறன் உங்களுக்கு விரும்பினதை வாங்கிச் சாப்பிடுங்கோ. நல்ல சாறியா எடுத்து உடுத்து, முன்வீட்டு வவான்ரியின்ர மகன் யோகனிட்டச் சொல்லி ஒரு படம் எடுத்து அனுப்புங்கோ”

“ஓம்பிள்ளை.... எனக்கு எல்லாம் கிடக்குத்தானே? இனிக்கோடியை வாங்கி என்னத்துக்குப் பிள்ளை?

“அம்மா நீங்கள் ...இப்ப...இப்ப சொல்லுறது கேட்கிறேலை....நீங்கள் புதுசு உடுக்காட்டில் வெளியில ஆரும் இருந்தும் பிரியோசனமில்லதாய்க்கு புது உடுப்பு வாங்கக் காக அனுப்பிறது

இல்லையாக்கும் எண்டு, முன் வீட்டு மூத்தம்மாக்கா, இங்க இருக்கிற மகள் சிவகாமிக்கு, உடனபோனில போட்டு வைச்சிடுவா! எங்களுக்கு ஒரு கௌரவம் இருக்கெல்லேண்ணை?

இதைக் கேட்ட ராஜேஸ், மௌனம் சாதித்தாள்.

“அம்மா! என்னென்ன? என்னத்தைப் பற்றி யோசிக்கிறியள்?”

ஒண்டுமில்லப்பிள்ளை அங்க... அங்க தாயடடைய ஆடு கடிக்கப்பாக்குது!”

“உங்களுக்கு எத்தின தரம் சொல்லிச் போட்டன்? உங்களை உங்களாலேயே பாக்க முடியேலை. ஆடும் கோழியும் என்னத்துக்கு?”

மூத்தவளின் கோபக்காற்று கைப்பேசி வழியாக வந்து ராஜேஸின் காதையையும் வாயையும் அடைத்து, மீண்டும் பெரிய மௌனம்!

“அம்மா” இஞ்சை எனக்கு எத்தின வேலை கிடக்கு? நீங்கள் ....நீங்கள்... உங்க உல்லாசமா இருந்து கொண்டு விளையாட்டுக்காட்டுறியள்?” ஏன்பிள்ளை கோபிக்கிறாய்? கோபம் கூடாதெல்லே?”

மூத்தவள் சாந்தமாகி “அம்மா ஒண்டு கேக்க வேணும் எண்டு நினைச்சனான். மறந்து போனன். புதுசா... போன வருசம் ரண்டு வீடு... அங்க ஆக்கள் இருக்கினமே?”

“பிள்ளை! அதுகள் எழும்பிக் கனகாலம் ஆச்சு! எனக்கும் மறதி கூடிக்கொண்டு வருகுது? அதுதான் பிள்ளை, சொல்ல மறந்திட்டன்” அப்ப வீட்டில ஒருத்தரும் இல்லை எண்டால் பேயெல்லேகுடிகொள்ளப்போகுது?”

பிள்ளை! கோபப்படாத கவலைப்படாத நான் ஒண்டுவிட்ட

நாளில ரண்டு வீட்டுக்கும் போய், கூட்டிக் துப்பரவாக்கி, விளக்கு வைச்சப் போட்டுத்தான் வாறனான்.

“அம்மா! கெதியா நல்லவையளைப் பாத்து வீட்டைக் குடுங்கோ. அம்மா! கடைக்குட்டி பள்ளிக்குடத்தால வந்திட்டுது. போனை வைக்கிறன் என்னம்மா?”

“பிள்ளை! கடைக்குட்டியை ஒருக்காகதைக்கச் சொல்லுறியே?”

“அது நல்ல பசியில வந்து குதிக்குது. கதைக்கச் சொன்னா அகோர தாண்டவம் ஆடிமுடிக்கும் பிறகு பாப்பம்”

தொலைபேசியை வைக்கும் சத்தம் கேட்டதும் பேசாமல் கதிரையில் அமர்ந்தாள் இராஜேஸ்வரி.

அப்போது தொலைக்காட்சித் தோழி இராஜேஸ்வரிக்கு தாகம் வந்திருக்கவேண்டும்.

ஒருதமிடறுத் தண்ணிதான் உள்ளே போயிருக்கும் மீண்டும் தொலை பேசி மணி ஒலித்தது. கையில் ஏற்றிக்கொண்டாள்.

“ஹலோ! ஹலோ!”

“ஓம் பிள்ளை! நடுவிலாளே? எப் பிடிப் பிள்ளை? சுகமா இருக்கிறீயளோ?” பாசம் பொங்கி வழிந்தது ராஜேஸ்வரிக்கு “அம்மா, நாங்கள் இஞ்சை நல்ல சுகமா இருக்கிறம் உங்களுக்கு எக்கச்சக்கமான வருத்தம் எண்டு நினைக்கேக்கை தான் கவலையாக்கிடக்கு!”

“மூக்கிருக்கும் தனைக்கும் சளி இருக்கத்தான் செய்யும் பிள்ளை! உதை விடும். அது சரி மூத்தவள் சுதா, சேராதனை பாஸ்பண்ணிப் போட்டாளே?”

அவவுக்கேல்லேணை மெடிசின் கிடைச்சிட்டுது!”

“என்ன சோதினை பாஸோ? அப்பஎன்ர பேத்தி இனி டொக்டர்தான்! உதைக்கேட்க நல்ல சந்தோஷமாக் கிடக்கு. எல்லாம் நல்லூரான்ர அருள் தான் பிள்ளை! முருகனுக்கு நன்றிக் கடனா, மாவிளக்குப் போடவேணும்”

“காசனுப் பிறன் ஏதோ செய்யுங்கோ அம்மா”

“சின்னவன், என்ன பிள்ளை செய்யிறான்?

அவன் எஞ்சினியருக்கு படிக்கிறான்”

“என்ன பிள்ளை, சொல்லாம இருந்திட்டாய்? எல்லாம்.... எல்லாம் சன்னதியான்ர அற்புதம் தான் பிள்ளை! அவனும் பாஸ் பண்ண வேணும் எண்டு நேத்தி வைச்சனான். அன்னதானம் குடுக்க வேணும். நாளைக்கு காலம் மூண்டு பஸ் பிடிச்சப் போகப்போறன்” இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியில் ராஜேஸ்வரியின் இதயம் வேகமாக அடித்துக்கொண்டது.

“அம்மா ஓட்டோவில போகலாம் தானே? ஏன் கஷ்டப் படுறியள?”

என்னபிள்ளை, இவ்வளவு நாளும்படாத புதுக்கஷ்டமே இனி வரப்போகுது? கிழமையில நாலு நாள் கிளினிக்குகுப் போறனான்.

ரண்டு பஸ்...மாறி.. மாறி.. உது.. உது....எனக்குக் கஷ்டமில்லை”

“அம்மா வருசத்துக்கு காசனுப் பியிருக்கிறன். பிடிச்சதை வேண்டிச் சாப் பிடுங்கோ புதுச்சாறியும் வாங்குங்கோ “ஓம்பிள்ளை வாங்குறன்” எதிர்த்துக் கதைத்தால் அவை ஏட கூடமாகக் கதைப்பார்கள் என்பதை ராஜேஸ்வரி அறிந்திருந்தாள்.

அம்மா, கட்டின புதுவீட்டைப் போய் பாக்கிறனீங்களோ?

“பாக்கிறனான் பிள்ளை! பாக்கிறனான் இஞ்சை எனக்கு என்ன வேலை, புது வீடு பாக்கிறனான் மற்றது, கொட்டடி வாத்தியாருக்கு குடுத்திட்டுப் போனியள்? அங்கையும் கிளினிக்குப் போகேக்கை ஒருக்கா எட்டிப் பாத்திட்டுத்தான் வாறனான்”

“சரியம்மா, அவர் வந்திட்டார் நாளைக்கு எடுக்கிறன்” என்று கூறி தொலைபேசியை வைத்து விட்டாள்.

தொலைக்காட்சியின் சத்தத்தை கூட்டி மூன்று நிமிடங்கள் கடந்தன! மீண்டும் தொலைபேசி சிணுங்கியது.

“பிள்ளை சுசிலாவே”

“ஓம் அம்மா சுசிலாதான். எப்பிடி இருக்கிறீங்கள்?”

“பிள்ளை நான் சுகமாகத்தான் இருக்கிறன்” முழுப்பூசணிக்காயை சோற்றினுள் புதைத்தாள் ராஜேஸ்வரி.

“இஞ்ச சரியான குளிர், பிள்ளையன் மூண்டும் ஒரு நாளைக்கு ஏழு ஏழு உடுப்புப் போடுதுகள்! அதுகளைத் தோய்ச்சு,

அயன்பண்ணி மடிக்கிறதுக் குள்ள, மனுசன செத்துப் போயிடுவான்!”

என்ன பிள்ளை செய்யிறது நீ கஷ்டப்படுறதை நினைச்சு இரவில அழுவன். அதைவிட என்னால என்ன செய்ய ஏலும்? தனது ஆற்றாமையை வெளியிட்ட ராஜேஸ்வரியின் கருத்தை கதையை திசை திருப்புவள் போல சுசிலா,

அது சரியம்மா... வீட்டில ஆக்கள் இருக்கினமா “ஓம் பிள்ளை கீழ சின்னத்தம்பி டாக்குத்தர் இருக்கிறார். மேல கடையில் நிக்கிற பெடியள் இருக்கிறாங்கள்”

“அம்மா அண்ணற்ற நாலுமாடி வீட்டைப் போய்ப்பாக்கிற நீங்களே?

“கிழமைக் கொருக் காய் போய்ப்பான் சின்னவன் மாதவனு மெல்லே காசனுப்பி மூண்டுமாடி வீடொண்டு வாங்கிப் போட்டான்.

கடைக்குட்டி சிங்கனும் தனக்கு மட்டும் உங்க வீடில்லாம இருக்குறதே எண்டு சொன்னான். தனக்கு கௌவரம் இல்லையாம். எங்கையெண்டாலும் பாத்து வாங்குங்கோ எண்டு காசனுப்பி னவன் அவன்ர காசுக்குக் கணக்கா? தின்னவேலிச் சந்தியில நாலுமாடி யொண்டு சிக்கிச்ச நேற்றுத்தான் பிள்ளை எழுதினது” தொடர்ச்சியான கதையால் ராஜேஸ்வரிக்கு மூச்சு வாங்கியது.

‘அப்பியே அம்மா? அப்ப எங்கட ஆறு பேரும் வீரு வைச்சிருக் கிறது உங்களுக்குச் சந்தோசம் தானே” சுசிலா பெருமை பேசி தாயின் மனதை மகிழ்ச்சிப்படுத்த விரும்பினாள்.

ஓமோம் சந்தோசம் பிள்ளை என்று கூறியவள்” என்ற வருத்தத்தோட உங்கட வீடுகளைப் போய் பாக்கிறதும், பாரமரிக்கிறதும், எவ்வளவு கஷ்டம், நீங்கள் என்னைப் பற்றிக் கவலைப்படுறதை விட வீடுகளில் தானே கரிசனையா இருக்குறியள்” ராஜேஸ்வரியின் ஆற்றாமைக்கடல் பொங்கி எழுந்தது. ஒவ்வொரு நினைவும்

பேரலைகளாகி தாக்கத் தொடங்கின.

“சரியம்மா என்ற கடைக்குட்டி எல்லே பெரிசாயிட்டுது நேற்று! உங்க கொண்டு வந்துதான் சடங்கு செய்யப்போறம். ஆறு பேரும் குடும்பமா வர இருக்கிறம்”

ராஜேஸ்வரி மௌனமானாள் அவள் வழிகளிலிருந்து நீர் தாரை தாரையாக வடிந்தது.

“நெஞ்சு...நெஞ்சு.. வலி..க்குது..” ராஜேஸ்வரி மௌனமானாள்.

“ஹலோ...ஹலோ” சுசிலாவுக்கு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. உடனே படுக்கையறைக்குச் சென்றவள் டயறியில் குறித்து வைத்திருந்த முன்வீட்டு மூத்தம்மா அன்ரிக்கு அழைப்பை ஏற்படுத்தினாள்”.

மூத்தம்மா அன்ரி போனபோது ராஜேஸ்வரி உலகத்தை விட்டுச் சென்று அதிக நேரமாகி இருந்தது. செய்திகள் பறந்தன. ஆறும் ஒன்று கூடியது.

“அம்மா அதுக்குள்ள..... அதுக்குள்ள ஏனம்மா அவசரப் பட்டனீங்கள்? இன்னும் கொஞ்சக்காலம் இருந்திருக்கலாம் தானே? இனி எங்கட வீடுகள்.....வீடுகள்”

ராஜேஸ்வரி சுவர்க்கத்திற்கான பயணத்தை நிம்மதியாக ஆரம்பித்து விட்டாள்.

(கலை இலக்கியப்போட்டியில் நல்லூர் பிரதேச செயலகப் பிரிவில் வெற்றிபெற்ற சிறுகதை)

பிரதேச பண்பாட்டு பெருவிழா - 2019 பதிவுகளிலிருந்து ...

